

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

श्री सप्तशती गुरुचरितसंभुवाह

P-8696
P-1846 (10)

श्रीकैलाससागरसुरि ज्ञानमन्दिर
भीमहावीर जैन आराधना केन्द्र
मेवा (गांधीनगर) पि 362005

२०१ अथर्व

સ્તોત્ર

પૂર્વ એક અદિતીય બ્રહ્મ તું જ શ્રીહરે, થાઉં નૈક^૧ ઇચ્છી એમ સંન્યુ^૨ વિશ્વ અંડ હે !
 ગુણાત્મકે ગુણે રમાડી સંત, દુષ્ટને દમે; વંદું હે નૃસિંહસરસ્વતીશ ત્વત્પદાબ્જ એ ! ! ૧
 કર્મત્યક્ત લોક બ્રહ્મ રતિધ્યમાં વિલોકી તું, તીર્ણ સૂર્યવત થઈ સ્વભક્તધ્વાંત સંહ્યુ^૩ !
 ભગ્નપ્રાય ધર્મસેતુ સ્થાપી સ્થિર તું રમે, વંદું હે નૃસિંહસરસ્વતીશ ત્વત્પદાબ્જ એ ! ! ૨
 સર્વનંદરૂપ શુદ્ધ સત્ત્વમૂર્તિ તું વિભો, ભીતિગ્રસ્ત લોક ત્રસ્તને સ્વત્રાતૃવત ગમ્યો !
 ઔર્ય આશ્રમ સ્વીકારી તારૂં હીનહીનને; વંદું હે નૃસિંહસરસ્વતીશ ત્વત્પદાબ્જ એ ! ! ૩
 આપે મૂકને તું વાફ, દષ્ટિ અધને અહો ! પુત્ર વંધ્ય સ્ત્રી લભે, નવીન પ્રાણ પ્રેત હો !
 ત્વપ્રભાવ કો લહે ? તું કાષ્ઠનેય પત્ર દે ! વંદું હે નૃસિંહસરસ્વતીશ ત્વત્પદાબ્જ એ ! ! ૪
 મુક્તઆશરો તું, કલ્પ્ય મોક્ષ ઇચ્છનારને; સકામને તું કામધુર, તું દૈન્યદાવમેધ હે !
 દુષ્ટતાગ્નિ વેદ સર્વ ભાટ તાહરા અરે, વંદું હે નૃસિંહસરસ્વતીશ ત્વત્પદાબ્જ એ ! ! ૫
 યોગિધ્યેય તીર્થતીર્થ સંતજીવન પ્રભો, પદ્મામિદૈવત શ્રીકેલિસ્થાનુ નિર્મલ દગ્ધ ભો !
 વિદ્વાદ્રાય સ્વભક્તતાતગેહ ત્રીશ હે ! વંદું હે નૃસિંહસરસ્વતીશ ત્વત્પદાબ્જ એ ! ! ૬
 વેદ મૂક ! કોણ શક્ત ઋત્સનશઃ લહે તને ? વિશ્વરૂપ ત્વદિનાત્ર નાન્ય, અષ્ટમૂર્તિ હે !
 ઝૂં સ્વરૂપ તું અરૂપ મૂર્ત્યમૂર્તિભિન્ન રે, વંદું હે નૃસિંહસરસ્વતીશ ત્વત્પદાબ્જ એ ! ! ૭
 દંડપાત્રહસ્ત મસ્ત શાન્ત સ્વામિરૂપ આ ભીમાડમરણસંગમસ્થ ધ્યેય ચિત્તમાં સદા !
 થાય સ્થિર એજ ધીર માયું જ્ઞાન તાર હે, વંદું હે નૃસિંહસરસ્વતીશ ત્વત્પદાબ્જ એ ! ! ૮

(શ્રીગુરુલીલામૃત અધ્યાય-૯૬)

श्री सप्तशतीगुरुचरितसंभवाद्

रंग व्यवधूत

નિવેદન

(પ્રથમ આવૃત્તિનું)

૫. પૂ. સદ્ગુરુ વાસુદેવાનંદસરસ્વતી સ્વામીમહારાજશ્રીએ સંસ્કૃતમાં તેમજ મરાઠીમાં દત્તાત્રેય ભગવાનની લીલાઓ ગાતું પ્રચુર સાહિત્ય પીરસ્યું છે. પૂ. શ્રી. ના શબ્દોમાં કહીએ તો આઘ શંકરાચાર્ય પછી કે.ઈએ વૈવિધ્યપૂર્ણ વરદ આધ્યાત્મિક સાહિત્ય પીરસ્યું હોય તો તે પૂ. સ્વામી મહારાજશ્રીએ, એમના બધા જ ગ્રંથો એક યા બીજેરૂપે ગુરુચરિત્રને જ ગાય છે. ધણીવાર એમ પણ લાગે છે કે, એ સિવાય બીજે વિષય જ નથી શું ? પરંતુ એ બધા જ ગ્રંથો સ્વયં દત્તાત્રેય ભગવાનની આરાધી અને પ્રેરણાથી જ તેમણે જે રીતે લખાવ્યા તેમ લખાયા હોવાથી આપણી મતિ એમાં ચાલે એમ નથી. છતાં એક વાત ચોકખી દેખાય છે કે, ગુરુચરિત્રને એમણે વિવિધ રીતે, છંદની, સાહિત્યની, વરદ ઉપાસનાની અને ગૂઢ રહસ્યોદ્ઘાટનની અનેકવિધ દૃષ્ટિએ જૂદા જૂદા ગ્રંથોમાં ગ્રંથિત કર્યું છે.

એવા આર્ષ ગ્રંથો પૈકી એક ગ્રંથ તે સપ્તશતીગુરુચરિત્ર; આ ગ્રંથ મૂળ મરાઠી ગ્રંથ ગુરુચરિત્રને દૂકમાં ૭૦૦ મરાઠી ઓવીઓમાં સ્વામી મહારાજે ગ્રંથિત કર્યો હતો. પૂ. શ્રી. ને જ્યારે શ્રીગુરુલીલામૃત ગ્રંથ રચવાની આરા મળી ત્યારે શ્રીગુરુ-લીલામૃતમાં જ કહ્યું છે; ‘મૂળો વેદ વદે ક્ષણે, કહે ગુરુ જો બે.લ’ એ પ્રમાણે એ ગ્રંથ રચાઈ જવાનો તો હતો જ, પણ એ ગ્રંથ લખતાં પહેલાં ભક્તિપૂર્વક, સરસ્વતીની ઉપાસના, ગુરુની કૃપાયાચના અને હૃદય અને શુદ્ધિમાં રહેલી અશુદ્ધિઓના નિવારણાર્થે કંઈક ઉપાસના કરવી એવો સત્સંકલ્પ થતાં સ્વામી મહારાજશ્રીના ઉપર્યુક્ત મરાઠી ગ્રંથનો સમનુવાદ કરવાની પ્રેરણા થઈ. અને

“એક ભક્તિથી પ્રેરિત। લેખને થયો ઉચુક્ત। કેવળ હૃદયશુદ્ધિ માટે। ભાટ હું તો શ્રીગુરુનો॥” એમ આ ગ્રંથના ઉપોદ્ઘાતમાં સ્વયં પૂ. શ્રી.એ લખ્યા પ્રમાણે આ ગ્રંથ રચાયો શ્રીગુરુલીલામૃત ગ્રંથની પાંચમી આવૃત્તિ નીકળવાની તૈયારી છે ત્યારે તે વરદ ગ્રંથ લખાતાં પૂ. શ્રી એ કેવી વાહ્યમયી તપશ્ચર્યા કરી છે તેનો આ ગ્રંથના વાચનથી ખ્યાલ આવશે તો પણ આ પ્રકાશનની સાર્થકતાનો સંતોષ થશે. ખાકી આ ગ્રંથના પારાયણની પણ ઔપાસનિક દૃષ્ટિએ અગત્ય છે જ છે.

“ધીમતા કોરે મૂકી ક્ષણ । જે કો કરશે નિત્ય પઠન । દેખશે એ પરચો જાણ । અલ્પ દિન ન લાગતાં ॥” મુઝેણુ
કિં બહુના ? વાચકો જાતે જ એ અનુભવ કરી લે એટલું જ બસ છે.

આ પુસ્તકના પ્રકાશનનું શ્રેય, ભાદરણનિવાસી ગાં. સ્વ. શ્રી ધીરજીબહેન પટેલની, તેમના સ્વર્ગસ્થ પતિ શ્રી દિનકર-
ભાઈના પુણ્યસ્મરણાર્થે સમર્પિત નિષ્કામ સેવાભક્તિને આભારી છે. પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા સદ્ગતને ચિર શાન્તિ અર્પો એ
પ્રાર્થના સાથે વિરમુ છું.

વિ સં ૨૦૨૭, પોષ સુદ ૨ }
શ્રી નરસિંહસરસ્વતી જન્મજયંતી }

પ્રકાશક

(દ્વિતીય આવૃત્તિનું)

શ્રીગુરુલીલામૃતની પાંચમી આવૃત્તિના પ્રકાશનની સાથે સાથે જ આની પ્રથમ આવૃત્તિ કાઢવાનો યોગ ઉપસ્થિત થયો
હતો તે જ રીતે એની બીજી આવૃત્તિ પણ શ્રી ગુરુલીલામૃતની છઠ્ઠી આવૃત્તિના પ્રકાશન સમયે નીકળી રહે છે એ એક
દૈવી સુયોગ જ ગણાય. આવૃત્તિના પ્રકાશનમાં પ્રભુપ્રીત્યર્થે શ. ૨૫૧૭ ગામ કણજરી (પંચમહાલ)નાં સ્વ. જગજીવનદાસ
જયશંકર ઉપાધ્યાયના પુણ્યાર્થે તથા ૨૫૧૭ ગામ કણજરી (પંચમહાલ)નાં સ્વ. રેવાબહેન ગણપતરામના પુણ્યાર્થે તેમના
કુટુંબીજનો તરફથી પુષ્પાંજલિ રૂપે તથા ૧૫૧૭ ગામ રાજપીપળાનાં સ્વ રમણગૌરી પ્ર. શુક્લના પુણ્યાર્થે શુક્લ પ્રમોદચંદ્ર
ગણપતિશંકર તરફથી પુષ્પાંજલિ રૂપે અને શ. ૩૧૭ શ્રી કાન્તિલાલ જોષી (ઉદિતા-હાલ અમદાવાદ) તરફથી એમના સ્વ
પિતા છોટાલાલભાઈ તથા માતૃશ્રી પાર્વતીબેનના પુણ્યાર્થે જે નિષ્કામ દ્રવ્યસહાય મળી છે તેની સાભાર નોંધ લઈ પ્રભુચરણે
નિવેદિત કરી વિરમીએ છીએ.

પ્રકાશક

પ્રકાશક :

અમૃતલાલ નાથાભાઈ મોદી
પ્રમુખ, શ્રીઅવધૂત સાહિત્ય પ્રકાશન ટ્રસ્ટ,
નારેશ્વર.

દ્વિતીય આવૃત્તિ

પ્રત : ૨૦૦૦

સન ૧૯૭૬

મૂલ્ય રૂ. ૧-૫૦

મુદ્રક :

શ્રી શંકર પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ,
શ્રી બાપેશ્વર મહાદેવ પ.સે,
કરમસદ. વાયા-આણંદ.

॥ श्रीपादश्रीवल्लभस्तोत्रम् ॥

आत्मण्यै यो भङ्गु बिक्षान्नतोभूत्प्रीतस्तस्या यः कृपादः सुतोऽभूत् ।
विस्मृत्यास्मान् किं स गाढं निदद्रौ श्रीपादद्रौ वापदाहानिदद्रौ ॥१॥

आवास्याभ्यां प्रव्रजन्तत्रजन्तः कृत्वा स्वंगान् संययारार्यभान्यः ।
विस्मृत्यास्मान् किं स गाढं निदद्रौ श्रीपादद्रौ वापदाहानिदद्रौ ॥२॥

साक्षां भर्तुं योद्यता स्त्रीस्तु तस्या दुःखं हर्तुं त्वं स्वयं तत्सुतः स्याः ।
विस्मृत्यास्मान् किं स गाढं निदद्रौ श्रीपादद्रौ वापदाहानिदद्रौ ॥३॥

शान्त्यं योऽदादायु निर्णुज्जकाय प्रीतो नत्या यः स्वयुष्यै नृकायः ।
विस्मृत्यास्मान् किं स गाढं निदद्रौ श्रीपादद्रौ वापदाहानिदद्रौ ॥ ४ ॥

प्रेतं विप्रं श्रवयित्वाऽस्तभूतिं यश्चक्रे दिक्षुशालिनीं स्वीयकृतिम् ।
विस्मृत्यास्मान् किं स गाढं निदद्रौ श्रीपादद्रौ वापदाहानिदद्रौ ॥५॥

॥ धृति श्री. प. प. वासुदेवानंदसरस्वतीविरचितं

श्रीपादश्रीवल्लभस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

॥ दत्तमन्त्रगर्भश्रीपादस्तोत्रम् ॥

दत्तात्रेयो दयासिन्धुर्दिव्यदृष्टिर्दमप्रियः ।
हुरिहारी हिरण्यालः श्रीपादः शरणं भव ॥ १ ॥

कृष्णः कमलपत्राक्षः कर्पूरालः कविक्षतिः ।
उन्मत्त उदुपाध्यक्ष उन्निद्र उरसि स्थितः ॥ २ ॥

आनन्ददायकश्चाप्य आर्तत्राणसुदीक्षितः ।
द्विगम्भरो द्विव्यतेज दाता द्रां-भीजतोपितः ॥ ३ ॥

मुनिर्भूढाभना भायी भन्गेशो भर्जलप्रभुः ।
आलो आलप्रियो अन्धुर्बलाहकद्युतिर्बलिः ॥ ४ ॥

पिशाचः पांसुविभ्रांगः पुण्याकृष्टः पुमान् परः ।
ज्ञानसागरजप्यात्मा सराज्ञानिजनप्रियः ॥ ५ ॥

द्वित्ववारिशहेतानि नामानि श्रीपादः प्रभोः ।
प्रतिश्वासे पठन्मर्त्यो रङ्गमुक्तो लवेहरम् ॥ ६ ॥

रंग अयधूत

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ अथात्मपूज ॥

॥ अथ प्रयोगः ॥ अजितामृत योगनिद्रितायुतशक्ते स्वकृतातिमोहित ।
द्युमुणे श्रुतिमन्दिगीततो भगवन्मोगृहि नगृहि यधीर् ॥ १ ॥

॥ अथ ध्यानम् ॥ यतोऽस्य जननाद्यजः स्ववशमाय आद्यो विभुः
स्वराट् सकलविद्वशुरुः स सुप्रसन्नचित्तमा प्रभुः ।
असंस्तुतिरूप उज्जितमलोऽमुमौक्यात्तये
निवत्यं नयनं निषेधविधिवक्तयतश्चिन्तये ॥ २ ॥

॥ अथावाहनम् ॥ कार्याक्षमान्वीक्ष्य पृथग्युतान्वा योऽनुप्रविश्यापि विभुर्निर्णशात् ।
निन्ये प्रभुत्वं हि महन्मुष्मास्तमुपाह्वये त्रीशमनन्ययित्तः ॥ ३ ॥

॥ अथासनम् ॥ अनेज्जीवीये। हृष्टोऽध्यामुवन्नो
सुराः पूर्वभाषत्परां योऽपि तिष्ठत् ।
परान्धावतोऽत्येति यद्धयासनं ते
यधीशाऽपितं यित्तमस्तान्यवृत्ति ॥ ४ ॥

॥ अथ पाद्यम् ॥ राहोः शीर्षवद्वौपयारिकभिदा विष्णो पदं त्रीश ते
प्रत्यङ्गत्वाय निसर्गं शुद्धमपि सन्मायांशतोऽशुद्धवत् ।

॥ १ ॥

॥ १ ॥

ભાતં મૂઢધિયા તદ્યમમલં જ્ઞાનામૃતં યત્નતો
ધ્યામત્રેડત્ર હિરણ્યમે વિનિહિતં પાદં ગૃહાણાત્મજ ॥ ૫ ॥

॥૨॥

॥ અથાધ્યમ ॥ દેવાચાર્ય પ્રસાદપ્રજનિતસુરસંપત્તિસદ્ગુણત-
શ્રેણ્યાદયે મગ્નુલ્લેડસ્મિન્નતિતરવિમલે ભાજને વૈ વિશાલે ।
ચેતઃસંજ્ઞેડવિદોલે ધૃતભજનજલાદ્રેષ્ટતાદ્યર્થબલે
સ્વધ્યં સમ્પાદિતં તે ધ્યધિપ પરમ ભોઃ સ્વીકુરુવાસકામ ॥ ૬ ॥

॥ અથાયમનમ ॥ વિધિવચ્છૂવણાદિ યત્કૃતં તે ધ્યધિપાભવ મે પ્રસીદ શમ્ભો ।
દ્વિવિધાવરણામ્બુ તેડર્પિતં સત્કૃપયાડડયમનં કુરુવ તેન ॥ ૭ ॥

॥ અથ સ્નાનમ ॥ પ્રવચનાદિસુદુર્લભતા શ્રુતેસ્ત્રધિપતે ત ઇહ શ્રુતિવિશ્રુતે ।
પરમભક્તિસુશીતલસર્જલં વપુષિ સિક્તામથાલ્બુતયેડસ્ત્વલમ્ ॥ ૮ ॥

॥ અથ વસ્ત્રમ ॥ યત્કિચિજ્ઞગતિ ત્રીશ તત્ત્વયાડડવાસ્થમીશ તે ।
વસ્ત્રત્વેનાર્પિતં તેન પરાનન્દાહતાસ્તુ મે ॥ ૯ ॥

॥ અથ યજ્ઞસૂત્રમ ॥ યદ્ ધ્રુવસૂત્રં ત્રિવૃતં પવિત્રં કૃત્વા સમન્ત્રં ત્રિપ સસ્વતન્ત્રમ્ ।
દત્તં સુમિત્રં ભજ તેન ચાત્ર સત્રં સુપાત્રં કુકુ માડન્યતન્ત્રમ્ ॥ ૧૦ ॥

॥૨॥

॥૩॥

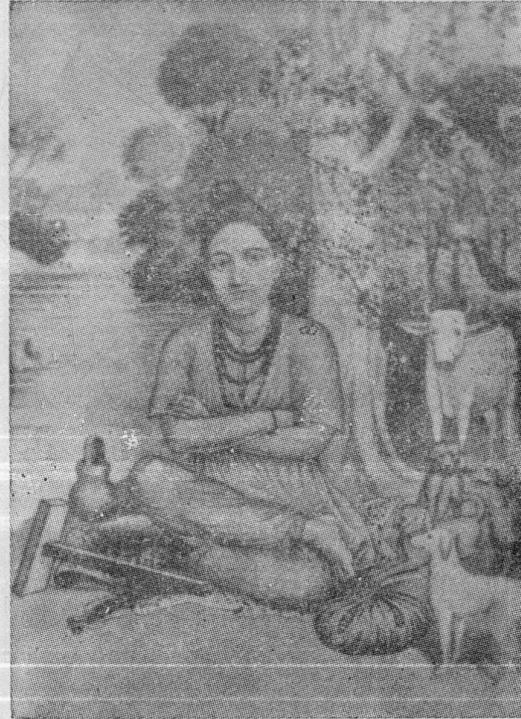
- ॥ અથ ચન્દનમ્ ॥ આહ્વાનં ચન્દનમુચ્યતે તત્સત્યતરૂપં ન તતઃ પરં તે ।
ત્રેષાં ત્ર્યધીશાગુણે તેન નૂનમાલેપનં તે પ્રકરેભિ ભક્ત્યા ॥૧૧॥
- ॥ અથ પુષ્પમ્ ॥ ભગવન્ચ્યધિપ પ્રદદામિ મુદ્ધે સુમનઃ સુમનઃ સકલાર્થવિદે ।
અલુ તુલ્યમમૂલ્યમધૌઘભિદે સુમનઃ સુમનસ્કમનન્યહદે ॥૧૨॥
- ॥ અથ ધૂપઃ ॥ યોગાનલેડત્ર બલદર્પપરિગ્રહાહંકારા-
ભિલાષમમતાપ્રતિઘાંકવ દગ્ધવા ।
ધૂપોડયમુત્તમતમોડર્પિત આર્ય શાન્તિ-
દ્વારા ત્ર્યધીશ પદપયંવસાગ્યસૌ તે ॥૧૩॥
- ॥ અથ દીપઃ ॥ સોડહંભાવપ્રોબવલજ્ઞાનદીપો મૂલાજ્ઞાનધ્વાન્તસમ્પાતહૃત્યૈ ।
સ્થેયાન્ભાસ્વૌશ્છાશ્ચતસ્રીશ તુલ્યં સ્વાત્મજ્યોતિર્દત્ત એતં ગૃહાણુ ॥૧૪॥
- ॥ અથ નૈવેદ્યમ્ ॥ યસ્ય બ્રહ્મક્ષેત્રે મિત્રે આસો મૃત્યુર્લેહ્યં પેયમ્ ।
કવાન્વેષ્ટવ્યં તસ્મૈ કર્મૈ નૈવેદ્યાથં દત્તં દ્વૈતમ્ ॥૧૫॥
- ॥ તામ્રચુલમાહ ॥ ત્રીશ તેડઘ પરભક્તિવીટિકા પગચમૈકપુરુષાર્થસાધિકા ।
નિર્વિકલ્પકસમાધિતઃ પુરા રગિજ્જકાડસ્તુ ભવભગિજ્જકા વરા ॥૧૬॥
- ॥ અથ પ્રદક્ષિણા ॥ ત્વં ત્રીશાહમહં ત્વમિત્યવગતેઃ સ્થેન્ને નિદિધ્યાસનમ્
માનસ્તે પરિદક્ષિણા હિ વિહિતા યદ્યથ મે કીડિતમ્ ।

॥૩॥

શ્રીનૃસિંહસરસ્વતીસ્વામી મહારાજ

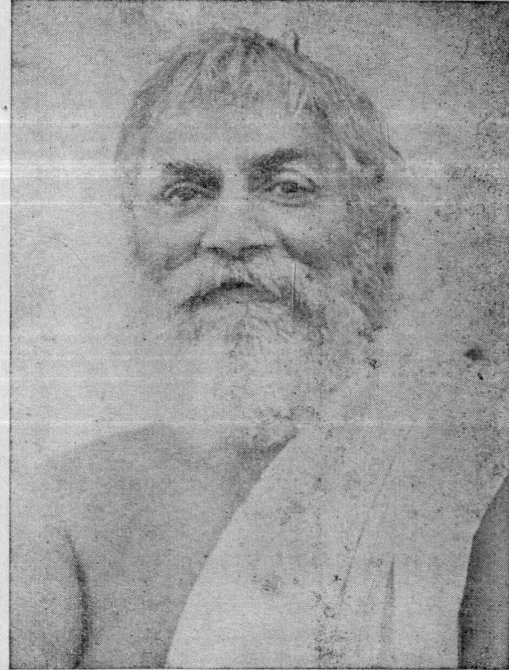
શ્રીપાદશ્રીવદ્દલ

પ. પ ળ. વામુદેવાનંદસરસ્વતી સ્વામી મહારાજ

અભ્યક્તીન પૂ. શ્રી. રંગ અવધૂત મહારાજ

ભગવાન દત્તાત્રેય

આત્મપ્રાર્થના

દત્તાત્રેય ત્રીશ માતઃ પરેશ
કારુણ્યાબ્ધે દીનબન્ધૌ પ્રસીદ્ધા
પ્રાણેશ ત્વં પ્રાણીનાં પ્રાણહતા
હર્તા ભર્તા હે ક એવ ત્રિલોકે ॥ ૧ ॥

કઃ શક્તઃ સ્યાત્ ત્વદ્ગુણાન્ ગાતુમત્ર
માતું માહાત્મ્યં ત્રિલોકે ન કૌડપિ ।
કૌડહં ડિમ્ભો મૂઢવાગ્ડુર્બલઃ સ્યામ્
સ્તોતું મૂકૌડનંતન્નિહોડપિ વેદઃ ॥ ૨ ॥

નાહં જ્ઞાને કૌડપરાધઃ કૃતો મે
નાયાસિ ત્વં નો દદાસીહ વાચમ્ ।
કષ્ટં ભૂમંસ્ત્વદ્વિના જીવીતં મે
સસ્યસ્યેવ પ્રાવૃડમ્ભો વિનામ્બ ॥ ૩ ॥

જમ્ભોડયં લો કામરૂપં પ્રકામં
દીનં બાલં નિર્દયં માં નિહન્તિ ।
હત્વા હેનં સ્વાત્મરાજ્યં પ્રદેહિ
કૌડન્યસ્ત્રીશ ત્વદ્વિનાસ્ય પ્રભુઃ સ્યાત્ ॥ ૪ ॥

તદ્વપ્રદ્વાસ્તુ ચિદન્વયેક્ષિતુરથો ત્વાનુસ્મરન્ વ્યાહરેત્
તારં તારકમેકમાત્મનિ યથા શાદ્વલવિક્કીડિતમ્ ॥૧૭॥

॥૪॥

॥ અથ નમસ્કાર ॥ અ સ કૃ દ ભિ હિ તા તે ડ ને ક જ ન્મા પ્ત પુણ્યૈઃ
પ્ર ભુ તિ વિ ત તિ રે ષા દ્વૈ ત શૈ ષા વિ શૈ ષા ।
ત્વયિ વિનિહિતમેતન્મે સ્વ સર્વં સ્વકીયં
અધિપ જયતુ પૂજા ત્વદ્દશોમાલિનીયમ્ ॥૧૮॥

॥ અથ ક્ષમાપનમ્ ॥ યન્મે ન્યૂનં સંમતં સ્થૂલદૃષ્ટ્યા
ભૂમન્ તેડનુકોશપીયૂષવૃષ્ટ્યા ।
નિત્યં પ્રેયઃ સ્વપ્રભં શાલિનીયં
તસ્યાભૂતસમ્પૂર્ણતા શાલિનીયમ્ ॥૧૯॥

રોધનં આત્મનઃ શોધનં વ્યાત્મનઃ
પૂજનં આત્મનો લોજનં સ્વાત્મનઃ ।
યત્ર સૈષાડડત્મપૂજાડસ્તુ કષ્ઠે સતાં
સગ્વિણી મા યરા સ્ત્રીવ કષ્ઠેડસતામ્ ॥૨૦॥

॥ ૫૦ ૫૦ શ્રીમદ્વાસુદેવાનંદસરસ્વતી (ટેમ્પે સ્વામિ) વિરચિતાડડત્મપૂજા સમાપ્તા ॥

॥૪॥

पश्यैतं मां त्वत्पदा ऋषिप्रदीनं
 द्वीनं द्वीनं बत्संयन्ति प्रवेदाः ।
 वेदातीतं त्वत्पदं तत्प्रदश्यं
 विछिन्धि द्वैतं दुःखभूतं भवैतत् ॥ ५ ॥

बिभृश्विहं द्वारि ते बौक्ष्यकाम-
 स्तिष्ठाभ्येषोऽज्ञानद्वारिद्विदुःखी ।
 हत्वा बौक्ष्यं ज्ञानविज्ञानसारं
 भवत्स्वयात्मन् सार्थकत्वं प्रयाहि ॥ ६ ॥

द्वीनश्चिहं निन्दितो लोकसंघैर्
 निःस्वो नमो निःस्वपं त्वां प्रपद्ये ।
 आपन्नार्तिच्छेदने द्विक्षितात्मन्
 यत्कर्तव्यं तत्कुरुष्ववाशु हतं ॥ ७ ॥

रिक्तो गच्छेयं कदाचित् पृथिव्यां
 कामे हानिर्हस्यमेवापि ते स्यात् ।
 केवा हाता त्वत्पदोऽन्ये हयादुर
 द्वीनः केवा भवत्पदोऽन्ये हयादुः ॥ ८ ॥

श्रान्तोऽत्यन्तं तत्र तत्राटनेन
 श्रान्तोऽटव्यामागमानां सुभार्थी ।
 बभूव भिक्षो भक्तुं कामे यदासं
 प्राप्तं द्विष्ट्या घाम ते देवगुणम् ॥ ९ ॥

धन्वश्चायं द्वारि ते कातवीर्यः
 प्रह्लादोऽयं पिंगवो विष्णुशर्मा ।
 अन्येऽप्येते द्रष्टुं कामास्तथाऽहं
 प्राप्ता सवे नो विलम्बोऽत्र युक्तः ॥ १० ॥

श्रुत्वेवेहं द्वीनमाकन्दनं स
 प्रादुर्भूतः शूलभट्टवांगधारी ।
 सिन्दन् भीमं भीषणं जन्मशूलं
 पायाह देवो भौनगर्भोऽत्रिसूनुः ॥ ११ ॥

रङ्गो रङ्कः प्रार्थयन् द्वीनमेवं
 मुक्तः कलेशान् नृत्यतीह प्रभक्तः ।
 अन्येऽप्येवं श्रद्धया सानुरागं
 गायन्तस्तं दुःखमुक्ता बवन्ति ॥ १२ ॥

रंग अवधूत

સુ
ચ.સ
॥૧॥

ૐ

॥ શ્રીદત્તઃ પ્રસન્નોઽસ્તુ ॥

॥ અથ શ્રીસપ્તશતીગુરુચરિત્રસમનુવાદપ્રારંભઃ ॥

ઉપોદ્ધવાત

કરુ' ન મન ગણપતિને ॥ ભાવે વંદુ' ગુરુદેવને ॥ સંત સાધુ સજ્જનોને ॥ નમીને ગ્રંથ આરંભુ' ॥ ૧ ॥
 નથી મોહ કવિકીર્તિને ॥ દાસ હું તો સદા સંતોનો ॥ ન જાણું ખંધ છંદનો ॥ કરો ગુન્હો માફ મારો ॥ ૨ ॥
 એક મ ક્ષિત્તી પ્રેરિત ॥ લેખને થયો આ ઉદ્યુક્ત ॥ કેવળ હૃદયુદ્ધિ માટ ॥ ભાટ હું તો શ્રીગુરુનો ॥ ૩ ॥
 તત્પ ગ વંદી સુમના ॥ કરુ' ઓંવી પદચરના ॥ જેણે આપી સ્ફૂર્તિ નાના ॥ હૃદીણા વગાડીને ॥ ૪ ॥
 મૂળ વચન આ એમનાં ॥ વાસુદેવાનંદ યતિનાં ॥ મરાઠીમાં રસાળ ઘણાં ॥ સમનુવાદ તેનો આ ॥ ૫ ॥

॥૧॥

સ.ગુ. સુરી તે બદલી સ્વાંગ ॥ મૂળે પૂર્યો ગુજ્જર રંગ ॥ પડને થાય ભીતિ ભંગ ॥ નિઃસંગ સાધક ॥ ૬ ॥
 ચ.સ. દાન દયા ક્ષમાસાગર ॥ જે સ્વયં દત્તાવતાર ॥ તેણે કર્યો ઉપકાર ॥ ચરિત્રસાર વણુવી ॥ ૭ ॥
 ૧૨૧ ॥ ધીમ ત્તા મૂકી કેરે ક્ષણ ॥ જે કેા કરશે નિત્ય પઠન ॥ દેખશે એ પરચો જાણ ॥ અદ્ય દિન ન લાગતાં ॥ ૮ ॥
 દુઃખા ત્ર કરે પાવન ॥ સેવને યશ વિદ્યા ધન ॥ પામે મુમુક્ષુ નિર્વાણ ॥ સત્ય વચન આ મારાં ॥ ૯ ॥
 આમ યા નિવત^૧ રોગમુક્ત ॥ થશે શ્રવણે એક ચિત્ત ॥ સ્વાર્થ સાધી પરમાર્થ ॥ પામશે ભક્ત સશ્રદ્ધ ॥ ૧૦ ॥
 યાગ ય જ જપ તપ ॥ મૂળ ભજો દત્ત બાપ ॥ થાશે નિશ્ચયે નિઃસંતાપ ॥ સ્વાનુભવે કથે રંગ ॥ ૧૧ ॥

અધ્યાય ૧

ૐ શ્રીગણેશાય નમઃ ॥ શ્રીસદ્ગુરવે નમઃ ॥ અથ શ્રીસપ્તશતીગુરુચરિત્રસમનુવદપ્રારંભઃ ॥
 નમું શ્રી દત્તાત્રેય ગુરુને ॥ જે સાફ કરે હૃદયને ॥ સ્વાત્મજ્યોતિ પ્રકાશને ॥ શાંત અનર્થને કરે જે ॥ ૧ ॥
 ભૂત મ વ્ય ભવત્ ચક્ષી ॥ જન્મે જીવે જેના થકી ॥ લીન થાય ચદ્રાદ્ભે નકી ॥ તે જ દત્ત ત્ર્યંબીશ્વર ॥ ૨ ॥
 ભક્તિ ગ મ્યનું તેનું ચરિત ॥ ચિત્ત શુદ્ધયર્થ આ સંક્ષિપ્ત ॥ વાસુદેવાનંદસરસ્વતી ભક્ત ॥ જનાર્થ સ્ફુટ વર્ણવે ॥ ૩ ॥
 અંથે વા સુદેવ નિમિત્ત ॥ કર્તા કારયિતા શ્રીદત્ત ॥ તત્પદે રાખી સ્થિર ચિત્ત ॥ સાંભળો ચરિત સંત આ ॥ ૪ ॥
 શ્રદ્ધા નુ રક્તિથી જે વાંચશે ॥ અથવા ભક્તિથી સાંભળશે ॥ તે જ ભવાબ્ધિ તરશે ॥ ઉદ્ધારશે નિજ કુલ ॥ ૫ ॥
 મન વા ણીને અગોચર ॥ એ સ્વચ્છંદે થાય ગોચર^૨ ॥ કલિયુગમાં યતીશ્વર ॥ નરસિંહસરસ્વતી ॥ ૬ ॥
 એનું ચ રિત્ર કરી શ્રવણ ॥ નામધારક નામે પ્રાદ્યજ્ઞ ॥ ગાણુગાપુરે કરવા દર્શન ॥ આવ્યો જાણુ સદ્ભક્ત ॥ ૭ ॥
 પ્રાણી ક્રુષ્ણાભિતમ^૩ જાણુ ॥ ઇચ્છે જેમ છાયા જીવન ॥ તેમ ત્રિતાપે તમ પૂણું ॥ જીવન દેખી આવ્યો નિજ ॥ ૮ ॥
 જે જીર્ણ અધઃ પરિપૂર્ણ ॥ અંતર્બાહ્યોર્ચિત જાણુ ॥ નામધારક કરે તેનું ગાન ॥ કહે દર્શન દે પ્રભો ॥ ૯ ॥

૧. રોગી. ૨. પ્રગટ ૩ તાપથી અત્યંત તપેજો.

સ.ગુ.
અ.સ.
૥૩૥

તું જ મૂં તિમંત પ્રદા ॥ ત્રિમૂર્તિ તું ગુરુ પરમ ॥ કલિ માંહે મંગલ ધામ ॥ ભક્તકામપૂરક ॥૧૦॥
વિશા લ તવ સત્કીર્તિ ॥ સાંભળીને કરી મેં વિનંતિ ॥ ન સાંભળે કેમ તવ શ્રુતિ ॥ ચિંતા અતિ થાય એ ॥૧૧॥
એ તું મ ને ન એળખે ॥ તને સર્વજ્ઞ કોણુ ભાખે ॥ અથવા જાણી ઉપેક્ષે સુખે ॥ દયાળુકૂખે છાજે શું ॥૧૨॥
હું અ ઘઃ પતન પામીશ ॥ એ ઉપેક્ષા માહરી કરીશ ॥ શું ત્વન્મન સેવા ઇચ્છે ઈશ ॥ આપીશ દાન તેથી શું ॥૧૩॥
સેવા શા કરી ત્યાગ પૂર્ણ ॥ મેઘમસું આપ જીવન ॥ પૂર્વે જેમ આપ્યું દાન ॥ બિલીવણુ ધ્રુવાદિને ॥૧૪॥
શું મુલ્ય પહોળું કરતાં ॥ બાળક પાસે માગે માતા ॥ બાળક ચદિ મારે લત્તા ॥ ત્યાગે માતા તેને શું ॥૧૫॥
તું જ મ મ માતાપિતા ॥ તું જ એક કુલદેવતા ॥ ભિન્નભાવ નહિ ત્યાં દાતા ॥ કોણુ ત્રાતા મને અન્ય ॥૧૬॥
નરે શ્વર * સેવકવંશ ॥ રક્ષે ન રાખતાં આશાંશ ॥ તું અસ્મત્પૂર્વજેશ ॥ સર્વેશ ઉપેક્ષે કાં ॥૧૭॥
હું ઈ ત્યં ભૂત સર્વ ॥ કહું તોએ ન આવે દ્રવ १ ॥ જેથી પાષાણુનેએ આવે દ્રવ ૩ ॥ તું નિર્દ્રવ કેમ થાયે ॥૧૮॥
આવી પ્રા થનાં કરીને ॥ મૂર્છિત થાય, એ જાણીને ॥ દત્ત ચિત્તે પ્રગટ થઈને ॥ આપે સ્વપ્ને આશ્વાસન ॥ ૧૯ ॥

ઈતિ શ્રીમત્પરમહંસપરિવાજકાર્યશ્રીમદ્વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસમશતીગુરુચરિત્રય
શ્રીદત્તપાદારવિદિભિદિદ્યક્ષિત્યારિપાંકુરંગશર્મણા કૃતસમનુવાદે ચરિતાનુસંધાન નામ પ્રથમોડધ્યાયઃ ॥ ૧ ॥ ઓંતી . ૧૯ ॥

અધ્યાય ૨

એ બ હુ લાવણ્યયુક્ત ॥ મૂર્તિ જોઈ ઊઠે ભક્ત ॥ મળે એને સિદ્ધ વિરક્ત ॥ પૂછે તાત કોણુ તું ॥ ૧ ॥
સિદ્ધ રમ્ય બોલે વચન ॥ ત્રિમૂર્તિ ગુરુ અમારા જાણુ ॥ જેના ભક્ત કદાચન ॥ તાપ દૈન્ય ન દેખે ॥ ૨ ॥
એવું વ્યક્ત કરી શ્રવણુ ॥ નામધારક બોલે દીન ॥ હું હોઈ એનો ભક્ત પૂર્ણ ॥ કિંકારણુ તરછોડે ॥ ૩ ॥
વિશ્વ યત્ર ચાલક દત્ત ॥ તેમાં આનું અસ્થિર ચિત્ત ॥ એવું જાણી બોલે વ્યક્ત ॥ સિદ્ધ મુક્તસંગ જે ॥ ૪ ॥

૧. કાન. * રાગ. ૨. દયા. ૩. બીનાપણું.

૥૩૥

સ.ગુ.
ચ સ.
૧૪૧

તું સ્વછ દે કરી વતન ॥ વ્યથે દેવને દોષ દે જાણુ ॥ કૌપે જો કદી અન્ય જન ॥ સ્વભક્તજન રક્ષે ગુરુ ॥ ૫ ॥
યદિ દાં ત એ કૌપે જરી ॥ રક્ષી ન શકે વિધિહરહરિ ॥ કહે શિષ્ય જાઉં વારી ॥ કહો ભારે ગુરુમહિમા ॥ ૬ ॥
કહે સિદ્ધ કલિયુગને ॥ પ્રહ્લા કહે વિસ્તારીને ॥ ગોદાતીરે વાસ્તવ્ય કરીને ॥ રહે વેદધર્મા ગુરુ ॥ ૭ ॥
એ સ્વીચ કરવા પાતકાન્ત ॥ આવ્યો કાશીમાં મહંત ॥ દીપક શિષ્ય સેવારત ॥ સ્વયં કષ્ટ સહે એના ॥ ૮ ॥
સુહા સ્ય મુખે સેવા કરે ॥ ગુરુ ગાળો દઈ મારે ॥ ન માને મનમાં કરીએ અરે ॥ ક્ષાલન કરે મલમૂત્ર ॥ ૯ ॥
અંધ પ ડુંગલતકુષ્ઠ ॥ ગુરુ સહે મહાકષ્ટ ॥ સેવામિષે^૧ કનડે રુદ્ધ ॥ તોએ તુષ્ટ શિષ્ય સેવે ॥ ૧૦ ॥
અપ ગર્ભ પતિ^૨ થઈ પ્રસન્ન ॥ આપે શિષ્યને વરદાન ॥ નથી ગુર્વાસા કહી જાણુ ॥ દ્વિષ્ણુભૂષણ^૩ પાછો કાઢે ॥ ૧૧ ॥
એવો નિ શ્રેય જાણી તૂણ^૪ ॥ વર આપે વિષ્ણુ પાણુ ॥ કહે શિષ્ય એ સર્વ દાન ॥ આપશે પૂણ^૫ ગુરુ મારા ॥ ૧૨ ॥
નિશ્ચય એનો જાણીને ॥ વિષ્ણુ આપે બુદ્ધિમુક્તિને ॥ ગુરુએ થયા પ્રસન્ન એને ॥ ન્યૂન^૬ શિષ્યને શું તિહાં ॥ ૧૩ ॥
ને અસ્તં ગત માયાદ્રય ॥ ગુરુ પ્રસન્ન જેને થાય ॥ ભજે છોડી સર્વ સંશય ॥ થાશે સદય ત્રિમૂર્તિ આ ॥ ૧૪ ॥

અ.
૨-૩

ઈતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ પ્ર ૦ પાંડુરંગકૃતસમનુવાદે
દીપકાખ્યાનં નામ દ્વિતીયોઽધ્યાય ॥ ૨ ॥ કુલ ઓવી ॥ ૩૩ ॥

અધ્યાય ૩

એવું વે દધર્માખ્યાન ॥ નામધારક કરી શ્રવણુ ॥ પૂછે કેમ એ દેવ પૂર્ણ ॥ અવતીર્ણુ અહીં થાય ॥ ૧ ॥
કાં લે દ શાવતાર એ ॥ સિદ્ધ કહે સાંભળ તું એ ॥ અંબરીષ માટે જાણુ એ ॥ નટન એ તો શ્રીહરિનું ॥ ૨ ॥
દુર્વા સઙ્ગિ દ્વાદશીદિને ॥ આવ્યા અંબરીષભારણુ ॥ લગાડે વિલંબ કમને ॥ થાય મને ખિન્ન ભૂપ ॥ ૩ ॥

૧. સેવાને બહાને. ૨. શંકર. ૩. સત્વર. ૪. કમતી.

૧૪૧

સ.ગુ.
ચ.સ.
૧૧૫૧

જાય વેળા વહી જાણી ॥ રાજ પીએ અંજલિ પાણી ॥ કોંધે ઋષિ શાપવાણી ॥ વદે જનિ^૧ નાના લે ॥ ૪ ॥
દોડયા દયાળુ ત્યારે હરિ ॥ ભક્ત બહારે શાપ સ્વીકારી ॥ સર્વવ્યાપી નારાયણે ધરી ॥ નરરૂપ કરી લીલા ॥ ૫ ॥

અ.
૩-૪

ઇતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરાચિતસપ્તશતીગુરચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ બ્ર ૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
અંજરીપાખ્યાન નામ તૃતીયોઽધ્યાયઃ ॥ ૩ ॥ કુલ ઓંવી ॥ ૩૮ ॥

અધ્યાય ૪

બહુ ચિત્ત સિદ્ધને પૂછે દિન ॥ કહો મુજને અત્રિ કોણુજ ॥ શાથી થાય એ ત્રીશ અત્રિજ^૨ ॥ સુષ્ણ અચરજ કહે સિદ્ધ ॥ ૧ ॥
જાણુ અત્રિ બ્રહ્મપુત્ર ॥ અનસૂયા તત્કલત્ર^૩ ॥ દંપતી પરમ પવિત્ર ॥ તત્પુત્ર દત્તાત્રેય ॥ ૨ ॥
નિર્મા ઘ અનસૂયાનું ॥ વ્રત જોઈ પતિસેવાનું ॥ મન બીધું સહુ સુરોનું^૪ ॥ અજ્ઞાનનું બીજ એ ॥ ૩ ॥
એ નિ^૫શ્ચોત્ક્રોત્ક્રય^૬ સુર ॥ ત્રિમૂર્તિ પાસે દોડે સત્વર ॥ આશ્વાસી એમને વિધિહરિહર ॥ થયા રૂપધર ભિક્ષુ ॥ ૪ ॥
એ જીર્ણ લોક છોડીને ॥ ભિક્ષુ જેવા થઈને ॥ આવ્યા ત્રણે અત્રિસદને ॥ જતાં વને મુનિવર્ધ^૭ ॥ ૫ ॥
લોઃકિમ્પ્રયોજન આગમન ॥ પૂછે અનસૂયા કરી નમન ॥ નમ્રભિક્ષા આપ તું તૂર્ણ ॥ વદે વચન દેવત્રય ॥ ૬ ॥
જેવા સુતિ^૮ છોડી ખસે સુર ॥ તેવી સતી જોડી કર ॥ કહે ઇતિસત આપું સાર ॥ સ્વસ્થ ઉર કરો ભિક્ષા ॥ ૭ ॥
સુત્ર તાચિત્તે ધરે ધ્યાન ॥ અત્રિપદે કરે નમન ॥ અતિથિ બાળક કલ્પી પૂર્ણ ॥ સતી નમ્ર થાય ત્યાં ॥ ૮ ॥
સુહ સ્તર જેમની માયા ॥ સહસા^૯ બાળક તેઓ થયા ॥ એ જોઈને અનસૂયા ॥ વિસ્મયાકુલ થઈ એ ॥ ૯ ॥
સુહા સ્ય મુખે તેડે બાળક ॥ પાન્હે કૃત્યો સ્તને નિઃશંક ॥ ધવડાવે એકએક તોક^{૧૦} ॥ જે નિઃપંક^{૧૧} પાતિવ્રત્યે ॥ ૧૦ ॥
મન જ્ઞાન્ત થયાં એમનાં ॥ પતિવ્રતા સ્તનપાને ઘણાં ॥ પારણ્યામાં નાખીગાય નાના ॥ મધુરસ્વના^{૧૨} ગીત એ ॥ ૧૧ ॥

૧. જન્મ. ૨. અત્રિપુત્ર. ૩. સ્ત્રી. ૪. દેવોનું. ૫. ડગમગે છે હિંમત જેમની તે. ૬. માર્ગ. ૭. એકદમ. ૮. બાળક.
૯. મેલરહિત. ૧૦. મીઠા અવાજવાળી.

સ.ગુ.
ચ.સ.
૧૬૧

એ સુખાનંદ ગાણું સુણી ॥ વનમાંથી આવ્યા વેગે મુનિ ॥ જ્ઞાને ત્રિમૂર્તિ મને બાણી ॥ સ્તુતિ ઘણી ઋષિ કરે ॥૧૨॥
ભાવ ગુણ બાણી સત્વર ॥ પુત્ર થઈ રહ્યા નિર્જર* ॥ સ્વસ્થાનેએ ગયા યમર† ॥ નિર્જર‡ પધર હૃષે એ ॥૧૩॥
સગુણ થયા નિર્ગુણ ॥ અત્રિ પાડે નામ નિપુણ ॥ ચંદ્ર દત્ત દુર્વાસા બાણ ॥ બ્રહ્મા વિશ્ણુ મહેશ્વર ॥૧૪॥
ચંદ્ર પ્રણામ કરી નીસરે ॥ ચંદ્રલોકે જઈ ઠરે ॥ દુર્વાસા ત્રિભુવને વિચરે ॥ સ્વગૃહે રહે શ્રીદત્ત ॥૧૫॥
એરનિવૃત્તિમાર્ગ પ્રસારે ॥ ભક્તકામના પૂર્ણ કરે ॥ સ્મર‡ ગામી‡ જગે વિચરે ॥ અવતરે શ્રીપાદાખ્ય‡ ॥૧૬॥

છતિ શ્રીં ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીયુરુચિરિત્રસ્ય શ્રીં બ્રં પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
અનસૂયોપાખ્યાનં નામ ચતુર્થોઽધ્યાયઃ ॥ ૧૬ ॥ ઓંવી ॥ ૫૮ ॥

અધ્યાય ૫

એ શ્રાદ્ધાહે‡ વિપ્રધરે ॥ ઉત્તરે‡ આવી ભિક્ષા કરે ॥ શ્રાદ્ધપૂર્વે દ્વિજનારે ॥ અર્ચું કરે શ્રાદ્ધાન્ન ॥ ૧ ॥
દત્ત વિપ્રસ્ત્રીનો ભાવ ॥ જોઈ સુત સ્વયમેવ ॥ થયા શ્રીપાદરાવ ॥ ગૃહભાવ‡ ન સ્વીકારે ॥ ૨ ॥
વિશેષ વિદ્યાભિજ્ઞ થતાં ॥ વિવાહ આરંભે પિતા ॥ પુત્ર કહે સર્વ સ્ત્રી માતા ॥ વરું દયિતા‡ યોગશ્રી ॥ ૩ ॥
નિશ્ચય સુણી થતાં ખિન્ન ॥ ત્રિમૂર્તિરૂપ દેખાડી બાણ ॥ માતપિતાને આશીસન ॥ આપે, દીનબંધુ જે ॥ ૪ ॥
ફેંકે પ્રભુ એ પર દષ્ટિ ॥ પંચુ ચાલે વિના યષ્ટિ ॥ નિમંજ થઈ અંધ દષ્ટિ ॥ અતકર્ય સૃષ્ટિ શ્રીપાદની ॥ ૫ ॥
આશીર્વાદ આપી તેમને ॥ કાશી ક્ષેત્રે જઈને ॥ બહરિકાશ્રમ જોઈને ॥ ગોકર્ણે આવ્યા શ્રીપાદ ॥ ૬ ॥
વિમલાઃ કીર્તયો યસ્ય શ્રોદત્તાત્રેય એવ સઃ ॥ કલૌ શ્રીપાદરૂપેણ જયતિ સ્વેષ્ટકામધુક્ ॥ ૭ ॥

છતિ શ્રીં ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીયુરુચિરિત્રસ્ય શ્રીં બ્રં પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
શ્રીપાદાવતારકથનં નામ પંચમોઽધ્યાયઃ ॥ ૫ ॥ કુલ ઓંવી ॥ ૬૧ ॥

* દેવો. ૧. ત્રણ દેવ. ૨. મોક્ષમાર્ગ. ૩. સ્મરણમાત્રે પ્રાપ્ત થનાર. ૪. શ્રીપાદ નામથી. ૫. શ્રાદ્ધને દિવસે. ૬. ઉત્તર દેશમાં પીઠાપુર નામે નગરમાં. ૭. ગાર્હસ્થ્ય. ૮. પત્ની. ૯. વિમલ છે કીર્તિ જેની. ૧૦. શ્રીદત્ત પોતે એજ મુનિ. ૧૧. કલિમાંહે શ્રીપાદ જ્ઞાની. ૧૨. ભક્તોત્સવપૂરક. ૧૩. ૫ ॥

અ.
૪-૫

૧૬૧

અધ્યાય ૬

સ. ગુ.
ય. સ.
૧૭૧અ.
૬

કથા અ સલ સુણી જાણુ ॥ નામધારક કરે પ્રશ્ન ॥ સર્વ ક્ષેત્રો ત્યજી ગોકણુ ॥ કિંકારણુ આન્યા એ ॥ ૧ ॥
 શૈવ ધ મેં રાવણુ માતા ॥ કૈલાસની કરી ચિંતા ॥ મૃન્મય લિંગ પૂજતાં ॥ ખિન્નતા આવે પુત્રને ॥ ૨ ॥
 એ આશ્ચર્ય માનીને ॥ કહે કૈલાસ આણીને ॥ આપું, ફેંકી દે આ માટીને ॥ એમ કહીને ચાલ્યો એ ॥ ૩ ॥
 બળે મૂલ સહ કૈલાસ ॥ ઊંચો કરતાં કંપે મસ ॥ બીહીને ગૌરી કહે ગિરિશ ॥ પ્રલય ધીશ વાર આ ॥ ૪ ॥
 ત્યાં કૈલસ દબાવે હર ॥ ચગદાયો નીચે નિશાચર ॥ મરણોન્મુખ કરે સ્તોત્ર ॥ તેથી હર પ્રસન્ન ॥ ૫ ॥
 ત્વદન્ય નથી મને ત્રાતા ॥ તુંજ મારો પ્રાણુદાતા ॥ દયાળુ તું રક્ષ માતા ॥ એમ કહેતાં દોડે શંભુ ॥ ૬ ॥
 તે અનુમાન ન કરી ॥ છોડ્યો મને મદનારિ ॥ એમ કહી સ્તુતિ કરી ॥ સપ્ત સ્વરે રાવણુ ॥ ૭ ॥
 ગાય સંગીત શાસ્ત્રાધારે ॥ મસ્તક છેદી વીણુ કરે ॥ રાગરાગિણી સુસ્વરે ॥ કાલાદરે પ્રેમથી ॥ ૮ ॥
 શિવ તન્મય ગામે થઈ ॥ મોહ પામી પાસે જઈ ॥ આત્મલિંગ એને દઈ ॥ કહે થઈશ તું જ શંભુ ॥ ૯ ॥
 હાથે તાત અમરતા ॥ વર્ષત્રય આ પૂજતાં ॥ લંકાકૈલાસ સ્વયં દાતા ॥ થશે માતા કલેશ મુક્ત ॥ ૧૦ ॥
 અવનિ ઉપર વચમાં ॥ મૂકતાં નાવે ફરી કરમાં ॥ એવી રીતે લઈ જા પુરમાં ॥ કૈલાસ મા શું કરે ॥ ૧૧ ॥
 દૈત્ય કરી વેગે નમન ॥ લંકામાર્ગે ચાલ્યો રાવણુ ॥ નારદે જઈ ઇંદ્રભવન ॥ કયું કથન સર્વ ત્યાં ॥ ૧૨ ॥
 અધર્માત્મક એ જાણીને ॥ ઇંદ્ર કહે જઈ પ્રદાને ॥ એ પણ વિષ્ણુને કહીને ॥ આવે લઈને શિવ પાસે ॥ ૧૩ ॥
 એ અનુચિત કર્મે હર ॥ પશ્ચાત્તાપે કહે શંકર ॥ થયું વિસ્મરણુ કૂર ॥ પા પહોર ગયે થયો ॥ ૧૪ ॥
 દેવો બંધને પડ્યા છે સર્વ ॥ વિષ્ણુ કહે જાણુ એ તું શર્વ ॥ તોએ કયું કાં આવું સાવ ॥ શ્રમ આગળ પડશે મુને ॥ ૧૫ ॥
 જે વધી નાખે જીવ ॥ તેને કયો ચિરંજીવ ॥ વરદાન કહી શિવ ॥ કહે ઉપાય તું કર ॥ ૧૬ ॥

૧. શંકર. ૨ તારા વગર બીજો. ૩. શંકર.

૧૭૧

સ ગુ. કરી નિ શ્રવ્ય બંને મળી ॥ નારદને દે મોકલી ॥ વણ્ણ કરવા વિદ્ધ બળી ॥ સિંધુર મૌલિ મોકલે ॥ ૧૭ ॥
 ચ. સ. મુનિ મ નો વેગે દોડ્યા ॥ પકડી પાડી વાતે ચઢ્યા ॥ રાવણ સંધ્યા કરવા અડ્યા ॥ ગજસ્ય^૧ દોડ્યા વેગે ત્યાં ॥ ૧૮ ॥
 ૧૮ ॥ વેષા નુ રૂપ કાલું બોલે ॥ બ્રહ્મચારી માની લિંગ આલે ॥ ન લે તાએ રાવણ બોળે ॥ બટુ બોલે સાંભળ ॥ ૧૯ ॥
 સ્વપોષ્ય હું અતિ રાંક ॥ ત્રણ વાર મારીશ હાંક ॥ ભાર લાગતાં મૂકીશ કયાંક ॥ ન વાંક કાઢીશ તું ॥ ૨૦ ॥
 સ્વર્ગ^૨ છો કે સુર વિલોકે ॥ અર્ધ સમયે ત્રણ હાંકે ॥ બોલાવી, ન આવતાં મૂકે ॥ લિંગ સુખે બૂ પર ॥ ૨૧ ॥
 એ તો કે^૩ કયું સ્થાપન ॥ રાવણથીએ ન હાલ્યું બળ ॥ મહાબળે^૪ શ્વર ગોકર્ણ ॥ ક્ષેત્ર માન બૂકેલાંસ ॥ ૨૨ ॥
 ઈતિ શ્રી ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી, બ્રહ્મ પાંડુરંગકૃતસમનુવાદે ગોકર્ણ મહાબળે^૫ શ્વર-
 પ્રતિષ્ઠાપનં નામ પચ્છેડધ્યાયઃ ॥ ૬ ॥ કુલ ઓંત્રી ॥ ૮૩ ॥

અધ્યાય ૭

હતો ન રપતિ એક ॥ મિત્રો સહ તત્સેવક ॥ શ્રાદ્ધે નૃમાંસ અર્પે^૧ ઠક ॥ વસિષ્ઠાદિક ઋષિને ॥ ૧ ॥
 રોષા રૂઠ શાપે મુનિ ॥ બ્રહ્મરાક્ષસ થયો નૃમણિ ॥ વિપ્રવધે શાપે રમણી ॥ જીવહાનિ સ્ત્રીસંગે ॥ ૨ ॥
 એ બૂ પ બાર સાલ ॥ થતાં પ્રાગ્વત^૨ થયો વિમલ ॥ રાણીને કહે સકલ ॥ શાપબોલ બ્રાહ્મણીના ॥ ૩ ॥
 દુઃખે મ રણ ઈચ્છે રાણી ॥ સાંત્વન આપે નૃપમણિ ॥ કબૂલાત આપી પાપો તણી ॥ દ્વિબચણી પ્રાર્થે^૩ એ ॥ ૪ ॥
 મન સ્યે કં વચસ્યેકં ॥ એવો આ નહિ સેવક ॥ એમ બણી દ્વિજલોક ॥ કહે સમ્યક્^૪ તીર્થયાત્રા ॥ ૫ ॥
 બ્રહ્મ હ ત્યા એ ન બલ ॥ તેથી ભૂપ ગભરાય ॥ મહામતિ મિથિલા બલ ॥ કહે હાય ગૌતમને ॥ ૬ ॥
 કરી ત દ્રુહઃખ શ્રવણ ॥ મુનિ કહે ક્ષેત્ર ગોકર્ણ ॥ તિહાં દોષનિવારણ ॥ થશે, પાવન થાશે તું ॥ ૭ ॥

૧. ગણપતિ. ૨. સ્વર્ગનોએ પાળવા યોગ્ય. ૩. બાળકે. ૪. પહેલાંની માફક. ૫. મનમાં એક ને વાણીમાં બીજી

સ. ગુ.
અ. સ.
૧૮૧૧

સુણુ શો ડુંક આખ્યાન ॥ દેખ્યું જે તે કરું કથન ॥ શિવહૃત દોડયા સવિમાન ॥ ચાંડાળી મરણ પામતાં ॥ ૮ ॥
જેઈ પ ગે પડ્યો હું ને ॥ પૂછ્યું ત્યારે દયા કરીને ॥ કહ્યું રાજા મને એમણે ॥ પ્રાગજન્મે આ વિપ્રસ્ત્રી ॥ ૯ ॥
એબા લ વિધવા થઈ જાણુ ॥ જાનકમે રમમાણુ ॥ સ્વજનોએ ત્યાગી તત્ક્ષણુ ॥ વૈશ્યજન વરે એ ॥ ૧૦ ॥
અસખ્ય સંગે દુષ્ટ ॥ જાનકમે થઈ બ્રહ્મ ॥ મધમાંસે બની પુષ્ટ ॥ ભાવિ કબ્ત ન જાણે ॥ ૧૧ ॥
ગાય તે ને માની મેષ ॥ મારી ખાય મત્તવેષ ॥ અન્યેદુ^૧ દેખી ગોશીર્ષ ॥ કરી કલેશ છુપાવે એ ॥ ૧૨ ॥
જીવ નાં તે એ ચાંડાલી ॥ ગોવધે થઈ ઘેલી ॥ અવિચારે એ આંધળી ॥ ત્રણમેલી જાનકમે ॥ ૧૩ ॥
એવી તો કપણે^૨ થઈ જાણુ ॥ માખાપે કીધું રક્ષણુ ॥ કાળે થતાં પિતૃમરણુ ॥ અશાંણુ થઈ છોડી ॥ ૧૪ ॥
એ જ ન સંઘ સાથે ચાલી ॥ ત્રાહડે^૩ ગોકળે^૪ ભલી ॥ વસાહીન ભૂખી વળી ॥ માગે ખાલી બિક્ષાત્ર ॥ ૧૫ ॥
એયાં ચા^૫ ફરે ધરી કર ॥ કોઈ હસે થોભે નર ॥ નાખે હસ્તે બિલ્વદલ ॥ ફેંકે દૂર સુંઘી એ ॥ ૧૬ ॥
પડે દિ બટયા^૬ લિંગ પર ॥ તુબ્ત થયા ગૌરીવર ॥ કરી આને ભવપાર ॥ મોકલ્યા શીઘ્ર અમેને ॥ ૧૭ ॥
પુનર્ન જન્મ એને ॥ તેથી લઈ ગયા વિમાને ॥ ગૌતમ કહેતું એ નૃમણે ॥ જઈ ગોકળે^૪ ધન્ય થા ॥ ૧૮ ॥
નૃપ ચ મત્કાર માની જાણુ ॥ જતાં જ થયો પાવન ॥ જ્યાં સાક્ષાત્ ગૌરીરમણુ ॥ આવ્યા તત્સ્થાન શ્રીપાદા ॥ ૧૯ ॥

ઈતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુર્યચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ અં ૦ પાંડુરંગકૃતસમતુવાદે

ગોકળક્ષેત્રવર્ણન નામ સપ્તમોઽધ્યાયઃ ॥ ૭ ॥ કુલ એવી ॥ ૧૦૨ ॥

અધ્યાય ૮

સિદ્ધ સં ક્ષેપે કથા ગાય ॥ શ્રીપાદ ગોકળે^૪થી જાય ॥ કૃષ્ણાતીરે સ્થિત થાય ॥ યતિરાય કુરુપુરે^૬ ॥ ૧ ॥
મૂખ^૧ પ્ર જા સહ માત ॥ લોકનિદાથી થઈ ત્રસ્ત ॥ રૂખી મરવા કૃષ્ણામાં જાત ॥ અકસ્માત દેખે પ્રણુ ॥ ૨ ॥

૧. બીજે દિવસે. ૨. બાળપણમાં. ૩. શિવરાત્રીને પ્રતદિવસે. ૪. યાચના. ૫. દૈવયોગે ૬. હાલ એને કુરુગઢી કહે છે.

૧૮૧૧

સ ગુ ત્રીય તિ કહે સુમતિ ॥ આત્મહત્યા દુસ્તર અતિ ॥ જન્માન્તરે સુપુત્રાપ્તિ^૧ ॥ થાવા સતી પ્રાર્થે એ ॥ ૩ ॥
 ચ સ તન્નિ ણા જાણી ગહન ॥ શ્રીગુરુ કહે આખ્યાન ॥ ઉજ્જયિની માં ચંદ્રસેન ॥ શિવાચ્ય^૨ ન કરે પ્રદોષે ॥ ૪ ॥
 ૥૨૦॥ એનો અ મૂલ્ય સન્મણિ ॥ હરણ કરવા નૃપમણિ ॥ લઈ સાથે અક્ષૌહિણી^૩ ॥ ઉજ્જયિની વેળે એ ॥ ૫ ॥
 હસ્ત્ય ચ રથ પઢાતિ^૪ ॥ દેખ્યા છતાં ન ધરે ભીતિ ॥ શિવ પૂજે એ ભૂપતિ ॥ કરે દષ્ટિ ગોપુત્ર ॥ ૬ ॥
 અશ્વ ત્થ નીચે આંગણે ॥ રમે બાળકો પાષાણે ॥ પૂજે, જનની ઘેર તાણે ॥ પૂજને તેાએ રમે એક ॥ ૭ ॥
 બાળ મે જો એ વિખેરાયો ॥ પૂજે એકલો માએ માર્યો ॥ તાણી જાતાં મૂર્છિત પડ્યો ॥ કર સાહ્યો શંકરે ॥ ૮ ॥
 પુણ્યે નં દ આ યઈને ॥ માતા પામી પુત્ર કૃષ્ણને ॥ તેજ:પુજ લિંગ દેખીને ॥ દ્રેષ છાડીને ગયા ભૂપ ॥ ૯ ॥
 દિવ્ય સુતેચ્છા^૫ જો અંતરે ॥ શનિપ્રદોષ કર જા રે ॥ સતી કહે ભવત્સમ^૬ વરે ॥ જન્માન્તરે પુત્ર પામું ॥ ૧૦ ॥
 જે ભાવ કે ને આપે વર ॥ તથાસ્તુ કહી માથા પર ॥ મૂર્ખ પુત્રના મૂકે કર ॥ વિદ્રઢર એ થયો ॥ ૧૧ ॥
 જાગ રૂ ક^૭ કરે પૂજન ॥ વિપ્રાત્મજ^૮ થઈ એ જાણુ ॥ અન્ય ન મળે સ્વસમાન ॥ તત્સુત તેથી થયા દત્ત ॥ ૧૨ ॥
 ઈતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ જ ૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
 શનિપ્રદોષવ્રતકથન^૯ નામ અષ્ટમોઽધ્યાય: ॥ ૮ ॥ કુલ ઓવી ॥ ૧૧૪ ॥

અધ્યાય ૯

સુદ દ બક્ષિત હતો એક ॥ શ્રીપાદનો ભલો સેવક ॥ એ જાતનો નીચ રજકલ ॥ એક ભાવે વંદે સદા ॥ ૧ ॥
 નિત્ય મૂક વંદે આર્ય ॥ વચ્ચે ધોતાં ભૂપૈશ્વર્ય ॥ દેખી ઈચ્છે એવું ઐશ્વર્ય ॥ ગુરુરાય જાણે એ ॥ ૨ ॥

૧. પ્રાપ્તિ. ૨. ૨૧૮૭૦ હાથી, ૨૧૮૭૦ રથ, ૬૫૬૧૦ ઘોડા, ૧૦૯૩૫૦ પાયદળ, મળી ૨૧૮૭૦૦ લશ્કર

૩. પાયદળ. ૪. પુત્રની ઈચ્છા. ૫. આપના જેવો. ૬. વરદાનથી. ૭. જાત. ૮. આભણકન્યા. ૯. ધોખી.

સ.ગુ. રે બો લ કહે ભક્ત ॥ અઘ પછી વા આપું તખ્ત ॥ લોગવ રાજ્ય અનાસક્ત ॥ થયો વૃદ્ધ કહે એ ॥ ૩ ॥
 અ.સ. પછી મને આપો યૌવને ॥ રહેજો ભવત્સમૃતિ મને ॥ ગુરુ કહે મ્હેચ્છસદને ॥ થા રાજા ને મળીશ હું ॥ ૪ ॥
 ૥૧૧॥ ઇતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ અ ૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
 રજકવરપ્રદાન નામ નવમોઽધ્યાયઃ ॥ ૬ ॥ કુલ ઓવી ॥ ૧૧૮ ॥

અધ્યાય ૧૦

સત્ય સં કલ્પ આપે અતિ ॥ સ્વયં અવતાર ધરી યતિ ॥ મળે કુરુપુરે સંપ્રતિ ॥ સાંભળ શ્રેષ્ઠી વિપ્ર એક ॥ ૧ ॥
 કરે ગ રીખ એ વેપાર ॥ બાધાએ બને શાહુકાર ॥ યાત્રાએ જતાં માગે ચોર ॥ મારે ઠેર એહને ॥ ૨ ॥
 શ્રીશ શ સ્ત્રે મારે ચોર ॥ જીવાડે એ દ્વિજવર ॥ જીવતો રાખી એક ચોર ॥ યતીશ્વર ગુપ્ત થાય ॥ ૩ ॥
 એ શ સ્ત્રે મર્યા બાણી ॥ ધન સાથે દ્વિજ દાની ॥ આંખે કુરવપુરે ધણી ॥ બાધા છોડી આનંદે ॥ ૪ ॥
 ઇતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ અ ૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
 મૃતવિપ્રસંજીવન નામ દશમોઽધ્યાયઃ ॥ ૧૦ ॥ કુલ ઓવી ॥ ૧૨૨ ॥

અધ્યાય ૧૧

પ્રાક્ષ જ સ્ત્રી કરંજપુરે ॥ અંબા નામે એક વિચરે ॥ પાક્ષ^૧ સંસ્કારે પ્રદોષ કરે ॥ એને વરે માધવદ્વિજ ॥ ૧ ॥
 થઈ દ ઢધી^૨ ગર્ભિણી ॥ બોલે મુખે તત્ત્વવાણી ॥ શોભે સંસ્કારોથી^૩ ધણી ॥ આપે જનિ શુભ લગ્ને ॥ ૨ ॥
 એ પ દે પુત્ર ઓંકાર ॥ પિતા કરે તત્સંસ્કાર ॥ થાય સર્વ હૃષ્ટતર ॥ અવતાર આ કહે ॥ ૩ ॥
 સ્વજ ન કરે નામકર્મ ॥ પાડે નામ નૃહરિશર્મ ॥ પિતા કરે દાનધર્મ ॥ ચિત્રનમ^૪ રમે સુત ॥ ૪ ॥
 કહે છિ, તો હસે પોત^૫ ॥ કેમે કર્યો ન બોલે બત^૬ ॥ મૂક માનીને ઝુરે માત ॥ કરી સંકેત વારે શિશુ ॥ ૫ ॥
 મૂક ત્વા ન્ત થશે ત્યારે ॥ મૌજીબંધન કરશે જ્યારે ॥ એમ કહી સુવર્ણ કરે ॥ લોહનું કરે^૭ તત્કાળ ॥ ૬ ॥

૧. પૂર્વના. ૨. દદનિશ્ચયી. ૩. પુંસવનાદિ. ૪. લીલા. ૫. પુત્ર ૬. અફસોસ ! ૭. હાથથી.

સુ
ચ.સ
॥૧૨॥

એ વા ત માની તત્ક્ષણ ॥ કરે તાત વ્રતબંધન ॥ માતા પાસે બિજાદાન ॥ માગે, ત્રણ વેદ પઢે ॥ ૭ ॥
જ્યાં પ્રાતઃકાલ થાય ॥ અંધકાર સમૂળ જાય ॥ તેમ બાળક વેદ ગાય ॥ સુણી જાય મર્ત્યબુદ્ધિ ॥ ૮ ॥
સર્વે પરમ થયા હર્ષિત ॥ ત્યાં તો પ્રાર્થે બટુ માત ॥ સ્વીકારું કહે સંન્યસ્ત ॥ થશે પુત્રપુત્રી તને ॥ ૯ ॥
માતા વં લોલિપાત^૧ શુ સુણી ॥ બેશુદ્ધ થઈ પડે ધરણી ॥ જ્ઞાન આવતાં વહે વાણી ॥ કહે જ્ઞાની કમસંન્યાસ ॥ ૧૦ ॥
નિય ત બ્રહ્મચર્યે રહી ॥ ગૃહસ્થાદિકંમે કહી ॥ સંન્યસ્તદીક્ષા વેદોમાંહી ॥ અન્યથા તહીં અધઃપાત ॥ ૧૧ ॥
ધતિ શ્રી૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુચરિત્રસ્ય શ્રી૦ બ્ર૦ પાંડુરંગકૃતસમનુવાદે
નૃસિંહાવતારો નામ એકાદશોઽધ્યાયઃ ॥ ૧૧ ॥ કુલ ઓવી ॥ ૧૩૩ ॥

અધ્યાય ૧૨

સચ્ચિ ત્પ રબ્રહ્મ શ્રવણુ ॥ ન થાએ સંન્યાસ વિણુ ॥ તહેતુ વૈરાગ્ય કમ ન ॥ આજસ ન ઘટે અહીં ॥ ૧ ॥
મા!^૨વારે બુદ્ધબુદ્ધસમ ॥ ક્ષણભંગુર દેહ પરમ ॥ આયુ જાય બીજળી જેમ ॥ મૃત્યુ નેમ ચૂકે ના ॥ ૨ ॥
કોણ મા નવો બાપડા ॥ મૃત્યુ આગળ દેવો મંડાં ॥ ફોટ ફટ ફૂટે ઘડા ॥ કેમ વારે મુને મા ॥ ૩ ॥
નૈસ ગિં ક માતૃસ્નેહ ॥ કેમ છૂટે પુત્રમોહ ॥ મૂકી હાથ માથે એહ ॥ પૂર્વદેહસ્મૃતિ અર્પે ॥ ૪ ॥
કહે ત નય^૩ શ્રીપાદ તું ॥ એક પુત્ર થતાં જા તું ॥ કહે એ પૂર્ણ થતાં હેતુ ॥ આજ્ઞા દે તું કહી રહે ॥ ૫ ॥
જેનું વ્યં ગ અધ્યયન ॥ જે પ્રસિદ્ધ જ્ઞાનસંપન્ન ॥ તે પણ એની પાસે જાણુ ॥ અધ્યયન કરે નિત્ય ॥ ૬ ॥
મા ત્યાં ય ગર્ભિણી થાય ॥ પ્રસવે કાળે પુત્રદ્રવ્ય ॥ આજ્ઞા લઈ પ્રથમ ધાય ॥ યતિરાય થવા કાશી ॥ ૭ ॥
એ સ સ્મિ ત બોલે વચન ॥ પુનઃ મળીશું કહી જાણુ ॥ કાશી માંહે આવી નિપુણ ॥ યોગસાધન કરે ધૈર્યે ॥ ૮ ॥
મહા ના તસ્મય^૪ એને ॥ ^૫ન્યાસમાર્ગ સ્થાપશે જાણીને ॥ વિપ્રોએ પ્રાર્થના કરી તેણે ॥ સંન્યાસી ક્ષણે એ થયા ॥ ૯ ॥
જેહ તા તત્સ્થાને યતિ ॥ વૃદ્ધ કૃષ્ણસરસ્વતી ॥ એમને વરી ગુરુ શ્રીપતિ ॥ થયા નૃસિંહસરસ્વતી ॥ ૧૦ ॥

૧. વજ્રપાત. ૨. પાશીના પરપોટા. ૩. પુત્ર. ૪. મદહીન ૫. સંન્યાસમાર્ગ.

॥૧૨॥

સ. ગુ.
ચ. સ.
૧૨૩૧

જાતે ન રૂપ ધારણુ ॥ કરી રામકૃષ્ણ સમાન ॥ ગુરુના ગુરુ છતાંએ જાણુ ॥ કરે નિર્વાણુ ગુરુ પોતે ॥૧૧॥
અતિ નિ પુણુ શ્રૌતધર્મ^૧ ॥ સ્થાપી ફરે તીર્થાશ્રમ ॥ આપી માધવને આશ્રમ^૨ ॥ જન્મભૂમિએ વળે એ ॥૧૨॥
ધતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસંપતશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ અ ૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
સંન્યાસદીક્ષાગ્રહણં નામ દ્વાદશોઽધ્યાયઃ ॥ ૧૨ ॥ કુલ ઓવી ॥ ૧૪૫ ॥

અધ્યાય ૧૩

બાલ વ ય જ્ઞાનજ્યોતિ ॥ કૃષ્ણ માધવ સરસ્વતી ॥ વળી સદાનંદોપેન્દ્રયતિ ॥ સાતમે હું એ મુખ્ય શિષ્ય ॥ ૧ ॥
અધૂ તં સર્વ શાંત ॥ ગુરુ એવા શિષ્યો સહિત ॥ આવ્યા જન્મભૂએ તુરત ॥ ધન્ય માત યતિવંદ ॥ ૨ ॥
વિન ન્તિ કરી નારીનર ॥ વિશ્વરૂપને ઘેરઘેર ॥ લઈ જાય, અર્પે ગુરુવર ॥ પરપાર^૩ માઆપને ॥ ૩ ॥
એ પ્ર મૂ કહે ભગિનીને ॥ દંપતીભેદ કર્યો તેને ॥ લત્તાપ્રહાર કર્યો ધેનુને ॥ યદ્યશ કુષ્ઠી ને પતિત્યક્ત ॥ ૪ ॥
એ ભૂયઃ^૪ પ્રાર્થે, કહે યતિ ॥ વાર્દક્યે યાશે યતિ પતિ ॥ કુષ્ઠી કનીશ હું શાંતિ ॥ સ્ત્રીને ગતિ પતિ એક ॥ ૫ ॥
એવું ત ત્ક્ષણે કહી એને ॥ લઈ શિષ્ય મંડળીને ॥ આવ્યા તીરે ગોદાવરીને ॥ ભૂગોલને ઉદ્ધરે જે ॥ ૬ ॥
શિષ્ય મે ળવે અન્ય એક ॥ માધવારણ્યસંજ્ઞક ॥ જ્ઞાન આપીને સમ્યક્ ॥ વિશેક^૫ કીધો ગુરુએ ॥ ૭ ॥
ગુરુ વ ય આગળ જાય ॥ ત્યાં એક વિપ્ર દેખાય ॥ મરવા આવે ગોદા માંદા ॥ પથર પેટે બાંધીને ॥ ૮ ॥
મંદ ચા લે જાણી ભાવ ॥ કહે રે શિષ્યો દોડો સર્વ ॥ દોડ્યા શિષ્યો મૂકી ગર્વ ॥ એને સજવ^૬ આણ્યો ત્યાં ॥ ૯ ॥
એ સા યં ત પૂછતાં જાણુ ॥ કહે શૂલાર્ત^૭ ત્યજું પ્રાણુ ॥ કર્યાં કુકર્મ ભૂલી જાન ॥ ફળ ગહન તેનું આ ॥૧૦॥
નથી પુણ્ય પૂર્વાપર ॥ થયો હું આ ભૂમિભાર ॥ શ્રીગુરુ કહે અનિવાર ॥ દોષ અજર આત્મધાતે ॥૧૧॥
આચારુ દેહ હુલંભતર ॥ કર કહું ઔષધોપચાર ॥ મા પાડ કહે ગુરુવર ॥ આવ્યો વિપ્ર ત્યાં સાયદેવ ॥૧૨॥

૧. વેદધર્મ. ૨ સંન્યાસ. ૩. મોક્ષ. ૪. ફરીયા. ૫. શોકરહિત. ૬. વેગે. ૭. શૂળથી પીડિત. ૮. સુંદર.

૧૨૩૧

સ.ગુ.
અ સ
૥૧૪૥

સંતો ષ પામી કરે દર્શન ॥ કહે હું કાંચીવાસી જન ॥ ગુરુ કહે આ ભૂખ્યો જાણુ ॥ દ્વિજજન એને જમાડ ॥૧૩॥
આ સામ્પ્ર ત^૧ કાર્ય કર ॥ સાયંદેવ કહે જોડી કર ॥ અન્નવેરી આ દ્વિજવર ॥ મરતાં દોષ મને આજે ॥૧૪॥
અપૂ પ^૨ આપ કહે એને ॥ એ માનીને ગુરુશ્રીને ॥ બિક્ષાર્થ^૩ તેડે પ્રાર્થીને ॥ શિષ્યોનેએ દ્વિજ સાથે ॥૧૫॥
^૪સુપા છે ધોવે ગુરુપાદ ॥ પૂજી વિધિથી વંદે પાદ ॥ જમાડે, સર્વને આનંદ ॥ થયો વિગદ^૫ વિપ્ર એ ॥૧૬॥

છતિ શ્રી૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી૦ બ્ર૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
વિપ્રશૂલહરણં નામ ત્રયોદશોઽધ્યાયઃ ॥ ૧૩ ॥ કુલ ઓવી ॥ ૧૬૧ ॥

અધ્યાય ૧૪

એ સાય ન્દેવ બદ્ધકર ॥ કહે હું તે મ્દેચ્છકિંકર ॥ લાગે આજે હણુશે શિર ॥ બોલાવ્યો હેર મોકલી ॥ ૧ ॥
ન અતઃ પર મુને ડર ॥ ગુરુ કહે તું જા સત્વર ॥ મોકલશે પાછો સસત્કાર ॥ કહી કર ફેરવે ॥ ૨ ॥
આજ પ્ર સાદ માની મને ॥ સાયંદેવ જાતાં ચવને ॥ મૃતપ્રાય થઈ ડરીને ॥ સત્કારીને મોકલ્યો ॥ ૩ ॥
વંશ વૃદ્ધિ ને ગુરુમક્તિ ॥ આપી પુનર્દર્શન ગતિ ॥ આપીશ કહી શ્રીપતિ ॥ ગુપ્ત ચતિ થયા પોતે ॥ ૪ ॥
નિવૃત્તિઃ શ્રીગુરુપદૈઃ સર્વત્રાત્ર પ્રકાશિતા । પ્રસ્થાપ્ય તીર્થયાત્રાયૈ સ્વાનૃદ્ધીતાઽપ્રકાશિતા ॥ ૫ ॥

છતિ શ્રી૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી૦ બ્ર૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
સાયંદેવવરપ્રદાનં નામ ચતુર્દશોઽધ્યાયઃ ॥ ૧૪ ॥ કુલ ઓવી ॥ ૧૬૬ ॥

૧. હમણાં. ૨. એક જાતનું ખાણ. ૩. સુંદર પાણી. ૪. રોગમુક્ત.

૫ નિવૃત્તિ બતાવી સર્વત્ર ॥ શ્રીગુરુ થયા ગુપ્ત અત્ર ॥ મોકલી શિષ્યો અન્યત્ર ॥ તીર્થયાત્રામિષે એ ॥ ૫ ॥

અધ્યાય ૧૫

સ ગુ.

અ.સ.

૥૧૫૥

શિષ્યો પ્ર ત્યે શ્રીગુરુવર ॥ કહે તીર્થો ફરી સત્વર ॥ આવો સર્વ શ્રીશૈલ પર ॥ બદ્ધકર કહે તેઓ ॥ ૧ ॥
 આ 'સં' સ્તુતિહર પાદ ॥ એજ સર્વ તીર્થોસ્પદ ॥ ગુરુ કહે નિર્વિવાદ ॥ જાઓ ખેદ છોડીને ॥ ૨ ॥
 વાક્ય તાદશ સાંભળીને ॥ શિરસા વંધ એ માનીને ॥ કહે જઈએ કયે સ્થાને ॥ સુણી કાને બોલે ગુરુ ॥ ૩ ॥
 સાત પુ રી ધામ ચાર ॥ જ્યોતિર્લિંગો વળી બાર ॥ આચરતાં ફળ અપાર ॥ પાપ દૂર નાસે સહુ ॥ ૪ ॥
 ઓંકા રાદિ તીર્થે ક્ષૌર ॥ જેવો જેનો સ્વાધિકાર ॥ તેમ શ્રદ્ધાદિ પ્રકાર ॥ કરતાં દૂર ક્ષેમ ન ॥ ૫ ॥
 જે ગ ણી શાસ્ત્ર પ્રમાણ ॥ તીર્થો ફરે આમપ્રમાણ ॥ તેટલું કૃત્ત્વફળ માન ॥ પૂર્વજ પણ સહુ તરે ॥ ૬ ॥
 તીર્થે નિ ત્ય ત્રિષવણ ॥ સંગમસ્નાને પુણ્ય જાણ ॥ ટળતાં ગ્રીષ્મ ઋતુ પૂણ્ય ॥ તીર્થસ્થાન વટાળે ॥ ૭ ॥
 સ્વધર્મ માંત્ર આઠ માસ ॥ ફરો, ઠરો ચાર માસ ॥ નવા જળે નદીને ખાસ ॥ દસ દિવસ અસ્પૃશ્યત્વ ॥ ૮ ॥
 દોષ ન હોઈ તીરસ્થાને ॥ દિન ત્રણ મહાનદીને ॥ અહોરાત્ર હૃદયપોને ॥ એકમને કરો યાત્રા ॥ ૯ ॥
 પાપ મોચન થાએ જ્ઞાન ॥ બહુધાન્ય વધે હું પણ ॥ શ્રીશૈલ પર મળીશ જાણ ॥ કરી નમન ગયા સહુ ॥ ૧૦ ॥

ઈતિ શ્રી ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસત્તત્તીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી. અં ૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
 તીર્થયાત્રાનિર્ણય નામ પંચદશોઽધ્યાયઃ ॥ ૧૫ ॥ કુલ ઓંત્રી ॥ ૧૭૬ ॥

અધ્યાય ૧૬

એ મ હા ત્મા શિષ્યો મોકલી ॥ રહ્યા કહો કયાં પુણ્યશાળી ॥ એકાકી કરે શું વળી ॥ સિદ્ધ બળી કહે વિપ્ર ॥ ૧ ॥
 સાથે જિ તાત્મા હું એક ॥ વૈજનાથે હતા ગુરુનાયક ॥ વિપ્ર આવ્યો ત્યારે એક ॥ કહે દુઃખ ગુરુકૃત ॥ ૨ ॥
 ગુરુ ત ને કહે ધિક્કાર ॥ જા તું દૂર અહીંથી ખર ॥ પેલો ગ્રહી ચરણ સત્વર ॥ સેવા પ્રકાર કહો કહે ॥ ૩ ॥

૧. સંસાર. ૨. સ્થાન. ૩. ત્રિકાળસ્નાન. ૪. ધરો. ૫. એકલા.

અ.

૧૫

૧૬

૥૧૫૥

સ.ગુ.
ચ.સ.
॥૧૬॥

ગુરુ સં તોષે બોલે અતિ ॥ બ્રહ્મ વિષ્ણુ શિવમૂર્તિ ॥ સાક્ષાત્ બ્રહ્મ ગુરુમૂર્તિ ॥ કામનાપૂર્તિ ભક્તોની ॥ ૪ ॥
 સેવા ગ હન લાગે તને ॥ ગુરુ તારે નિજ શિષ્યને ॥ પૂર્વવૃત્ત કહું તુજને ॥ સુણ બન્યું જે દ્રાપરે ॥ ૫ ॥
 ધૌમ્ય દો વણ^૧ ગુરુ એને ॥ ત્રણ શિષ્યો હતા મુને ॥ કઠણ સેવા કહે એમને ॥ ન વેદને તત્પૂર્વે ॥ ૬ ॥
 વિશે વા થ^૨ ન કહેતા ॥ હૃદયાર્થ સેવા લેતા ॥ ભાવ યોગખી પ્રસન્ન થતા ॥ એવી રીતિ ગુરુની આ ॥ ૭ ॥
 એક અરુણ ધૌમ્ય શિષ્ય ॥ તેને કહે ખેતરે તોય^૩ ॥ વાળ કરતાં વાળે તોય ॥ ન ચઢે હાથ ખેતરે ॥ ૮ ॥
 મને ધ્યાય ગુરુપદ ॥ જળ વચ્ચે પડે સખેદ ॥ ખેતરે ચઢે જળ સ્વચ્છંદ ॥ ગુરુ પ્રસાદ^૪ કરે ત્યારે ॥ ૯ ॥
 અધ્યાત્મ જ્ઞાની એ થયો ॥ ધૌમ્યે એને ઘેર મોકલ્યો ॥ ગુર્વાજ્ઞાથી ખેદ રહ્યો ॥ ચત્તે ખેતર સાચવે ॥ ૧૦ ॥
 કરી નિશ્ચયે ભેળું ધાન ॥ જઈ ગુરુને કયું^૫ કથન ॥ પાડો ગાડું એક જીભું ॥ આપી ધાન લાવ કહે ॥ ૧૧ ॥
 સુરી ત્યા ભરી ધાન્યે ગાડી ॥ લાવતાં વચ્ચે પડે પડી ॥ ગુરુ તત્ક્ષણ આવ્યા દોડી ॥ કાઢી ધયા પ્રસન્ન ॥ ૧૨ ॥
 સર્વ ત્રિધા આવડી એને ॥ એનેએ ઘેર મોકલીને ॥ ગુરુ કહે ઉપમન્યુને ॥ તું ધેનુને ચાર વને ॥ ૧૩ ॥
 નિત્ય નિયમે વને ઢાર ॥ ચરાવી, ભિક્ષાને સ્વાદર ॥ ભરે જાણી માગે ગુરુવર ॥ મને અર્પણ કર ભિક્ષા ॥ ૧૪ ॥
 દ્વિરા વૃત્તિ^૬ ભિક્ષા કરે ॥ અર્પે શિષ્ય એક જ ઘરે ॥ એ જાણી ખીજીએ ગુરુવરે ॥ આજ્ઞાપી ઘેર લાવવા ॥ ૧૫ ॥
 હૃદયે ત્ત એથી ન થાય ॥ બંને ભિક્ષા લઈ જાય ॥ પીએ વત્સોચ્છિષ્ટ^૭ પય ॥ ગુરુરાય વારે એ ॥ ૧૬ ॥
 પીતાં કાઢી અકંદુગ્ધ ॥ કૂપે પડ્યો થઈ અંધ ॥ દેખી દોડયા ગુરુ દયાબ્ધ ॥ થઈ મુગ્ધ દષ્ટિ આપે ॥ ૧૭ ॥
 સત્કામા^૮ ફલનું તે હે ॥ એવું કહી મોકલ્યો ગેહ^૯ ॥ થયો ધન્ય શિષ્યસમૂહ ॥ કીર્તિ સનેહ સંપાદી ॥ ૧૮ ॥
 જળ દેવ શિષ્ય થયો ॥ સત્કષ્ટે^{૧૦} નીચે પાડ્યો ॥ ગુરુકૃપામહિમા કહ્યો ॥ કાં વહ્યો, જા સેવ ગુરુ ॥ ૧૯ ॥
 એ ત દ્વરે અનુત્તમ ॥ થતાં તારે ગુરુસમર્થ ॥ ભિલવડી આવ્યા ગુરુનાથ ॥ માસ ચતુષ્થય રહ્યા ત્યાં ॥ ૨૦ ॥

અ.

૧૬

૧ વિદ્વાન. ૨ પાણી. ૩ કૃપા. ૪ કાદવમાં. ૫ ખે વાર. ૬ વાહરડાનું એકું દૂધ. ૭ આકડો. ૮ શુભેચ્છાઓ. ૯ ઘેર

॥૧૬॥

સ ગુ.
ચ.સ.
॥૧૭॥

ઈતિ શ્રીં ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રીં ૫૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
શિષ્યત્રયાખ્યાનં નામ ષોડશોડધ્યાયઃ ॥ ૬ ॥ કુલ ઓંવી ॥ ૨૦૦ ॥

અધ્યાય ૧૭

જે ચ વિં તયવણું જેવા ॥ ભોગવે વિષય ફાવે તેવા ॥ એવા મૂઠ જનો તારવા ॥ કર્મ આગવાં કરે ગુરુ ॥ ૧ ॥
વિપ્ર મુ ખ્યનો સુલ એક ॥ કોલ્હાપુરે હતો મૂખ ॥ ૫થુ કહે સર્વ લોક ॥ નિંદતાં દુઃખી કરે એ ॥ ૨ ॥
વિર ક્તા ત કરે ગમન ॥ ભુવનેશ્વરી પ્રાર્થે જાણુ ॥ ન થતાં એ સુપ્રસન્ન ॥ જીહ્વા જૂદી કરી અર્પે ॥ ૩ ॥
શિર સ્તુ મનાર્પણમતિ ॥ જાણી દેવીએ ગુરુપ્રતિ ॥ મોકલ્યો, આપે જીહ્વા ચતિ ॥ કરી સુમતિ ગયા ગુરુ ॥ ૪ ॥

ઈતિ શ્રીં ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રીં ૫૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
ચિન્નજીહ્વાદાનં નામ સપ્તદશોડધ્યાયઃ ॥ ૧૭ ॥ કુલ ઓંવી ॥ ૨૦૦ ॥

અધ્યાય ૧૮

એ સુખ દ દ્વેષ માંહે ॥ જ્યાં કૃષ્ણ પંચગંગા વહે ॥ દ્વાદશાબ્દ શ્રીગુરુ રહે ॥ ગુપ્ત રહે હજુએ ત્યાં ॥ ૧ ॥
એક દુઃખી વિપ્રધરે ॥ શાકભિક્ષા શ્રીગુરુ કરે ॥ વાલોળવેલ તોડે કરે ॥ દુઃખ કરે પ્રાદ્મણી ॥ ૨ ॥
તદ્દુઃખ કરવા હરણુ ॥ વેલ નીચે આપે જાણુ ॥ ધનકુંભ ગુરુ કરુણુ ॥ પ્રગટ ન કરે કહે ॥ ૩ ॥

ઈતિ શ્રીં ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રીં ૫૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
ધનકુંભપ્રદાનં નામ અષ્ટાદશોડધ્યાયઃ ॥ ૧૮ ॥ કુલ ઓંવી ॥ ૨૦૩ ॥

૧. શિરકમળ. ૨. બાર વરસ.

॥૧૭॥

અધ્યાય ૧૯

સ.ગુ.
ચ.સ.
॥૧૮॥

દેવ સં ન્યાસી રૂપે જાણુ ॥ ભિક્ષા માગે વિધિ હર પણુ ॥ હિરણ્યકશિપુ દારણુ ॥ કરતાં નખ તમ થયાં ॥ ૧ ॥
 જે^૧વિ ક્ષે કગમ્ય હરિ ॥ ઔદુમ્બરે રહે નૃહરિ^૨ ॥ શાંત થતાં તદુપરિ ॥ વાસ કરે શ્રીસહ ॥ ૨ ॥
 દે મા ગં કૃષ્ણા જેને ॥ દ્વીપસ્થ યોગિની એને ॥ આપે ભિક્ષા પૂજીને ॥ ન જાણીને કહે વિપ્ર ॥ ૩ ॥
 આ સ્વચ્છં દી આમે ન જાય ॥ જોઈએ અહીં એ શું ખાય ॥ એવું કહી રહેતાં ત્યાંય ॥ લાગે ભય એમને ॥ ૪ ॥
 તત્ર ત્ય નર ગંગાનુજ ॥ ભાવે આવ્યો ત્યાં ગુરુરાજ ॥ દેખાડીને એ અચરજ ॥ અપે^૩ નિજ પ્રીતિવર ॥ ૫ ॥
 ગુરુ મૂર્તિને નમી પૂછે ॥ ત્રિસ્થલી^૩ ગુરુ કહે જો છે ॥ જાવા ગુરુ વિચારે પછે ॥ યોગિનીને ખૂંચે એ ॥ ૬ ॥
 ૪ ન ગૂઢાઃ કેડપિ મે ચેષ્ટા વિદુરિત્યેષ પાદુકે । વિન્યસ્યાશ્વાસ્ય તાઃ પ્રાપ શ્રીગુરુર્ગાણાપુરમ્ ॥ ૭ ॥

છતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ ૫૦ પાંડુરંગકૃતસમનુવાદે
 યોગિનીવરદાનં નામ એકોનવિંશોઽધ્યાયઃ ॥ ૧૯ ॥ કુલ ઓવી ॥ ૨૧૦ ॥

અધ્યાય ૨૦

સુણી પ રમ કથા નર ॥ કહે તિહાં કોણુ વર ॥ પાચ્યો પ્રભુ કહો વિસ્તર ॥ સુણુ ઉત્તર કહે સિદ્ધ ॥ ૧ ॥
 એક દ શત્રંથી વિપ્ર ॥ શિરોળ આમે મૃત પુત્ર ॥ તદ્ભાર્યાને એક વિપ્ર ॥ કહે ઉઘ કમંવિપાક ॥ ૨ ॥
 હર્યું મ હ્રદન વિપ્રનું તેં ॥ થયો તેથી પિશાચ તે ॥ એણે માર્યા ત્વત્સુત પોતે ॥ કમં^૪ હાથે કર એનું ॥ ૩ ॥
 એ દ્રવ્ય તદ્ગોત્રજને ॥ આપી માસ ભજ ગુરુને ॥ સ્ત્રી કહે નથી મુજ કને ॥ દ્રવ્ય, ગુરુને સેવીશ હું ॥ ૪ ॥
 અભયં કર માની મને ॥ સેવા કરે ભાવે કરીને ॥ સ્વપ્ને ભૂત મારે સ્ત્રીને ॥ રક્ષે એને ગુરુ ત્યાં ॥ ૫ ॥
 કહે તત્ પરિહાર જેમ ॥ જાત્રત થઈ કરે તેમ ॥ મુક્ત થયો પિશાચ પ્રદા ॥ પ્રસાદ ક્ષેમ આપે ગુરુ ॥ ૬ ॥

૧. અનુભવજ્ઞાનગમ્ય. ૨. નરસિંહ. ૩. કાશી, પ્રયાગ ને ગયા.

૪. (ગૂઢ એટલે માહરી ન ॥ જાણી શકે ખારી જાણ ॥ આપી પાદુકા આશ્વાસન ॥ ગાણગાપુર ગયા ગુરુ ॥ ૭ ॥) ૫ ક્રિયા

અ.
૧૯-
૨૦

॥૧૮॥

સ.ગુ.
ચ.સ.
॥૧૬॥

સંતા ન બે પ્રસવે સતી ॥ પુત્રદય સુંદર અતિ ॥ મોટા થતાં વ્રત દંપતી ॥ આરંભે અતિ આનંદે ॥ ૭ ॥
શ્રેષ્ઠ ત નયનું 'વ્રત ॥ પ્રારંભતાં ધનુર્વાત ॥ ઘર્ષને એ અતિ કંપત ॥ સન્નિપાત થતને ન શમે ॥ ૮ ॥
એ ત જ્ઞા વે ફેરવે નેત્ર ॥ મરે થતાં અર્ધરાત્ર ॥ માતા રડે પીટે ગાત્ર ॥ બોધમાત્ર ન સાંભળે ॥ ૯ ॥
દિવ સ ચઢ્યો અડધો તોએ ॥ મડદું બાળવા ન આપે એ ॥ બ્રહ્મચારી સ્પષ્ટવક્ત્રા થાએ ॥ પ્રગટ એકાએકત્યાં ॥ ૧૦ ॥

ધૃતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ બ્ર ૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
પિશાયપરિહારો નામ વિંશોડબ્યાયઃ ॥ ૨૦ ॥ કુલ ઓંવી ॥ ૨૨૦ ॥

અધ્યાય ૨૧

એ હો ય ગુરુનાથ ॥ સતી પ્રત્યે કહે હિત ॥ કોણ કેનો કહે સુત ॥ વદ જ્ઞાત હોય તો ॥ ૧ ॥
પૃથ્વ્યપૂતે બે વાતાકાશ ॥ એજ થયા વ્યાકૃત ખાસ ॥ માયામય સંબંધ ગ્રાસ ॥ રડી ત્રાસ કરે કાં ॥ ૨ ॥
સત્ય સૂ નુ^૨ બે આ તારો ॥ પૂર્વાપર એનો ખરો ॥ કહે પૂવે^૩ એ કોણ તારો ॥ માતા સ્ત્રી વા કેની તું ॥ ૩ ॥
બે સૂ ર્જો દયાસ્તે કરી ॥ જેમ થાય દિન શવ^૪રી^૩ ॥ જન્મમરણ કર્મે કરી ॥ થાય વળી સુખદુઃખ ॥ ૪ ॥
કોઈ ન આ વારી શકે ॥ ગુણમય ન છટકે ॥ દેવાદિ એ ન આ ચૂકે ॥ મૃત શોકે જીવે ના ॥ ૫ ॥
આપ જ બ બાળીએ એને ॥ એ કહે અભય દે તેને ॥ બાધ આવે એના વાક્યને ॥ કોણ એને બળે પછી ॥ ૬ ॥
કહે શાં ત બ્રહ્મચારી રે ॥ જઈ પૂછ આ ઔદુંબરે ॥ પેલી શવ બાંધીને ઉદરે ॥ પાદુકા પર ફૂટે શિર ॥ ૭ ॥
બોલ કો ઈનો સાંભળે ના ॥ લોક ગયા ઘેર ત્યાંના ॥ પતિ સહ એ અંગના^૪ ॥ રડે નાના આકેશે ॥ ૮ ॥
સ્વપ્ને ન કરીશ રુદન ॥ આપે સ્વામી આશ્વાસન ॥ જીએ જાગ્રત થાતાં જાણ ॥ સજીવન થયો પુત્ર ॥ ૯ ॥

૧. વ્રતબંધ, જનોઈ. ૨. છોકરો. ૩. રાત્રી. ૪. સ્ત્રી.

અ.
૨૦
૨૧

॥૧૬॥

સ.ગુ.
ચ.સ.
॥૨૦॥

જ્યાં 'ક્ષપા યઈ સુક્ષીણ ॥ આઠ્યા વિપ્રો કથુ' એ શ્રવણ ॥ સુણી નવલ આશ્રયમગ્ન ॥ થયા જન સર્વ એ ॥૧૦॥
ઈતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસત્તીશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ ૫૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
મૃતપુત્રસંજવનં નામ એકવિંશોઽધ્યાયઃ ॥ ૨૧ ॥ કુલ ઓંવી ॥ ૨૩૦ ॥

અધ્યાય ૨૨

ગુરુ વ સે ગાણુગાપુરે ॥ લીલા તિહાં શી શી કરે ॥ વિપ્રે પૂછતાં કહે આદરે ॥ સિદ્ધ તારે સુણતાં એ ॥ ૧ ॥
હું તો કઃ પદાથ' તત' ॥ ગાવા મુખે સર્વ ચરિત ॥ થયા બ્રહ્માદિએ કુંડિત ॥ કહું સંક્ષિપ્ત સાંભળ ॥ ૨ ॥
અમે ય કીર્તિ ગુરુ આઠ્યા ॥ ભીમાઅમરજ સંગમે રક્ષા ॥ ગાણુગાપુરે પ્રસિદ્ધ થયા ॥ બિરાજ્યા એ અશ્વત્થે ॥ ૩ ॥
રે ય દ્ર તિ ગૃહ પાવન કરે ॥ જય એ કદાચિત્ વિપ્રધરે ॥ દેખી વંધ્યા મહિષી દ્વારે ॥ બોલે બ્રાહ્મણ સ્ત્રીને એ ॥ ૪ ॥
સુસત્ત્વા તું આપ ક્ષીર ॥ સતી બોલે વચન ધીર ॥ વંધ્યા દ્વએ ન એ લગીર ॥ ગુરુ શેઠ કાઠ કહે ॥ ૫ ॥
વચ ન માની દોહે સત્વર ॥ દોહી કાઠયું એ ઘડા ક્ષીર ॥ ગુરુ પીઈને આપે વર ॥ દારિદ્ર્ય દૂર થાયો કહે ॥ ૬ ॥
ઈતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસત્તીશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ ૫૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
વંધ્યામહિષીદોહનં નામ દ્વાવિંશોઽધ્યાયઃ ॥ ૨૨ ॥ કુલ ઓંવી ॥ ૨૩૧ ॥

અધ્યાય ૨૩

સુણી નિ જ દ્વિતીથી ભૂપ ॥ આવી પૂછે સત્ય વા ગપ ॥ સુણી ગુરુમહિમા વિદપ' ४ ॥ આવી પ્રાર્થે સસૈન્ય ॥ ૧ ॥
કહે વ સ્તીમાં આવી તાત ॥ ઉદ્ધાર અમને હે દેવત ॥ હકાર બણે ગુરુનાથ ॥ પાલખી તૂર્ત આણે નૃપ ॥ ૨ ॥

૧ રાત્રી. ૨. હે તાત ! ૩. ન માપી શકાય એવી. ૪. ગર્વરહિત.

અ.
૨૨
૨૩

॥૨૦॥

સ.ગુ. ન વ તં તે પ્રમુધિયઃ પરતંત્રાસ્તથાપિ હિ । મક્તિપ્રિયો મક્તિગમ્યો મક્તાધીન ત્વમેત્યજઃ' ॥ ૩ ॥
 ચ.સ. ભૂ પે તે મને અત્યાદરે ॥ પાલખીમાં આણ્યાં નગરે ॥ અશ્વત્થે આવતાં નજરે ॥ બ્રહ્મરાક્ષસ દેખે એ ॥ ૪ ॥
 ॥૨૧॥ વંદે ત ત્પદ રાક્ષસ ॥ ગુરુ કહે રે નૃશંસ' ॥ સંગમે ન્હાતાં વેગે ખાસ ॥ મુક્તત્રાસ થઈશિ તું ॥ ૫ ॥
 એ ત દ્વા મે શીઘ્ર પહોંચ્યો ॥ આમે ગુરુને મઠ આપ્યો ॥ સાંભળી ગુરુની લીલા કોપ્યો ॥ ચઢ્યો નિંદાએ યતિ એકા ॥ ૬ ॥

છતિ શ્રી૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી૦ બ્ર૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
 બ્રહ્મરાક્ષસોદ્ધરણું નામ ત્રયોવિંશોઽધ્યાયઃ ॥ ૨૩ ॥ કુલ ઓંવી ॥ ૨૪૨ ॥

અધ્યાય ૨૪

એ કુ મ સીઆમે કરે વસ્તી ॥ સસૈન્ય આવે ગુરુમૂર્તિ ॥ ધ્યાને દેખે ત્રિવિક્રમ યતિ ॥ નદીતીરે આવે દેવ ॥ ૧ ॥
 તિહાં પ ગે દોડ્યો યતિ ॥ દેખ્યું સૈન્ય ગુરુમૂર્તિ ॥ હતગર્વ થયે સુમતિ ॥ દેખાડે વિશ્વરૂપ ગુરુ ॥ ૨ ॥
 એ ક ર જોડી પ્રાર્થે' યતિ ॥ શ્રીગુરુ આપે એને ગતિ ॥ આવે સસૈન્ય શ્રીપતિ ॥ ગાણુગાપુરે પશ્ચાત્ ॥ ૩ ॥

છતિ શ્રી૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી૦ બ્ર૦ પાંદુરંગસમનુવાદે
 વિશ્વરૂપદર્શન નામ ચતુર્વિંશોઽધ્યાયઃ ॥ ૨૪ ॥ કુલ ઓંવી ॥ ૨૪૫ ॥

અધ્યાય ૨૫

ચાર મં દધી પ્રાદાણુ ॥ સ્વેચ્છ રાજા આગળ જાણુ ॥ કરી સાર્થ વેદપઠન ॥ લેતા ધન ઉન્નમત્ત એ ॥ ૧ ॥
 કહે મ દોન્નમત્ત વિપ્ર ॥ નૃપતે આજ્ઞા આપો ક્ષિપ્ર ॥ વાદે જીતીએ સર્વ વિપ્ર ॥ હારપત્ર લઈએ વા ॥ ૨ ॥

૧. પ્રભુબુદ્ધિ ન પરતંત્ર ॥ તથાપિન વર્તે સ્વતંત્ર ॥ ભક્તિગમ્ય ભક્તમિત્ર ॥ ભક્તાધીન સર્વદા ॥ ૧ ॥ ૨. કુટ.

॥૨૧॥

સ યુ
ચ.સ.
॥૨૨॥

મ્નેછે મ હાનંદે આપતાં ॥ આજ્ઞા, પાલખીમાં ડોલતા ॥ વિપ્રો રાજ કહેવડાવતા ॥ ભૂમિ જીતતા આવે ત્યાં ॥ ૩ ॥
એ કુ મ સીમાં શીઘ્રગતિ ॥ જિહ્વાં ત્રિવિક્રમભારતી ॥ આવ્યા જાણી ત્રિવેદી યતિ ॥ કહે કુમતિ વાદ કર ॥ ૪ ॥
હોય મેં ત્ર દ્વિજ ન્યારે ॥ કરે શું એ આવું ત્યારે ॥ કુબુદ્ધિ આ વિપ્ર હારે ॥ એવું અત્યારે કરું હું ॥ ૫ ॥
શુરુ વાં છા પૂરી કરશે ॥ એવું કહી યતિ ખસે ॥ લાવી એમને શુરુ પાસે ॥ કહે સકળ ત્રિવિક્રમ ॥ ૬ ॥
વાદી જો ધતા આવ્યા ખલ ॥ માઈ ન સાંભળે દે ગાળ ॥ આણ્યા તેથી અહીં તત્કાલ ॥ એમને કળ શિક્ષા ઘટે ॥ ૭ ॥
શુરુ જી કહે, શો એમને ॥ જય પરાજય અમને ॥ અમારી સાથે વાદ શાને ॥ વ્યથે મરણ વરો કાં ॥ ૮ ॥
વિપ્ર વ ચન બોલે રીસે ॥ વિદ્યા કેટલી તમારી પાસે ॥ એ સાંભળી શ્રીશુરુ હસે ॥ ગર્વ જશે કહે આ ॥ ૯ ॥
ગવે છો ક કેટલા પડ્યા ॥ બાણ રાવણ અંતે રડ્યા ॥ કૌરવાદિ કાળે જૂડ્યા ॥ આરંભ્યું આ શું તમે ॥ ૧૦ ॥

ધતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીશુરુચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ અ ૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
મત્તવિપ્રબોધનં નામ પંચવિંશોઽધ્યાયઃ ॥ ૨૫ ॥ કુલ ઝોંવી ॥ ૨૫૫ ॥

અધ્યાય ૨૬

વેદ કે વળ પઠન માત્ર ॥ કરતાં ઋષિ ક્ષીણગાત્ર ॥ અદપાયુ જ્યાં કલિ તત્ર ॥ વેદ ચિત્ર કૌણ જાણે ॥ ૧ ॥
ચિરં જી વ ભરદ્વાજ ॥ પૂછે બ્રહ્માને વેદ કાજ ॥ ત્રણ રાશિ^૧ દેખાડે અજ^૨ ॥ ઋષિ લાજે એ દેખી ॥ ૨ ॥
નિધિ^૩ વહે લે સુષ્ટિ ત્રણ ॥ હજીએ ન જાણે એ પૂર્ણ ॥ એમ વેદ અતંત જાણ ॥ વિભાગ કરીને રાખ્યા એ ॥ ૩ ॥
વિષ્ણુ મૂ તળે વ્યાસરૂપે ॥ ચાર શિષ્યોને ચાર આપે ॥ વેદ શાખા વિભાગ રૂપે ॥ પૈલને આપે ઋગ્વેદ ॥ ૪ ॥
શુદ્ધાં તઃ કરણે હે પૈલ ॥ સુણ ઋગ્વેદ કહું વિમલ ॥ વધરતિમાત્ર રૂપ અમલ ॥ વ્યક્તગલ દીર્ઘદષ્ટિ ॥ ૫ ॥

૧. ઢગલા. ૨-૪. બ્રહ્મા.

॥૨૨॥

સ.યુ. રવિ સ માન કાંતિ એની ॥ અત્રિ ગોત્ર દેવતા જેની ॥ બ્રહ્મા ગાયત્રી છંદ વર્ણી ॥ આયુર્વેદ ઉપવેદ ॥ ૬ ॥
 ય.સ. શાખા ના મે ભેદ પાંચ જ ॥ છ અંગ બ્રાહ્મણ સહજ ॥ અરણ સહ એ વેદ જ ॥ પૈત્તને જ વ્યાસ કહે ॥ ૭ ॥
 ॥૨૩॥ શિષ્ય ત રણિ^૧ જેવો આન ॥ બીજો નામે વૈશંપાયન ॥ એને યજુર્વેદ બીજો બાણ ॥ કરે કથન વિભાગીને ॥ ૮ ॥
 સુમ નઃ પ્રીતે જે યજન ॥ કરે પંચારત્ની માન ॥ ભરદ્વાજ ગોત્ર બાણ ॥ કૃષપણ ત્રિષ્ટુપ છંદ ॥ ૯ ॥
 દૈવ મ હાવિષ્ણુ જેના ॥ ઉપવેદ ધનુર તેના ॥ સૂર્યાભ^૨ જે ભેદ તેના ॥ બાણ એના છાશી જ ॥ ૧૦ ॥
 સુમ નઃ પ્રીતિ આપે સ્તવને ॥ સામવેદ અભિધાને ॥ ષડ્રત્ની મિત માને ॥ જૈમિનિને આખ્યો એ ૧૧ ॥
 વિશેષ એ શાંત દાંત ॥ દ્વીસે ચર્મ^૩ દંડહસ્ત ॥ ગોત્ર કાશ્યપ દૈવત ॥ રુદ્ર ખ્યાત જગતી છંદ ॥ ૧૨ ॥
 જે એષ્ટારક્ત દ્વીસે ॥ ભેદ એમાં અમિત વસે ॥ ઉપવેદ ગંધર્વ^૪ ભાસે ॥ વ્યાસ રસે કહે એવું ॥ ૧૩ ॥
 અવ ની માંહે ગણે કૌણ ॥ ભેદ એહના સંપૂર્ણ ॥ સાંગોપાંગ વદતાં વાણ ॥ કુંઠિત બાણ શેષનીએ ॥ ૧૪ ॥
 અતીન્દ્રિય જ્ઞાતા વ્યાસ ॥ કહે સુણ સુમંતુ ખાસ ॥ કર્હુ અથર્વવેદ ખાસ ॥ છે દેવેશ દેવ એનો ॥ ૧૫ ॥
 એ થ યા ચાર વેદ ॥ અસ્ત્ર ચોથાનો ઉપવેદ ॥ ગોત્ર ઐભન છંદ સ્વચ્છંદ ॥ નવ ભેદ કલ્પ પાંચ ॥ ૧૬ ॥
 ૩૩મણિ કૌર્ધ ચારે પૂર્ણ ॥ ન બાણે આટલા સંપૂર્ણ ॥ એક શાખાએ અપૂર્ણ ॥ તમે સર્વજ્ઞ એકલા ॥ ૧૭ ॥
 જે વિપ્ર ધર્માચારયુત ॥ વિષ્ણુ માને એમને દૈવત ॥ વેદબળે હસાગત ॥ દેવાદિ થાત એમને ॥ ૧૮ ॥
 જે સ્વકૃત્ય ત્યજીને બાણ ॥ મ્લેચ્છ પાસે વેદ પડન ॥ કરી વાદે છુટે બ્રહ્મણ ॥ થાય^૪ તૂણું બ્રહ્મગણસ ॥ ૧૯ ॥
 શ્રીપતિ ગુરુ આતું કહે ॥ તોએ ઉન્મત્ત વાદ ચહે ॥ જયપત્ર વા આપો કહે ॥ નહિ તો ન રહે પ્રતિષ્ઠા ॥ ૨૦ ॥

ધતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી ૮ અ ૦ પાંડુરંગકૃતસમનુવાદે
 ચતુર્વેદકથન નામ પદ્ધતિશોડશ્યાયઃ ॥ ૨૬ ॥ કુલ ઓંવી ॥ ૨૭ ॥

૧. સૂર્ય ૨. સૂર્ય જેવા કાંતિમાન ૩. વિદ્વાનોમાં શ્રેષ્ઠ ૪. સત્વર.

॥૨૩॥

અધ્યાય ૨૭

સ.ગુ. હું આ સ્થા કરું વાદે પૂર્ણું ॥ એમ કહેતાં શ્રીગુરુ બાણુ ॥ આવે દૂરથી ભંગી તૂણું ॥ શિષ્યજનને લાવે કહે ॥ ૧ ॥
 વ્યસ. આણ્યે નિ જ સંનિધ એને ॥ ગુરુ સાત લીટી કાઢીને ॥ કહે એ ઉપર થઈને ॥ ઓળંગીને આવે ॥ ૨ ॥
 ૥૨૪ ॥ એ એ ક એક લાંબે જેમ ॥ કહે સપ્તજન્મ વાર્તા તેમ ॥ અંતે વિદ્વદ્વિજ હું એમ ॥ કહેતાં પ્રેરે વાદે ગુરુ ॥ ૩ ॥
 ૧સામ ષં એ આંગળ થતાં ॥ આવી વિપ્રોને એ મૂઢતા ॥ દ્વાદશાષ્ટ રાક્ષસતા ॥ મળી મુક્રતા એ પછી ॥ ૪ ॥
 દુર્ગ તિ થઈ ઉન્મત્તોની ॥ બલિહારી ગુરુકૃપાની ॥ ટળી હીનતા ભંગીની ॥ કરે વિનંતિ ગુરુને એ ॥ ૫ ॥
 સદ્ જ હું દ્વિજ પૂર્ણું ॥ છતાં થયો શે બલિહીન ॥ સવિસ્તર કરો કથન ॥ કર શ્રવણ કહે ગુરુ ॥ ૬ ॥
 ઇતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ અ ૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
 દ્વિજગર્વપરિહારે નામ સપ્તવિંશોઽધ્યાયઃ ॥ ૨૭ ॥ કુલ ઓંવી ॥ ૨૮૧ ॥

અધ્યાય ૨૮

જે ક રી સદ્મં દૂર ॥ દેવ ગુરુ માળાપ કૂર ॥ નિર્દોષ ત્યજે સ્ત્રીકુમર ॥ ચેાર અસત્યવાદી જે ॥ ૧ ॥
 જે નિ રં તર અશુદ્ધ ॥ શિવવિષ્ણુમાં માને ભેદ ॥ હોય પાખંડી દુર્વાદ ॥ પંક્તિભેદ કરે બળ ॥ ૨ ॥
 મારે ચ ત્ને જીવોને કૂર ॥ બાળે વન ગ્રામ ઘર ॥ વેચે કન્યા ગોરક્ષ મંત્ર ॥ કાઢે વિપ્ર અતિથિને ॥ ૩ ॥
 જે નિં વ ક કદિ શ્રાદ્ધને ॥ ન કરે બગાડે કૂપને ॥ તોડે માર્ગસ્થ વૃક્ષોને ॥ ત્યજી વ્રતને જમે જે ॥ ૪ ॥
 જે દ્વિત્રા પર્વે વા સ્ત્રીને ॥ ભોગવે રમે પરસ્ત્રીજને ॥ કરે વિશ્વાસઘાતને ॥ દત્તદાનને લે પાછું ॥ ૫ ॥
 જે સ્વપ્નો પમ સુખાય ॥ મારણાદિ કરે વ્યથ ॥ પરપીડક કરે અનથ ॥ નાડી ન બાણી વૈડું કરે ॥ ૬ ॥
 એ પ તિ ત થાય ભંગી ॥ જે હોય વૃષલીસંગી ॥ ફરે સ્નાનસંધ્યા ત્યાગી ॥ પંચયાગ ત્યજી જમે ॥ ૭ ॥
 જે હો ચ વૃત્તિ રતનહર્તા ॥ દુષ્પ્રતિગ્રહી દુર્લોકતા ॥ મધ પીતાં આવે હીનતા ॥ અનુતપ્તને અદપ દોષ ॥ ૮ ॥

૧. સકે.ધ. ૨. દિવસે ૩. આજીવિકા.

૥૨૪ ॥

સ. ગુ.
અ. સ.
॥૨૫॥

જે હુ જા જીને વિપ્રોને ॥ હું તું કરે^૧ પિતૃગુરુને ॥ એ થાય બ્રહ્મરાક્ષસ જને ॥ નિર્મંત્રાશીને વાયસત્વ^૨ ॥૬॥
એ^૩ જ્યુદ્ધે જન્મ લે ॥ ચોરીને જે કળપત્ર લે ॥ જે ધન ચોરીને લે ॥ જન્મ લે એ ઊંટને ॥૧૦॥
એ ઉત્કાન્તિ પછી થાય ॥ પ્રથમ ઘોર નરકે ધાય ॥ એ યોનિમાં પછી જાય ॥ દંભકર બગલો થઈ ॥૧૧॥
માખી મધુહર, ઉંદર ॥ ધાન્યહર, જળહર ॥ ચાતક, પશુ તૃણહર ॥ સ્વર્ણહર કૃમિકીટ ॥૧૨॥
હુગ^૪ તો લોગવી ક્ષીણ ॥ થતાં પાપપુણ્ય સમાન ॥ અંધપંગ્વાધધચિહ્ન જાણ ॥ લઈને ફરી જન્મ અહીં ॥૧૩॥
કૃમિ થ ખર જાનકમે^૫ ॥ થાય સ્ત્રી પુરુષ દુષ્કમે^૬ ॥ જે વર્તે સદા સત્કમે^૭ ॥ સ્વધમે^૮ તરે એ ॥૧૪॥
જે પરઃ સ્પરહોય દંપતી ॥ અન્યોન્યદોષે પામે કુગતિ ॥ પૂછે ત્રિવિક્રમ નિષ્કૃતિ ॥ યતિપતિ કહે એને ॥૧૫॥
વિપ્ર ગૃહીતબ્રહ્મદંડ ॥ શરણે થાએ પાપખંડ ॥ ચાતાં પાપ અતિ ઉદંડ ॥ મુંડપૂવંક કહ્યું કૃત્ય ॥૧૬॥
શક્તિ હીને આપવું ગોધન ॥ જપ યાત્રા હોમ યજન ॥ શક્તે કરવું આંદ્રાયણ ॥ ગબ્યપ્રાશન અનુતાપે ॥૧૭॥
સ્વાત્મ ત્વ મધ્યયુક્ત ॥ ગુરુ વારે સર્વ દુરિત ॥ પિતૃત્યાગે થાય પતિત ॥ થાય પૂત^૯ માસસ્નાને ॥૧૮॥
ભંગી તા દક્કરી શ્રવણ ॥ કહે થયો હું પાવન ॥ લો વિપ્રોમાં ગણી સમાન ॥ કરે કથન સુણી ગુરુ ॥૧૯॥
નૃપ નિયમે વિશ્વામિત્ર ॥ સાયાસે થયો એ પવિત્ર ॥ તું તો હીન વેદાપાત્ર^{૧૦} ॥ વિપ્ર પરત્ર થા સુખે ॥૨૦॥
આવી સંનિધદેખી સ્ત્રીને ॥ કાઢે સ્પર્શભયે મારીને ॥ ગુરુ કહે માત્યજ સ્ત્રીને ॥ કહે એ હીન થાઉં શું ॥૨૧॥
એ ગયા યતિ મને ચેતી ॥ ધોવડાવે તદંગભૂતિ ॥ ગયું જ્ઞાન એ પામ્યો જ્ઞાતિ ॥ સસ્ત્રીક ગયો ઘેર ॥૨૨॥
પ્રણુતિ કરે ત્રિવિક્રમ ॥ કહે નિવારો મારો જમ ॥ અંગ ધોતાં જ્ઞાન ઉત્તમ ॥ જઈને જમ થયો શાશ્વી ॥૨૩॥

અ.
૨૮

પ્રતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રયસ્ય શ્રી ૦ બ્ર ૦ પાંડુરંગકૃતસમતુવાદે
કર્મવિપાકચન^૧ નામ અષ્ટાવિંશોડશ્યાયઃ ॥ ૨૮ ॥ કુલ ઓંત્રી ॥ ૩૦૪ ॥

૧. સામું બોલે. ૨. કાગડાપણું. ૩. વાંદરાને પેટે. ૪. મુંડન. ૫. પવિત્ર. ૬. શ્રમે. ૭. વેદને અપાત્ર.

॥૨૫॥

અધ્યાય ૨૯

સ.યુ.
અ.સ.
॥૨૬॥અ.
૨૯

સુણી વા દઘસ્ત પ્રશ્ન ॥ ગુરુ કહે ભસ્મે જ્ઞાન ॥ આપેલું તે ધોતાં બાણ ॥ જઈ અજ્ઞાની થયો એ ॥ ૧ ॥
 પૂર્વ યુ ગે વામદેવ ॥ કૌંચવને રહે સુદૈવ ॥ જઈ એને દોડે સજવ ॥ દુર્ભાવ એ રાક્ષસ ॥ ૨ ॥
 એ હુ ગે ધી જ્યારે દાનવ ॥ ધસે ભક્ષવા વામદેવ ॥ ભસ્મ સ્પર્શતાં દુર્ભાવ ॥ ત્યજી ભવ પૂર્વ સ્મરે ॥ ૩ ॥
 તુલ્ય ઘા શાંત થયાં એનાં ॥ સ્મરે પચીસ જન્મ પૂર્વના ॥ કહે કુકમં એ પોતાનાં ॥ દુર્જય હું નૃપકુલે ॥ ૪ ॥
 ભોગું નિ ત્ય પકડી સ્ત્રીઓ ॥ રાજ્યમદે મત્ત બન્યો ॥ ચારે વર્ણનીએ સ્ત્રીઓ ॥ વેશ્યાઓ અસંખ્યાત ॥ ૫ ॥
 અવિ વા હિતએ ભોગી ॥ રજસ્વલાએ ન ત્યાગી ॥ પછી દૈવે થયો રોગી ॥ શત્રુ વેગે હરે રાજ્ય ॥ ૬ ॥
 દુરા જા યે પાપો કીધાં ॥ સ્ત્રીઓએ બહુ શાપ દીધા ॥ ક્ષયે ક્ષીણ થયા સાંધા ॥ આબ્યા દાદા યમહૂત ॥ ૭ ॥
 અપ યાત્ ક્ષય આયુષઃ^૧ ॥ એ સમજાયું નિર્દોષ ॥ મરતાં હું યમપુરુષ ॥ લઈ જાય દોષ ધોવા ॥ ૮ ॥
 ખૂંચે શ્રો ત્રને એ યાતના ॥ પિતૃ સહ જે ભોગવી નાના ॥ અંગે શિશ્ન થયાં ઘણાં ॥ આવી મુને પ્રેતગતિ ॥ ૯ ॥
 એ ગા ત્રએ છોડીને ॥ ચોવીસ ચોનિ ભોગવીને ॥ બ્રહ્મરાક્ષસ થઈને ॥ રહું વને સદા બૂખ્યો ॥ ૧૦ ॥
 આ પ જ્ઞ વિંશતિતમે જન્મે ॥ હાથી ખાતાંએ બૂખ દમે ॥ સ્પર્શમાત્રે આપના શમે ॥ સાક્ષાત્ તમે દેવભાસે ॥ ૧૧ ॥
 ગયાં ક્ષુ ત્પિપાસાદિ કેમ ॥ એનો હેતુ કહેા પ્રથમ ॥ વામદેવ કહે પરમ ॥ ભસ્મસ્પર્શે ગઈ આધિ ॥ ૧૨ ॥
 ભસ્મ સ્પર્શે એક બાણ ॥ દ્રાવિડ જાર બ્રાહ્મણ ॥ ત્યજ્યો શૂદ્ર મારી વન ॥ આવે શ્વાન ખાવા ત્યાં ॥ ૧૩ ॥
 શ્વસ્પર્શે થી તદંગસ્થ ॥ ભસ્મ લાગી થયો મૃત ॥ લઈ જતાં યમહૂત ॥ શિવહૂત છોડવે ॥ ૧૪ ॥
 એ સા નં દે લઈ ઉદામ ॥ જતાં કૈલાસે દોડ્યો યમ ॥ ઉપદેશી વિપ્રને ધર્મ ॥ શિવધામ ગયા હૂત ॥ ૧૫ ॥
 શંભુ ચ ચે બાણી મહિમા ॥ હું એ કરું ભસ્મ તનમાં ॥ સ્પર્શ્યું કિંચિત્ તારા મ્હોંમાં ॥ તન્મહિમાથી જ્ઞાન આ ॥ ૧૬ ॥
 કહે રક્ષ^૨ રાજ્ય દીપવા ॥ નિર્જન પંથે કીધા ક્રૂવા ॥ આપ્યું વિપ્રોને સાધન ખાવા ॥ કળ^૩ હાવાં મળ્યું તેનું ॥ ૧૭ ॥
 કહેા સ વિસ્તર મને ॥ ભસ્મધારણ વિધિ મુને ॥ વામદેવ કહે શંભુને ॥ કર્યો પ્રશ્ન કુમારે આ ॥ ૧૮ ॥

૧. આયુષ્યનો અકસ્માત્ ક્ષય થશે. ૨. રાક્ષસ ૩. હમણાં.

॥૨૬॥

સ.ગુ
ચ.સ.
॥૨૭॥

પછી નં દી ગૌરી યુક્ત ॥ શિવ બેસે દેવો સહિત ॥ સનતકુમાર વંદન કરત ॥ છેડે વાત આ તિહાં ॥૧૯॥
હે વ્યા ગ્રા જિનવાસ તાત ॥ ચતુર્વિધ પુમર્થ પ્રાપ્ત ॥ થાય શીઘ્ર એવું આપ્ત ॥ સાધન સ્વરૂપ કહો કંઈ ॥૨૦॥
શ્રવણ કરો કહે ઇશ ॥ ભસ્મધારણ થશે ખાસ ॥ ચતુર્વિધ પુમર્થ^૧ દાસ ॥ વિના ત્રાસ સાધો એ ॥૨૧॥
નગમે કેને આવું સાધન ॥ ગોમયે અગ્નિહોત્રથી જાણુ ॥ ભસ્મ લઈ કરો ધારણુ ॥ ભૂસમાન ત્રિપુંડ્રે શું ॥૨૨॥
છે ન વ દેવાદિક ॥ એક એક પુંડ્રે દેખ ॥ મધ્યાંગુષ્ઠ અનામિક ॥ કાઠો રેખા શીર્ષાદિ એ ॥૨૩॥
ભસ્મ ચ ર્યાએ શમે પાપ ॥ કહે વામદેવ નિષ્પાપ ॥ મારે ભસ્મધારણુ છાપ ॥ રાક્ષસ પાપ થયો મુક્ત ॥૨૪॥
એવું અતિ રસાળ ॥ સુણી થયા હૃષ્ટ સકળ ॥ ગયો ત્રિવિક્રમ વિમળ ॥ કથા આગળ કહું સુણો ॥૨૫॥

ઇતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસન્તીસ્ત્વવિરચિતસપ્તશતીયુરુચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ ૫૦ પાંદુરંગસમનુવાદે
ભસ્મમહિમાવર્ણન નામ એકોત્રિશોડશ્યાય ॥ ૨૬ ॥ કુલ ઓંવી ॥ ૩૨૬ ॥

અધ્યાય ૩૦

દત્તા ધિ છિત માહુર ॥ ત્યાં એક ગોપીનાથ વિપ્ર ॥ એને ધઇને મરે પુત્ર ॥ દત્તવર જીવાડે એક ॥ ૧ ॥
એ નિષ્ઠા દત્ત ઉપર ॥ રાખીને કરે સંસ્કાર ॥ એનો વિવાહ કર્યો ઘેર ॥ હૃષે સાદર માખાપે ॥ ૨ ॥
ખંને ચ રૂપે સમાન ॥ શે.લે જોડું દેવ સમાન ॥ કદિએ પતિસેવા વિણુ ॥ સતી ક્ષણ ન કાઢે ॥ ૩ ॥
વધૂ મહા પતિવ્રતા ॥ હૃષે થાય એને જોતાં ॥ ત્યાં તો આવી દુઢૈવતા ॥ રોગે સૂતાં હા સુત ॥ ૪ ॥
નૂત ન ક્ષયરોગે પતિ ॥ ક્ષીણ થયા અંગે અતિ ॥ જામે ના એ તેવી સતી ॥ રોગપ્રાપ્તિ ન થતાંએ ॥ ૫ ॥
એ પ આ ત્તાપ કરે પતિ ॥ કહે વ્યર્થ વરી સુદતી^૨ ॥ કુટ્યું કહે પ્રારબ્ધ સતી ॥ શીઘ્રગતિ પિયેર જા ॥ ૬ ॥
એ ભયં કર વાણી સુણી ॥ કહે હું અર્ધાંગી આપની ॥ દેહ તમારો ત્યાં તમ તણી ॥ રહેશે રમણી નિશ્ચયે ॥ ૭ ॥

૧. પુરુષ.ર્થ ૨. મુંદર દાંતવાળી.

॥૨૭॥

સ.યુ.
ચ.સ.
॥૨૮॥

થાય ત્રિ લોગ ન મને ॥ ધારી શ્વશ્રુવાદિ^૧ પ્રાર્થીને ॥ ડોળીમાં નાંખીને પતિને ॥ ગાણુગાણુવને આવી એ ॥ ૮ ॥
 ત્રિદે। પ વધી માર્ગે જાણુ ॥ થયો દ્વિજ એ ગતપ્રાણુ ॥ સતી ઊઠે ત્યજવા પ્રાણુ ॥ નિવારણુ કરે જન ॥ ૯ ॥
 એ^૨જા યા સ્મરે પતિગુણ ॥ રડે શીવ^૩ પછાડી જાણુ ॥ કહે રૂઠ્યો ગૌરીરમણ ॥ સૌભાગ્યહરણુ કેા કરે ॥ ૧૦ ॥
 જ્યાં ધે નુ જાય શરણુ ॥ ત્યાં યવન રાખી હરે પ્રાણુ ॥ દેવદર્શને જાતાં જાણુ ॥ મંદિર ચૂર્ણ કરે પડી ॥ ૧૧ ॥
 તડુ પમ^૪ થયું આજે મને ॥ પ્રભો શરણુ જાતાં તને ॥ લાજ ન રાખે તું હણે ॥ પ્રભો તને નાવે દયા ॥ ૧૨ ॥
 જવ સે તુ વિલાપ સુણી ॥ આવ્યો દોડી જગનો ધણી ॥ દીનાનાથ ગુરુમણિ ॥ રૂપધ્વનિ બદલી એ ॥ ૧૩ ॥
 એને વ દે કાં રડે લાડી ॥ જીવ આવે શું પાછો રડી ॥ માયામય સંબંધ કડી ॥ જામે પડી વ્યર્થ તું ॥ ૧૪ ॥
 દેવ તેએ કાલાધીન ॥ તમે મર્ત્યો કિંપ્રમાણુ ॥ જોવા જતાં વિચારી જાણુ ॥ મર્યો કેાણુ કેાણુ જન્મ્યો ॥ ૧૫ ॥
 દેહ ઉ તપન્ન થઈ જાણુ ॥ મરે, એથી એ વિલક્ષણુ ॥ આત્મા નિત્ય વિકારહીન ॥ સંબંધી ન કોઈનો એ ॥ ૧૬ ॥
 રે ઉ ત્કાન્તિ શી વ્યાપકને ॥ વાર્તા ન સંબંધની એને ॥ નદીકાષ્ઠવત્ એ દેહને ॥ કર્મે કરીને સંબંધ ॥ ૧૭ ॥
 આ અ મં ગલ દેહના જાણુ ॥ તાદાત્મ્યે કર્મજન્ય માન ॥ ગુણમૂલ જાણુ અજ્ઞાન ॥ એતું પરિણામ એ ॥ ૧૮ ॥
 તું અ તં દ્રિત થઈ સતી ॥ ત્યજ સંબંધ આ સુમતિ ॥ જેથી થાય ઉદ્ધારગતિ ॥ વેગે અતિ સાધ જો તું ॥ ૧૯ ॥
 રક્તા સ્થિ માંસને કાં રડે ॥ એ સાંભળી એ પગે પડે ॥ કહે પિતા શોકે તડકડે ॥ મન કાઢે કેાણુ બહાર ॥ ૨૦ ॥

અ
૨૦
૩૧

ધતિ શ્રીં ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીમુરુચરિત્રસ્ય શ્રીં ૫૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
 પ્રેતાંગનાશોકો નામ ત્રિશોડશ્યાયઃ ॥ ૩૦ ॥ કુલ ઓંવી ॥ ૩૪૦ ॥

અધ્યાય ૩૧

કહે તં દ્રા છોડી સુણુ સતી ॥ વધે વિંધ્ય વ્યાપી ગભસ્તિ^૫ ॥ ગયા દેવો સત્વરગતિ ॥ કાશી પ્રતિ તદ્ગુરુ પાસે ॥ ૧ ॥

૧. સાસુ વગેરે. ૨. સ્ત્રી. ૩. તેના જેવું. ૪. સૂર્ય.

॥૨૮॥

અ. ગુ.
ચ. સ.
॥૨૯॥

સ્તવે કાંક પતિ અગસ્ત્યને ॥ હે લોપામુદ્રા સાધીને ॥ ત્વસમ નાન્ય પતિવ્રતાને ॥ દેખી નયને ધન્ય તું ॥ ૨ ॥
કદા પિ ન સ્વતંત્રતા ॥ પતિસેવનનિરતા ॥ છાયાસમ પતિદેવતા ॥ પતિવ્રતા એ પતિચિન્તા ॥ ૩ ॥
જમે સું જન કર્યે પતિ ॥ પતિપૂર્વે સ્નાન કરતી ॥ પહેલાં ભાડી પછી સૂતી ॥ ન બેસતી પતિસ્થાભે ॥ ૪ ॥
જે ન જા ય ઘર બહાર ॥ કરે પત્યુચ્છિષ્ટાહાર ॥ પતિવચને જે સાદર ॥ નિરંતર અનુકૂલ ॥ ૫ ॥
જે આ નં દે દૈવલાભે ॥ વસ્ત્રાભૂષણે ન શોભે ॥ ધર્મ ત્યજે ન દેહલોભે ॥ એવી શોભે નિજધર્મે ॥ ૬ ॥
કાઢે વા તાં ન શ્રીમંતની ॥ મર્યાદા રાખે વડીલોની ॥ સ્વાતંત્ર્યે વ્રતપૂર્તિની ॥ હઠ મને ન ધરે ॥ ૭ ॥
દંવ ગુ રુ સર્વ પતિ ॥ માની વાદ ન કરે સતી ॥ જે પતિ સાથે લડે અતિ ॥ શિયાળ થઈ ભૂંકે એ ॥ ૮ ॥
જે દા જા પતિથી છાના ॥ વેચે, ખાય પતિ વિના ॥ લટકે વાગોળ થઈ નાના ॥ ખાય નિજ મળમૂત્ર ॥ ૯ ॥
ધર્મા ન્વિ ત સ્ત્રી રહેતાં ॥ દૈવે પતિ મરી જતાં ॥ સાથે જાય પતિવ્રતા ॥ ન વિયુક્તા છાયાસમ ॥ ૧૦ ॥
છતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ બ્ર ૦ પાંડુરંગકૃતસમનુવાદે
પતિવ્રતાધર્મનિરૂપણું નામ એકત્રિશોડશ્યાયઃ ॥ ૩૧ ॥ કુલ ઓંવી ॥ ૩૫૬ ॥

અ.
૩૧
૩૨

અધ્યાય ૩૨

પર તં ત્ર ન રહેવું ॥ પતિ સાથે સતીએ જવું ॥ પદે પદે 'મેઘદ્વજ લેવું ॥ સ્થાન લેવું પતિલોકે ॥ ૧ ॥
પાળે વિ ધવા યદ્દિ ધર્મ' ॥ તેઓ થાય એથી 'શર્મ' ॥ હોય બાળા કરે સુકર્મ ॥ બ્રહ્મચારી સમ રહે ॥ ૨ ॥
શવ મૂળ ન મળતાં ॥ અથવા પેટે ગભ' છતાં ॥ કે બાળક ધાવણું હોતાં ॥ સાથે જતાં દોષ બહુ ॥ ૩ ॥
જે મૂઠા મરતાં પતિ ॥ રાખે વાળ માથે દુર્મતિ ॥ એ પતિસહ પામે દુર્ગતિ ॥ કરે સતી કેશવપન ॥ ૪ ॥
સૂએ ના રી ખાટલા પર ॥ વિધવા જાય એ સત્વર ॥ નરકે, તેથી ભૂમિ પર ॥ સૂએ નાર એકાહાર ॥ ૫ ॥

૧. અશ્વમેધ. ૨. કન્યાણુ

૥૨૯॥

સ.ગુ.
ચ.સ.
॥૩૦॥

ભૂષા તુ લેપ તાંબૂલ ॥ ત્યજીને રાખવું શીલ ॥ પહેરવું શુભ ચૈલ ॥ મંગલસ્નાન ત્યાગવું ॥ ૬ ॥
વિષ્ણુ પ તિ સમ માની મન ॥ કરે વૈધવ્ય આચરણ ॥ ન કરે પરનરવીક્ષણ ॥ ચાંદ્રાયણ કરે શક્ત ॥ ૭ ॥
અવ ર્ય ભાવિ થશે જાણ ॥ એનો શોક ન કરે મન ॥ માધ 'જિજ્ઞ' વૈશાખસ્નાન ॥ માસ પૂર્ણ કરે એ ॥ ૮ ॥
સુમ તિ વર્તે આવું તેને ॥ સહગમનવત્ રૂપ એને ॥ બધ પતિને લઈને ॥ સ્વર્ગસ્થાને ગુરૂક્તિ આ ॥ ૯ ॥
કહે પ તિવ્રતા એમને ॥ વૈધવ્ય આ ન ગમે મને ॥ તારુણ્ય અનેક વિધોને ॥ આણે એવું લાગે મને ॥ ૧૦ ॥
અવ ર્ય કુરુ^૩ એવું કહીને ॥ રુદ્રાક્ષ ચાર આપીને ॥ તેમજ ભસ્મ અર્પીને ॥ કહે સતીને તું હવે ॥ ૧૧ ॥
આ જી તિ શિરે લગાડીને ॥ પતિ કણે^૪ અક્ષ^૫ બાંધીને ॥ ગુરુનું દર્શન કરીને ॥ સહગમન કર પછી ॥ ૧૨ ॥
એ આ જ્ઞા આવી આપીને ॥ ગયા, સાધ્વી દાનો દઈને ॥ પતિશવ ઉપડાવીને ॥ અગ્નિ લઈને ચાલે અગ્રે ॥ ૧૩ ॥
કહે ન રનારી સતી ॥ કેશ સાડા ત્રણ કોટિ ॥ હોમી કરશે સ્વર્ગે સ્થિતિ ॥ વર્ષ કોટિ પ્રતિકેશે ॥ ૧૪ ॥
સર્વ^૬ ચ મત્કાર દેખે એ ॥ સ્મશાને આવી મંદગતિ એ ॥ અગ્નિ સિદ્ધ કરીને એ ॥ સ્મરે ચિત્તે ઉપદેશ ॥ ૧૫ ॥
સ્વયં છુ થી ગુરુદર્શન ॥ કરી કરૂં સહગમન ॥ કહી વિપ્રાજ્ઞાથી જાણ ॥ મનસ્વિની ગઈ વેગે ॥ ૧૬ ॥
જ્યાં ઉ ષઃ કાળે વિજન^૭ ॥ ગજ^૮ જીઠે તેવા જન ॥ સાથે આવે એ સગજન ॥ ગુરુસ્તવન માર્ગે કરે ॥ ૧૭ ॥
સતી ચ તીશદર્શન ॥ કરી કરે સાષ્ટાંગ નમન ॥ પંચપુત્રા ભવ એવું જાણ ॥ આશીર્વાચન વહે ગુરુ ॥ ૧૮ ॥
એ સ્વ તં ત્ર બોલતાં જન ॥ કરે સાદાંત વૃત્તકથન ॥ ગુરુ પ્રેત મંગાવી જાણ ॥ કરે સ્તવન રુદ્રતીર્થે ॥ ૧૯ ॥
એ ત્યાં તો જીડીને બેસે ॥ નગ્ન જાણી શરમે નાસે ॥ સર્વ લોક નાચે હર્ષે ॥ હર્ષોત્સેકે સ્તબ્ધ સતી ॥ ૨૦ ॥
દૈવ ચો એ સ્વર્ણઘટ ॥ મળતાં રંક બીચવાટ ॥ નાચે હર્ષે તદ્વત્ સ્પષ્ટ ॥ હર્ષ ઉત્કટ^૯ થયો એને ॥ ૨૧ ॥
પ્રેમ ગિ રા બંને સ્તવન ॥ કરે, શ્રીગુરુ વરદાન ॥ આપે, ગયા દોષ પૂર્ણ ॥ લોહ સ્વર્ણ જેમ સ્પર્શે^{૧૦} ॥ ૨૨ ॥
આને ન શું વિધિલિખિત ॥ પૂછે ગુરુને એક ધૂત^{૧૧} ॥ કહે આગામી તૂત^{૧૨} ॥ માગી મિત આપ્યું મેં ॥ ૨૩ ॥

અ.
૩૨

॥૩૦॥

૧. વસ્ત્ર. ૨. કાર્તિક. ૩. કર. ૪. રુદ્રાક્ષ. ૫. પદ્મી. ૬. અત્યંત. ૭. પારસમણિથી. ૮. ભવિષ્યનું.

સ ગુ.
ચ સ.
॥૩૧॥

મન ઐ ત્યે^૧ ગુરુ આપું વદે ॥ લોકો જય જય શબ્દે કૂદે ॥ દંપતી સ્નાન કરે ॥ મોદે^૨ ગુરુ તત્સહ મહે આળ્યા ॥૨૪॥

છતિ શ્રી૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી૦ ૫૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
પ્રેતસંજ્ઞવનં નામ દ્વાત્રિંશોઽધ્યાયઃ ॥ ૩૧ ॥ કુલ ઓંબી ॥ ૩૮૩ ॥

અ.
૩૨
૩૩

અધ્યાય ૩૩

એ આ નં દે કરી નમન ॥ કહે કાલે મળ્યા મુનિજન ॥ ગુરુ બોલે સહાસ્ય બાણ ॥ રૂપ ધારણ મેં કયું એ ॥ ૧ ॥
તારો પ રમ પ્રેમ દેખીને ॥ રુદ્રાક્ષ આપ્યા મેં જ તને ॥ રુદ્રતીર્થે મેં જ પતિને ॥ સંજ્ઞવન કર્યો બાલે ॥ ૨ ॥
અવ રૂપ આ ધારણ કર ॥ પૂવે^૩ કાશ્મીરેશકુમર ॥ પ્રધાનનો એ કુમાર ॥ અલંકાર ફેંકી દે ॥ ૩ ॥
એ બાન્ત્યા ગાંડા કહે જન ॥ ભસ્મ રુદ્રાક્ષ કરે ધારણ ॥ પૂછે પરાશરને કારણ ॥ કહે મુનિ સુણ બૂપ ॥ ૪ ॥
સર્વા ત્મ શિવ બળે સુમતિ ॥ નંદી ગ્રામે વૈશ્યાસતી ॥ વૈશ્યરૂપે ગૌરીપતિ ॥ આવે એ પ્રતિ પરીક્ષવા ॥ ૫ ॥
અન ન્ય સ્ત્રી ત્ર્યહુ^૪ યદીને ॥ લે લિંગ કંકણ રતિદાને ॥ એ કહે લિંગનાશને ॥ ત્યજીશ પ્રાણ હું નકી ॥ ૬ ॥
એનું વ ચન એ માનીને ॥ મંડપે રત્નલિંગ મૂકીને ॥ રમે વૈશ્ય ગૃહે તેડીને ॥ બળે મંડપ લિંગ સહ ॥ ૭ ॥
વૈશ્ય સ્થિ ર કરી મન ॥ દેખી દગ્ધ લિંગ બાણ ॥ કરે અગ્નિપ્રવેશન ॥ સર્વ દાન આપી વેશ્યા ॥ ૮ ॥
ત્યજી તં દ્રા આવે બહાર ॥ કહે લોક તું કેની નાર ॥ કેટલાએ આવે વેશ્યા ઘેર ॥ બળી મરે ન સુણતાંએ ॥ ૯ ॥
ત્યાં થા ય શિવ પ્રસન્ન ॥ લઈ બય ઉદ્ધરી બાણ ॥ કરાવી એણે રુદ્રાક્ષધારણ ॥ કુક્કુટ^૫ મર્કટ પાળ્યા જે ॥ ૧૦ ॥

છતિ શ્રી૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી૦ ૫૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
રુદ્રાક્ષમહિમાવર્ણનં નામ ત્રયત્તિંશોઽધ્યાયઃ ॥ ૩૩ ॥ કુલ ઓંબી ॥ ૩૮૩ ॥

૧. મન આદિકરણોનો પ્રેરક ૨. આનંદથી. ૩. ત્રણ દિવસ. ૪. મરણ.

॥૩૧॥

અધ્યાય ૩૪

અ.ગુ.
અ.સ.
॥૩૨॥

ત્વત્સુ ત એ આ અક્ષપ્રિય ॥ ભૂપ કહે વદો ભવિષ્ય ॥ મુનિ કહે સપ્તાહાયુષ્ય ॥ તવ તનય જીવશે આ ॥ ૧ ॥
વેદા ન્તો પનિષત્સાર ॥ રુદ્ર વિધિથી^૧ મુનીશ્વર ॥ પામી કરે અઘસંહાર ॥ યમપુર થયું ખાલી ॥ ૨ ॥
તજ્જાજી નુભવ યમ ॥ કથે એને કહે બ્રહ્મ ॥ અભાવિકને એ અધર્મ ॥ આપે શર્મ^૨ ભાવિકને ॥ ૩ ॥
મૃત્યુ કૃ તભય જાય ॥ રુદ્રે અર્ચે મૃત્યુંજય ॥ પછી રુદ્રાભિષેક રાય ॥ દ્વિજવર્ષહથે કરાવે ॥ ૪ ॥
ભણે તાર સ્વરે રુદ્ર ॥ મરતાં પુત્ર એ મુનીંદ્ર ॥ તીથે^૩ પ્રોક્ષે શવ અતંદ્ર ॥ ભગાડે મોત શિવદૂતો ॥ ૫ ॥
ધર્મા ત્મા જે યમ તેને ॥ કહે યમદૂતો જઈને ॥ યમ પૂછે જઈ શિવને ॥ જુઓ લેખને કહે એ ॥ ૬ ॥
શંભુ નો બોલ માની ધર્મ ॥ જોવડાવી લેખ સબ્રમ ॥ શિવદૂતોની માગે યમ ॥ ક્ષમા નીચું જોઈને ॥ ૭ ॥
ટળ્યું નૈ મિત્તિક અરિષ્ટ ॥ નૃપ કરે વિપ્ર સંતુષ્ટ ॥ ત્યાં નારદ કહે એ અદૃષ્ટ ॥ ઋષિનો સ્પષ્ટ ઉપકાર ॥ ૮ ॥
મહા ન દ થયો સર્વને ॥ અયુતાયુ સુત દેખીને ॥ શ્રીગુરુ કહે સતીને ॥ એ ગુરુને પ્રાર્થી કહે ॥ ૯ ॥

ઈતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ બ્ર ૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે

રુદ્રાભિષેકકલ્પકથનં નામ ચતુર્થશોડશ્યઃ ॥ ૩૪ ॥ કુલ ઓંવી ॥ ૪૦૨ ॥

અધ્યાય ૩૫

મંત્રો પ દેશ આપો મને ॥ જેથી નિત્ય સ્મરું આપને ॥ શ્રીગુરુ કહે સ્ત્રી મંત્રને ॥ પાત્ર ન, એને પતિસેવા ॥ ૧ ॥
અવ શ્ય સાંભળ આ કથા ॥ દેવે દૈત્ય રણે મારતાં ॥ સંજીવની જપી કરતા ॥ સંજીવ તાત ભાગંવ ॥ ૨ ॥
અગ્નિ ન્ય મંત્રવિદ્યાશક્તિ ॥ ઈંદ્ર કહે શંભુ પ્રતિ ॥ આણી શુક સત્વર ગતિ ॥ ઉમાપતિ ભક્ષે એને ॥ ૩ ॥
એ બંધે મૂત્રદારે પડી ॥ ફરી દૈત્યો બચાવે અડી ॥ બૃહસ્પતિ કહે મંત્ર પાડી ॥ વટકણે બ્રહ્મ કરીશું ॥ ૪ ॥
સ્વસુ ત વેગે બોલાવીને ॥ દે મોકલી બાળ કચને ॥ કપટી શિષ્ય એ થઈને ॥ શુકસેવને રત^૨ રહે ॥ ૫ ॥

૧ બ્રહ્મદેવથી ૨. મંડ્યો.

અ.
૩૪
૩૫

॥૩૨॥

સ.શુ.
ચ.સ.
॥૩૩॥

ન વા સઃ શુભદો નોડસ્ય^૧ ॥ એમ માની એને દૈત્ય ॥ મારી નાખે બચાવે કાવ્ય^૨ ॥ દ્વિવાર કન્યાસ્નેહે ॥ ૬ ॥
દૈત્ય ચ તને બાળી એને ॥ ભસ્મ મધમાં મેળવીને ॥ આપે, શુક્ર એ ન બાળીને ॥ પીતાં કન્યા રડે વિરહે ॥ ૭ ॥
કન્યા દા એ શુક્ર સઘળે ॥ દેખતાં કચ પેટે ભાળે ॥ કહે દેવયાની કળે ॥ ઉઠાડતાં એ મરું હું ॥ ૮ ॥
કન્યા દિ વ્ય મંત્ર માગે ॥ કહે કચ ઉઠાડ વેગે ॥ પછી તમને મંત્રયોગે ॥ હું વેગે જીવાડીશ ॥ ૯ ॥
દેહ ત્યજશ હું અન્યથા ॥ એવી કન્યોક્તિ સાંભળતાં ॥ આશ્વાસીને મોહે દાતા ॥ મંત્ર પિતા આપે એને ॥ ૧૦ ॥
અવ્યંગ જપે એ કચાર્થ ॥ ફાડી પેટ નીસરે સુત ॥ કન્યા પછી ઉઠાડે તાત ॥ મંત્ર શ્રુત થયો કચને ॥ ૧૧ ॥
મંત્ર તંત્ર પ્રગટ થતાં ॥ આવે તત્કાળ નિર્વીર્યતા ॥ શુક્રમંત્રને આવે હીનતા ॥ આજ્ઞા તુરત માગે કચ ॥ ૧૨ ॥
કન્યા તે ને કહે મુજને ॥ વર, આપ્યાં વિદ્યાસુ^૩ તને ॥ કહે કચ બહેન તું મને ॥ ભૂલ વિદ્યાને કહે એ તું ॥ ૧૩ ॥
કચ જો રથી શાપે એને ॥ બા વિપ્ર નહિ વરે તને ॥ શુક્ર ઉપદેશે જેથી સ્ત્રીને ॥ મંત્રને આવશે બ્રહ્મત્વ ॥ ૧૪ ॥
એ દ્વિજ પુત્રી હોવા છતાં ॥ શાપે થઈ યથાતિકાંતા ॥ એને હાનિ મંત્ર આપતાં ॥ વ્રતાચરણ સ્ત્રીને કહ્યું ॥ ૧૫ ॥
એ પગ વંદી કહે વ્રત ॥ કહે એક ગુરુનાથ ॥ શ્રીગુરુ કહે સોમવ્રત ॥ કરતાં મળે સર્વ સિદ્ધિ ॥ ૧૬ ॥
આસક્ષા વે કર પરમ ॥ આર્યાવર્તે ચિત્રવર્મ ॥ એને સીમંતિની સુનામ ॥ ઉત્તમ એક કન્યારતન ॥ ૧૭ ॥
વર સ ચૌદ થયાં એને ॥ વૈધવ્ય બાળી પૂછ્યું એને ॥ મૈત્રેયીએ કહ્યું તેને ॥ સુમને કર સોમવ્રત ॥ ૧૮ ॥
નિશ્ચય મને ધારી બાણ ॥ સોમવારે ઉપોષણ ॥ અથવા કરી નક્રતલોજન ॥ અર્ચન કરવું ગૌરીશનું ॥ ૧૯ ॥
નાસે તે થી દુરિત સતી ॥ સૌભાગ્ય સુત રાજ્યપ્રાપ્તિ ॥ આપે શીઘ્ર ગૌરીપતિ ॥ અર્ચતાં એ પ્રદોષે ॥ ૨૦ ॥
એ અસ્તિ લ દોષ હરણ ॥ કરે, દુઃખ પડતાંએ ન ॥ છોડે એ, સીમંતિની બાણ ॥ આચરણ કરે સુણી એ ॥ ૨૧ ॥
દૈવ લંઘી શકે કોણ ॥ ચિત્રાંગદને એ અપંચ ॥ કરી રાજા પ્રેમે બાણ ॥ કરે એને ધરજમાઈ ॥ ૨૨ ॥
દુઃખે ચ સુનામાં જમાતા ॥ કન્યા પ્રાણ ત્યજવા જતાં ॥ નિવારી ઘેર જાય પિતા ॥ તોએ વ્રત ન છોડે એ ॥ ૨૩ ॥

અ.
૩૪

૧. આ અહીં રહે એ આપણે માટે શુભ નથી. ૨. શુક્રાચાર્ય ૩. વિદ્યા અને પ્રાણ. ૪. રાત્રે.

॥૩૩॥

સ. ગુ.
ચ સ.
॥૩૪॥

મહ ષ ક કાળતું એ ॥ ફર ન થાયે કોઈથીએ ॥ શોકમગ્ન યશુર^૧ થ.એ ॥ બાંધી હરે શતુરાજ્ય ॥૨૪॥
એ ઈ ન્દ્ર સેનસુતને ॥ પાતાળે લઈ ગયા એને ॥ જીવાડીને વાસુકી તેને ॥ પૂછતાં એને કહે સર્વ^૨ ॥૨૫॥
કહે મ ને તારું દૈવત ॥ પૂછે એવું સર્વનાથ ॥ કહે નમી એ ગૌરીનાથ ॥ મદૈવત જગદીશ ॥૨૬॥
કહે સિ તાક્ષ^૩ રહે એને ॥ ચિત્રાંગદ કહે મોકલેને ॥ દુઃખ મદિરહે માતાને ॥ થાય પત્ની ત્યાગશે પ્રાણ ॥૨૭॥
એ^૪ હય સર્પો સહ મોકલે ॥ વેગે આવ્યા યમુનાજળે ॥ ત્યાં તો સીમંતિની કકળે ॥ પાગળ શું દોડે એ ॥૨૮॥
શું સન્ધ્યા હશે આ મત્પતિ ॥ એવું જ્યાં એ ચિતે સુદતી ॥ ત્યાં તો આવી સત્વરગતિ ॥ વાર્તા પતિ પૂછે એની ॥૨૯॥
સંલગ્નોદાસીન્ય દીન ॥ કૌણ આ એવું પૂછતાં જાણુ ॥ શરમાઈ કહે સખીજન ॥ કહો ચિહ્ન બધાં એ ॥૩૦॥
સખી ત ચિહ્ન કરે કથન ॥ કહે એ આનો પતિ તત્ક્ષણ ॥ આવી મળશે સત્ય જાણુ ॥ શિવસોગન જૂઠું બે ॥૩૧॥
સ્વસન્ન એ છે છોડવી તાત ॥ માબાપની હરી ચિંત ॥ સીમંતિનીને મળે તૂટ^૫ ॥ વ્રતપ્રભાવે ફરી એ ॥૩૨॥
શેભે જો ડું સુંદર અતિ ॥ રાજ્યે આરૂઢ થયા પતિ ॥ શિવવ્રતે આવી પ્રાપ્તિ ॥ થઈ સતી કહે ગુરુ ॥૩૩॥
આશા વિ ત્રીવ્રત તું કર ॥ તથા^૬ કહી કરે સ્વીકાર ॥ આજ્ઞા લઈ એ સ્વમંદિર ॥ આવે નાર પતિ સહ ॥૩૪॥
સુખુ દ્વિ જ્યાં એ બંનેની ॥ જેવી વાણી શ્રીગુરુની ॥ ફલપ્રાપ્તિ એવી એની ॥ દુઃખની તો વાત કયાંથી ॥૩૫॥

છતિ શ્રી૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી૦ ૫૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે

સીમંતિન્યાખ્યાનકથનં નામ પંચત્રિંશોઽધ્યાયઃ ॥ ૩૫ ॥ કુલ ઓંત્રી ॥ ૪૩૭ ॥

અધ્યાય ૩૬

યદ્રા માર્ શૂન્યવિવેક ॥ એવો હતો વિપ્ર એક ॥ લાવે નિત્ય કરે આન્હિક ॥ હતો રંક એ બહુ ॥ ૧ ॥
નિયમ કરી એ પરાન્ન ॥ ત્યજે દંપતીભોજન ॥ નોતરું આપે મહાજન ॥ સ્ત્રી જઈને પ્રાર્થે ગુરુ ॥ ૨ ॥

૧. સસરો. ૨. શુભનેત્રવાળો. ૩. થોડો. ૪. ખેદમગ્ન. ૫. ઠીક. ૬. જેની સ્ત્રી.

અ.
૩૫-
૩૬

॥૩૪॥

સ.શુ. ૩૩૫૦
 ય.સ.
 ૩૩૫૦

કુંડ કંઠ દુઃખે કરીને ॥ જાણી શુરુ તેડી વિપ્રને ॥ કહે જા આને લઈને ॥ પરાન્ન જમવા તું ॥ ૩ ॥
 ગુણ ગા ન કરી તત્ક્ષણ ॥ ગુર્વાજા માની સપ્રમાણ ॥ પત્નીને સાથે લઈ જાણ ॥ પરાન્ન જમવા ગણે ॥ ૪ ॥
 ત્યાં તે મા નિનીએ^૧ જમતાં ॥ શ્વસૂકરોચ્છિષ્ટ દેખતાં ॥ ઊઠે પતિ સહ દુશ્ચિત્તા ॥ ગુરુનાથને મળે બંને ॥ ૫ ॥
 નારી વિનવી યાચે ક્ષમા ॥ શુરુ કહે ધરાઈને મા ॥ કહે દિજ નિયમમાં ॥ બ્રહ્મતા મારા આવી હા ॥ ૬ ॥
 અવ રૂપ આ વેરી નાર ॥ શુરુ કહે દુઃખ મા કર ॥ મેં માયા દેખાડી સત્વર ॥ શુદ્ધ કર્યું મન એનું ॥ ૭ ॥
 એ વ ચ ન માનશે તારું ॥ સ્વપ્નેએ પરાન્ન સારું ॥ નહિ ઝંખે, વ્રત આ તારું ॥ રહો ચાલુ અખંડ ॥ ૮ ॥
 પ્રાર્થે^૨ મૂ સુર^૩ જાણું કુત્ર ॥ અન્ન વજ્ય^૪ કેાનું તત્ર ॥ શુરુ કહે સંખંધી મિત્ર ॥ ગુર્વાજા અત્ર લેવું સુખે ॥ ૯ ॥
 વજ્ય^૫ તા મસ કુચરાન્ન ॥ વિધિનિષેધરહિતાન્ન ॥ દુષ્પ્રતિગ્રહ દુર્ભક્ષ્યાન્ન ॥ કન્યાન્ન સુત ન થતાં ॥ ૧૦ ॥
 ત્યાગ નિ ન્દકાદિકાન્ન ॥ કદિ જમતાં એ શ્રાદ્ધાન્ન ॥ વદ્ર પ્રાણાયામ કર પૂર્ણ ॥ પ્રેતાન્ન ત્યાગ સર્વથા ॥ ૧૧ ॥
 અગ્ન્યા ઘા નિ^૬-ભાગવતાન્ન ॥ પવિત્ર કરે બ્રહ્મિષ્ઠાન્ન ॥ તીથે^૭ ક્ષેત્રે પવે^૮ દાન ॥ હીન કુદાન ન લેવું ॥ ૧૨ ॥
 સ્વાચ્ચાર યુક્ત નર ॥ સર્વ દોષ કરે દૂર ॥ દિજ કહે સવિસ્તર ॥ નિત્યાચાર કહે સ્પષ્ટ ॥ ૧૩ ॥
 ગુરુ ચા ચના સુણીને ॥ કહે પરાશરમતને ॥ બ્રાહ્મમુહૂર્તે ઊઠીને ॥ ગુરુદેવાદિને વંદો ॥ ૧૪ ॥
 થા^૯ ચા મ્ય મુખ રાતે દેખ ॥ દિવા સંધિ ઉદ્ઘમુખ ॥ નૈઋત્ય ધ્રુવ^{૧૦}એ નિઃશંક ॥ માર્ગોદકવર્જિત સ્થળે ॥ ૧૫ ॥
 ત્યજ્જ હ રિત્તૃણ^{૧૧}, શિર ॥ વચ્ચે ઢાંકી, જળ દૂર ॥ મળમૂત્રોત્સર્ગ કર ॥ શૌચ કર મૃત્તોયથી ॥ ૧૬ ॥
 ગોળી મો ટી માટીની કર ॥ લિંગે એક ત્રિ ગુદા પર ॥ સાત હાથપગ ઉપર ॥ અર્ધ રાત્રે સંકટે અર્ધ ॥ ૧૭ ॥
 આદિ જવર્યાચાર ॥ વર્ણી વની યતીશ્વર ॥ દ્વિત્રિચતુર્ગુણાચાર ॥ સ્ત્રીકુમાર દુર્ગંધાન્ત ॥ ૧૮ ॥
 શૂદ્ર મા ધે વિધ્યનુસાર ॥ વિપ્ર કોગળા કરે ખાર ॥ આઠ છ ને ચાર ઇતર ॥ અંતે દ્વિરાચમને શુદ્ધિ ॥ ૧૯ ॥
 મૃદા પુણ્ય મધ્ય સ્નાન ॥ પ્રાતઃકાળે ગોમયસ્નાન ॥ વ્રતિસંન્યાસીને ત્રિસ્નાન ॥ સ્ત્રીને શિરઃસ્નાન ન નિત્ય ॥ ૨૦ ॥

૧. સ્ત્રીએ ૨. બ્રાહ્મણ. ૩. અગ્નિહોત્રી. ૪. દક્ષિણ. ૫. લીધું ધાસ ૬. બ્રહ્મચારી.

અ.
૩૬

૩૩૫૦

સુ
ચ.સ
॥૩૬॥

શીતે। છળા મળુ ગૃહસ્થને ॥ માજનાદિ ન એણે ॥ તપણાદિ, બહિઃસ્નાનને ॥ મૃદ્ધારણ કરે શિરે ॥૨૧॥
અના મિ કાએ દલપવિત્ર ॥ બદ્ધશિખ સોપવસ્ત્ર ॥ કરે સંધ્યા જે પ્રકાર ॥ ગૃહકાર કહે તેમ ॥૨૨॥
મૌંજી ચૌ લાદિમાં ન ભસ્મ ॥ તદન્યત્ર જાણુ પરમ ॥ સનક્ષત્ર સંધ્યા ઉત્તમ ॥ મધ્યમ જાણુ લુપ્તતાર ॥૨૩॥
ચાક્ષુ ષ સૂર્યદર્શન ॥ પ્રાતઃ સંધ્યા અધમ જાણુ ॥ એથી ઉલટું રાત્રે જાણુ ॥ ઉપસ્થાન સૂર્યેક્ષણે ॥૨૪॥
પૂવે ધી મે આચમન ॥ પ્રાણાયામ તથા માજન ॥ મંત્રાચમન કરી જાણુ ॥ અધમર્ષણ અર્ધદાન ॥૨૫॥
મન સ્મ માધાને ત્રણુ ॥ કાલાત્યએ ચોથું જાણુ ॥ સૂર્યોદયવિધનકારણુ ॥ રક્ષોગણુ મરે એથી ॥૨૬॥
આહુ વા રાસે મારતાં ॥ દોષ લાગે, ભૂમિ ફરતાં ॥ અસાવાદિત્ય જપતાં ॥ આવે શુદ્ધતા વિપ્રને ॥૨૭॥
એ^૧ સ્વ સ્તો પાનભૂત થાત ॥ કર્મે રહેવું સદોદ્યત ॥ શુભાસને ન્યાસસહિત ॥ જપતાં સ્મરે જ્ઞપ્યાદિ ॥૨૮॥
ગણુ મો ટા^૨ અક્ષે જપને ॥ કે સ્ફટિકાદિમાળે એને ॥ નિષ્ફળ મુદ્રાવિનાનાને ॥ સમાધાને મૌને જપે ॥૨૯॥
ઊંઘ મૂ લ ન થવા દેવી ॥ માલા છત્ર ન પડે એવી ॥ ગાયત્રી હજાર જપવી ॥ કમી કરવી અશક્તે ॥૩૦॥
વૃદ્ધ ત્વા દિ તારતમ્યે ॥ ન જપવી ધનકામીએ ॥ ઊભે ઊભે બંને સંધ્યાએ ॥ સાયંસંધ્યાએ બેસીને ॥૩૧॥
ઊભું રહેવું ઉપસ્થાને ॥ દિશા દેવ દ્વિજ નમીને ॥ ભાવે ગુરુપદ વંદીને ॥ વિસજન કરવું પછી ॥૩૨॥
મહો સા માન્ય સંધ્યાવિધિ ॥ સાયંપ્રાતરહોમવિધિ ॥ કરવો સ્વયં ઉદય સાધી ॥ પ્રાદુષ્કરણ પછી હોમ ॥૩૩॥
આ આ ત્મ સ્ત્રીસુતાદિએ ॥ કરવો ગવ્યધાન્યાદિ એ ॥ ધર્મકાર્યે શ્રમદુઃખે ॥ ન જરાએ ડરે વિપ્ર ॥૩૪॥
લોગ કઃ પદાર્થ માને દ્વિજ ॥ કર્મે થાય શુદ્ધિ નિજ ॥ આનંદ લોગે એ જ સહજ ॥ આજ મુખ્ય દેવપૂજા ॥૩૫॥
કરી અ જહોમ અત્ર ॥ પ્રદ્વયજ કરવો ચિત્ર ॥ પ્રદ્વાંજલિ સપવિત્ર ॥ ભણુ મંત્ર પ્રાદ્વાણુદિ ॥૩૬॥
વિદ્યા હં કારવર્જિત ॥ પ્રદ્વયજ કરે મુક્ત ॥ કેવુંએ^૩ પઢેને અશક્ત ॥ દોષ ન, જપે અનધ્યાયે ॥૩૭॥
કોઈ વૈ શ્વદેવોત્તર ॥ કરે મધ્યમધ્યેત્તર ॥ તપે^૪ દેવર્ષિ પિતર ॥ સવ્ય નિવીત્યસવ્યે ॥૩૮॥

અ.
૩૬

॥૩૬॥

૧. સ્વર્ગની સીડી ૨. રૂઢ કથા ૩ સૂતાં, બેસતાં, ચાલતાં, ફાવે તેમ

સ.ગુ.
અ.સ.
॥૩૭॥

એ વિશ્વાત્મા બ્રહ્મસ્તંબાન્ત ॥ તપંભુ તૃપ્ત, યવાક્ષત ॥ દેવર્ષિને કરે તૃપ્ત ॥ તલે તૃપ્ત પિતૃએ ॥૩૮॥
ગૃહે ન આ તલતર્પણ ॥ નિંદ્યદિને માંગલ્યે ન ॥ દિવાળીમાં યમતર્પણ ॥ તત્તર્પણ ભીંભાષ્ટમીએ ॥૪૦॥
છોકે રો આ જીવત્પિતા ॥ કરે, દોષ અન્ય કરતાં ॥ મધ્યાન્હે સૂર્ય આવતાં ॥ મધ્યાન્હ સંધ્યા કરે ॥૪૧॥

ઈતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ બ્ર ૦ પાંડુરંગકૃતસમનુવાદે
આલ્લિકકર્મનિરૂપણં નામ પદ્મત્રિશોડશ્વાયઃ ॥ ૩૬ ॥ કુલ ઝોંવી ॥ ૪૭૮ ॥

અધ્યાય ૩૭

ગૃહ મૂ મિ સંમર્જન ॥ કરે નિત્ય લેપરંજન ॥ શાલગ્રામ શિલા ઘેન ॥ રાખીને રક્ષે સુગન્ધ ॥ ૧ ॥
ગૃહિ ત્વા પિત ગૃહમેધીયે ॥ અગ્નિહોત્ર કે ગૃહ્યાગ્નિએ ॥ સંધ્યાથી દેવપૂજ્ય થાએ ॥ પશુતુલ્ય અન્યથા ॥ ૨ ॥
કરે પ્રા તર્વિસ્તારે ॥ બપોરે પંચોપચારે ॥ સંધ્યાએ નીરાંજન કરે ॥ યથાકાળે યથાશક્તિ ॥ ૩ ॥
ધર ણિ માં જે કેા અધમ ॥ ન પૂજે તેને દંડે યમ ॥ વેદમંત્રે દ્વિજ પરમ ॥ પૂજે પૌરાણીકતે સ્ત્રીશૂદ્ર ॥ ૪ ॥
વિપિનાં તોત્ય મધ્યમ ॥ ક્ષીત્ હીન સ્વીય ઉત્તમ ॥ તેમ શ્વેત રક્ત શ્યામ ॥ પુષ્પો અધમ શૂદ્રાનીત ॥ ૫ ॥
ન દો દે વોને સકૃમિછિદ્ર ॥ દુર્ગા દૂર્વા, કેવડો હર ॥ વર્ણ તુલસી ગણેશ્વર ॥ ધતૂરાકાંદિ પૂજે કૃષ્ણ ॥ ૬ ॥
વામ હ સ્ત રાખે કલશ ॥ પુષ્પાદિને દક્ષિણ દેશ ॥ શંખઘંટા વામદક્ષે ખાસ ॥ કરે ન્યાસ દેહે દેવે ॥ ૭ ॥
કાય મા નસ વાગ્બદ્ધ ॥ ષોડશોપચારે શુદ્ધ ॥ પંચામૃતે પૂજે સમૃદ્ધ ॥ સ્નાનપૂર્વે પછી ભૂષા ॥ ૮ ॥
તવા શ્રિ ત હું મને તાર ॥ પ્રાર્થાને નિર્માલ્ય લે શિર ॥ ભાવે મંત્ર જપે સત્વર ॥ પી તીર્થ ઉદ્ધાસ લે શિરે ॥ ૯ ॥
એ અંતઃકરણે દેશને ॥ સ્મરી ધોવા પંચદોષને ॥ કરે પછી વૈશ્વદેવને ॥ પ્રાતઃસાયં સ્વાન્ન શુદ્ધચર્ચ ॥ ૧૦ ॥
હોમ પ્રા તઃ કાલે જે સુગ ॥ કરે તેજ દેવયજ્ઞ ॥ કાકબલિ તે ભૂતયજ્ઞ ॥ પિતૃનૃયજ્ઞ તત્તર્પણે ॥ ૧૧ ॥

૧. જ ગલમાં બીભેલાં. ૨ વેચાતાં આણેલાં

અ
૩૬-
૩૭

॥૩૭॥

ચ.ગુ. વીક્ષ્ણાર્થ અતિથિને ॥ જરા વાર થોભો આંગણે ॥ આવતાં અન્ન આપો એને ॥ યતિને સજ્જાનન ॥૧૨॥
 ચ.સ. ૧ કલ્પ પાદ મુખ કર ॥ જમો લઈને પરિવાર ॥ અભાણ્યને પીરસો દૂર ॥ ન કરો પંક્તિભેદ ॥૧૩॥ અ.
 ૥૩૮॥ મૂકી ન રે ચિત્રાહુતિ ॥ આપોશને મૌનસ્થિતિ ॥ દેવી મંત્રે પ્રાણાહુતિ ॥ પાત્ર હસ્તે સ્પર્શીને ॥૧૪॥ ૩૭
 મૌન સહુ પ્રાણાહુત્યંત ॥ રાખે પછી વિકલ્પિત ॥ પાત્રે છાંડો ન ઉચ્છિષ્ટ ॥ જલ પીતાં શબ્દ વચ્ચે ॥૧૫॥
 ન સમાતાં દીપ ખાવું ॥ રજસ્વલા પ્રત્યે ન ભેવું ॥ તચ્છબ્દાદિ ન સાંભળવું ॥ ન અડકવું અન્યોન્ય ॥૧૬॥
 દુર્વા યુ અધો જતાં ॥ કીટયુક્ત રખે ખાતા ॥ ન જમવું વાંતિ થાતાં ॥ કેશ પડતાં પ્રોક્ષણ ॥૧૭॥
 ૧વિયુક્તઃ સ્યાદ્ દ્વિજત્વાત્સ પલાંદુલથુનાદિમુક્ ॥ તામસાહારમુદુર્ધીઃ સાત્ત્વિકાહારમુક્ સુધીઃ ॥૧૮॥
 આજ્ય^૩ પ થોન્ન લવણ ॥ સર્વ ખાવું અન્ય અન્ન ॥ શેષ રાખવું ઉચ્છિષ્ટાન્ન ॥ આપોશન અર્ધ પીવું ॥૧૯॥
 અન્ન ચા વવું ધીરે જને ॥ વચ્ચે તર્જની મુખશોધને ॥ હસ્ત પાદ મુખ ધોઈને ॥ દ્વિરાચમને કહી શુદ્ધિ ॥૨૦॥
 લો સમ્યક્ તાંબૂલાદિ ॥ સાંભળો સુખે પુરાણાદિ ॥ કરો સાયંસંધ્યાવિધિ ॥ ભોજનાદિ પૂર્વવત્ ॥૨૧॥
 ક્ષીરાન્ન રાત્રે પ્રશસ્ત ॥ દિવાકર્મ પ્રાદ્યપ્રહરાન્ત ॥ રાત્રે વચ્ચે સૌરપાઠ ॥ નિશીથાન્ત^૪ રાત્રિકર્મ ॥૨૨॥
 ભે પચ્ચ દિકાદિક ચૂકે ॥ કરે પ્રાયશ્ચિત્ત વિવેકે ॥ સૂએ ઈશ્વર વંદી સુખે ॥ કરી કર્મ ઇશાપંચ ॥૨૩॥
 સ્ત્રીઋતુ કાલે કરો રતિ ॥ પર્વ મૂલ મધ્યા રેવતી ॥ વચ્ચે દિવા^૫ શ્રાદ્ધ વ્રતાપ્તિ ॥ ઋતુગામી બ્રહ્મચારી ॥૨૪॥
 ન શુર્વિણી^૬ સાથે રમવું ॥ કેાપદ્રેષાદિ ત્યજવું ॥ ઋતુ ટાળીને ન જવું ॥ જતાં પામે બ્રૂણહત્યા ॥૨૫॥
 ધર ધંધો કરતાંએ ન ॥ છોડવું સ્વધર્માચરણ ॥ ગુરુ એવું કહે, બ્રાહ્મણ ॥ કરી આચરણ તરે એ ॥૨૬॥
 ઇતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ બ્ર ૦ પાંડુરંગપ્રત્નસમનુવાદે
 આલ્લિકકર્મનિરૂપણં નામ સપ્તત્રિશોડશ્યાયઃ ॥ ૩૭ ॥ કુલ ઓવી ॥ ૫૦૪ ॥

૧. ભીના ૨. (ખાતાં પલાંદુલથુનાદિ ॥ દ્વિજત્વથી પડે સુધી ॥ તામસાહારે વડે શુદ્ધિ ॥ સુધી સાત્ત્વિક ખાનપાને ॥૧૮॥

૩. ધી. ૪. મધરાત સુધી. ૫. દિવસે ૬. ગર્ભિણી.

અધ્યાય ૩૮

સ.ગુ.

ચ.સ.

॥૩૮॥

ગુરુ સ મર્થને ભિક્ષા દેવા ॥ ભાસ્કર વિપ્ર લાભો નવા ॥ ત્રણ પુરતું સીધું મેવા ॥ જમવા બેસાડ્યો ભક્તોએ ॥ ૧ ॥
 એ સર્વ સામગ્રીને ॥ સૂએ લઈ માથા કને ॥ ત્રણ માસ થયા તેને ॥ ન મળ્યો એને શૂન્યવાર ॥ ૨ ॥
 એ હા સ્ય કરે દેખી લોક ॥ ગુરુ કરાવે સ્વયં પાક ॥ કહે નોતર સર્વ લોક ॥ જમવા કહે સર્વને એ ॥ ૩ ॥
 હસે ચાર મળી ટોળે ॥ કહે કણ્ણએ ભાગ્યે મળે ॥ ગુરુ પાસે જઈ એ બોલે ॥ બોલાવે ગુરુ સર્વને ॥ ૪ ॥
 નિર હં કાર એ બ્રાહ્મણ ॥ કરે પાક સુનિષ્પન્ન ॥ ગુરુ વચ્ચે કરાવી છન્ન ॥ લઈને અન્ન પીરસાવે ॥ ૫ ॥
 દ્વિજ હ પ્રયિતે જમ્યા ॥ નહાના મોટા સર્વ આવ્યા ॥ ચાર હજાર પાત્રો થયાં ॥ આકંઠ જમ્યા સર્વ ॥ ૬ ॥
 અન્ન વિ આપ્યું સર્વ બલિને ॥ આચંડાલ શ્વકાકાદિને ॥ તોએ ખૂટ્યું નહિ કોઈને ॥ ગુરુએ વિપ્રને જમાડ્યો ॥ ૭ ॥
 અન્ન સં ચય વધ્યો તેને ॥ નાંખ્યો જળે જળચરોને ॥ ખ્યાતિ થઈ ભૂમંડલે ને ॥ વર દ્વિજને આપે ગુરુ ॥ ૮ ॥
 હર્ષ નિર્ભર વદે લોક ॥ ત્રણ પુરતો હતો પાક ॥ જમ્યા ત્યાં આ અમિત લોક ॥ શું કૌતુક શ્રીગુરુનું ॥ ૯ ॥

ઇતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ બ્ર ૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે

અન્નપૂર્તિકરણું નામ અષ્ટાત્રિંશોઽધ્યાયઃ ॥ કુલ ઓંવી ॥ ૫૧૩ ॥

અધ્યાય ૩૯

એક વિ પ્ર સોમનાથ ॥ તત્ત્વી વૃદ્ધા વંધ્યા ખ્યાત ॥ સેવે ભાવે શ્રીગુરુનાથ ॥ ઇચ્છિત તેને પૂછે ગુરુ ॥ ૧ ॥
 એક પ્લો કિત ગુરુને કહે ॥ અપુગા હું વ્યર્થ ગેહે ॥ અશ્વત્થને ભજતાં સ્નેહે ॥ વૃથા વહે જીવન ॥ ૨ ॥
 થાઓ મ ને આગળ પુગ ॥ ગુરુ કહે કેા લહે પરત્ર ॥ આ જન્મે જ કન્યાપુત્ર ॥ થાઓ, સ્ત્રી ગાંઠ વાળે ॥ ૩ ॥
 ગુરુ ત્ત મ કહે નાર ॥ અશ્વત્થની નિંદા મા કર ॥ અમે સર્વ દેવ એ પર ॥ નારદને કહે બ્રહ્મા ॥ ૪ ॥
 શ્રુતિ સ્મૃતિ ગાય અતિ ॥ તેને કર મંદગતિ ॥ પ્રદક્ષિણ લક્ષમિતિ ॥ કર અંતે ઉઘાપન ॥ ૫ ॥
 આપ તિ લ સ્વર્ણશ્વત્થ ॥ વિપ્રોને ભોજન નિશ્ચિત ॥ થશે તને કન્યાસુત ॥ નારી કથે હે દેવ ॥ ૬ ॥

અ.

૩૮

૩૯

॥૩૯॥

સ ગુ. હું હુ જ્ઞાં ના કેમ માનું ॥ સાઠ વરસ મને જાણું ॥ નાવે રજસ્વલત્વ આણું ॥ સેવન તોએ કરીશ ॥ ૭ ॥
 ચ.સ. સેવે ન મીને અર્થતથ ॥ થઈ રજસ્વલા ત્વરિત ॥ પંચમ દિને ગર્ભ તુરત ॥ રહ્યો કન્યા થઈ એને ॥ ૮ ॥
 ॥૪૦॥ પર મ હર્ષે એ કન્યાને ॥ લાવે નારી ગુરુ કને ॥ ગુરુ કહે થશે સતી ને ॥ વરશે પતિને દીક્ષિત ॥ ૯ ॥
 તારે પો ત મૂખ શતાયુ ॥ કે જોઈએ બુધ અદ્યાયુ ॥ એ કહે ભલે અદ્યાયુ ॥ દીર્ઘાયુ મૂઢ કિમર્થ ॥ ૧૦ ॥
 થાઓ હ વંદ પંચ તત્સુત ॥ તથાસ્તુ કહે ગુરુનાથ ॥ કન્યા લઈ ગૃહે ત્વરિત ॥ આવી હસતી પ્ર હાણી એ ॥ ૧૧ ॥
 થયો નં દન શીઘ્ર એને ॥ વિક્રાન્ પૂર્ણ સર્વગુણે ॥ પાંચ પુત્ર થયા એને ॥ થયો સર્વને વિસ્મય ॥ ૧૨ ॥
 કન્યા ચ હી વર્યો દીક્ષિત ॥ ગાય સર્વે મંગલગીત ॥ કીર્તિ ફેલાઈ દિગંત ॥ ગુરુનાથ કૃપા એની ॥ ૧૩ ॥

છતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ પ્ર ૦ પાંડુરંગકૃતસમનુવાદે

વૃદ્ધવધ્યાપ્રસવો નામ એકોનયત્વારિશોઽધ્યાયઃ ॥ ૩૯ ॥ કુલ ઓવી ॥ ૫૨૬ ॥

અધ્યાય ૪૦

એક વે દસ પ્રાહ્મણ્ય ॥ શ્વેતકુળે ધ્યાત પૂર્ણ ॥ ગુરુ પાસે આવી જાણું ॥ કહે, નાથ તાર હે ॥ ૧ ॥
 થયો દૈવે કુળી દીન ॥ ન દેખે મુખ તેથી જન ॥ આનું કરો આપ શમન ॥ નહિ તો પ્રાણ ત્યગીશ હું ॥ ૨ ॥
 પુર ઞ્ચ રણાદિથી પાપ ॥ ન જતાં ઉલટો થાય તાપ ॥ પ્રભો તું જ મા ને આપ ॥ મારું પાપ દૂર કર ॥ ૩ ॥
 આશ્વાસ ન આપે સત્વર ॥ ગુરુ ત્યાંતો એક નર ॥ શુષ્ક કાષ્ઠ માથા પર ॥ લઈ જાર આવે ત્યાં ॥ ૪ ॥
 અપૂર્વે ક ચમત્કાર ॥ કરવા ઈચ્છી ગુરુવર ॥ કહે વિપ્રને લે સત્વર ॥ સંગમ પર રોપ કાષ્ઠ ॥ ૫ ॥
 અવિ ર ત' સેવ તું એને ॥ પલ્લવ કૂટતાં શુદ્ધિ તને ॥ દિજ રોપી એ કાષ્ઠને ॥ પાય પાણી સદ્ભાવે ॥ ૬ ॥
 લોક હ સીન વારે એને ॥ ન સાંભળે એ, ગુરુ કને ॥ કહે તેઓ એ આવીને ॥ ગુરુ કહે ફળે ભાવ ॥ ૭ ॥

સ.ગુ. ૧ અપ્ર મેય મુણે ભાવકળ ॥ ધનંજય વાક્યે સુશીલ ॥ લિંગ ચિતાભસ્મે પૂજે ભિક્ષુ ॥ ભસ્મ મળી ન એક દિ ॥ ૮ ॥
 ચ.સ. ઇચ્છે વપુ બાળવાને ॥ ભાર્યા કહે બાળો મને ॥ પૂજે ભસ્મે બાળી એને ॥ પ્રસાદક્ષણે જીભી એ ॥ ૯ ॥
 ૥૪૧॥ એ સુ વેળાએ પ્રગટે હર ॥ આપે એમને ઇષ્ટ વર ॥ આવો ભાવનો આ પ્રકાર ॥ કહી ગુરુવર જયા ત્યાં ॥ ૧૦ ॥
 એ ઉ દ્યો ગને જોઈને ॥ કરે પ્રોક્ષણ કાઠને ॥ આવ્યા અંકુર કૂટીને ॥ સ્વર્ણવર્ણ થયો વિપ્ર ॥ ૧૧ ॥
 કુટયા વે ગે રમ્ય અંકુર ॥ કુઠ નાહું ત્યાં તો સત્વર ॥ સ્તવે વિપ્ર એ બદ્ધકર ॥ થાય ઉદિત અષ્ટભાવ ॥ ૧૨ ॥
 શાંત દાં ત ઇંદુકોટિકાંતદ્વીપ્ત^૧ અત્રિનંદન ॥ દેવવૃંદવંધપાદ દત્તભક્તચિત્તરંજન ॥ ૧૩ ॥
 પાપ ત પ્તતાપભંજન સનાતન જનાદન ॥ માયિકાંધકારસૂય દત્તભક્તચિત્તરંજન ॥ ૧૪ ॥
 દત્ત કૃત કામરૌષ^૨ વેષ ધારી ભિક્ષુ તું જન ॥ આપે ઇષ્ટ પાળે ધર્મ દત્તભક્તચિત્તરંજન ॥ ૧૫ ॥
 રાગ દ્વેષ દોષ વાર તાર સૂય^૩ ચંદ્રલોચન ॥ ભક્તકામધેનુ તું જ દત્તભક્તચિત્તરંજન ॥ ૧૬ ॥
 હસ્તે દ હડ કુંડી^૪ લેઈ તું ઉઠાડે વીતજીવન^૫ ॥ રક્તપદ્મપત્રનેત્ર દત્તભક્તચિત્તરંજન ॥ ૧૭ ॥
 તું જ વિ શ્વ હેતુ મંતુ^૬ કરે માધબાપ સહન ॥ નિત્ય શુદ્ધ બુદ્ધ મુક્ત દત્તભક્તચિત્તરંજન ॥ ૧૮ ॥
 તું જ દે વ યોગી થાય કાપે દૈન્ય દુઃખકાનન ॥ તું સંન્યાસી કૃષ્ણાવાસી દત્તભક્તચિત્તરંજન ॥ ૧૯ ॥
 બ્રહ્મ વ સ્તુ તું અનાદિમધ્યનાશ^૭ આસ વાસન^૮ ॥ વાર, ભક્તિ આપ તાર દત્તભક્તચિત્તરંજન ॥ ૨૦ ॥
 શુદ્ધા ચા ર ભાવ બાણીને વિદ્યાસરસ્વતીમંત્રને ॥ આપી, રાખી લીધો વિપ્રને ॥ સસ્ત્રીક એને શ્રી ગુરુએ ॥ ૨૧ ॥

અ
૪૦

છતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીયુગ્યરિત્રસ્ય શ્રી ૦ બ્ર ૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
 વિપ્રકુળહરણં નામ ચત્વારિંશોઽધ્યાયઃ ॥ ૪૦ ॥ કુલ ઓંવી ॥ ૫૪૭ ॥

૧. ન માપી શકાય એવું. ૨. કરોડો ચન્દ્ર જેવું તેજસ્વી. ૩. કામક્રોધ જેણે નષ્ટ કર્યા છે એવો. ૪. કમંડલ.
 ૫. મરી ગયેલા. ૬. અપરાધ. ૭. આદિ, મધ્ય ને અંતરહિત. ૮. વાસના.

૧૪૧॥

અધ્યાય ૪૨

૪૨

સ.ગુ.
ચ.સ.
॥૪૨॥

નિર હં કાર ત્વત્પૂર્વજ ॥ સાયંદેવ, કહું છું આજ ॥ ગાણુગાપુરે વસે નિજ ॥ ગુરુરાજ સાક્ષાત્ દેવ ॥ ૧ ॥
 આ ત દ્વાર્તા સાંભળીને ॥ આવે સાષ્ટાંગ નમીને ॥ થાય તદ્દલીન દેખી દેવને ॥ કરે સ્તવન ગ્રેમરસે ॥ ૨ ॥
 ગુરુ વિ પ્રને પૂછે ક્ષેમ ॥ કહે એ સર્વ સપ્તેમ ॥ કહે ભવસેવાકામ ॥ રાખી ધામ છોડ્યું મેં ॥ ૩ ॥
 રાખી મૌ ન ભક્તિરસની ॥ લૂંટવા મોજ ઇચ્છા મનની ॥ ગુરુ કહે સેવા અમ તણી ॥ અતિ કઠણ ન જાણે તું ॥ ૪ ॥
 કદિ પુ ર મધ્યે વાસ ॥ આમે વને નદીએ ખાસ ॥ તને થશે કષ્ટ સાયાસ ॥ કેમ તું ત્રાસ અંગીકારે ॥ ૫ ॥
 એ સ્વરુ ગિએ સ્વીકાર ॥ કરી રહે સાથે નર ॥ એને એકલાને બહાર ॥ સંગમે ગુરુ લઈ જાય ॥ ૬ ॥
 જે દો લૌ ધ સ્મરણે હરે ॥ સંકટે ત્યજે એ હરિ શું રે ॥ હાદે શિષ્ય પરીક્ષા કરે ॥ આજ્ઞા કરે મેઘને ॥ ૭ ॥
 વાયુ લોક બચંકર ॥ વષે મેઘ મુશળધાર ॥ દિજે સહી બાતાંબુધાર ॥ રક્ષ્યા વસ્ત્રાશ્રયે દેવ ॥ ૮ ॥
 ગુરુ કે વલ પરીક્ષાર્થ ॥ લાવ અગ્નિ કહે ત્વરિત ॥ વિદ્યુતોજે આમે ઇષિસત ॥ જઈ દેવતા લાવ્યો એ ॥ ૯ ॥
 પ્રત્યક્ષ માર્ગે સપ્ત દેખે ॥ દોડતાં મઠે ધ્વનિ પરખે ॥ પ્રકાશ દેખી મને ચમકે ॥ આવી દેખે તો એક ગુરુ ॥ ૧૦ ॥
 સપ્ત રક્ષાર્થ લેજ્યા સાધુ ॥ તારું મન વૃથા બીધું ॥ કંઠણ સેવા નહોતું કીધું ॥ સાહસ કીધું ગુરુ કહે ॥ ૧૧ ॥
 રે પ આ તાપ થાય તને ॥ દિજ કહે પ્રભો મને ॥ તું જાણે શું કહું તને ॥ પ્રાર્થું મને ન કાઠ ॥ ૧૨ ॥
 પ્રત્યક્ષ તું બ્રહ્મનિધાન ॥ ગુરુસેવાતું વિધાન ॥ કહે જેથી સ્થિર જાણ ॥ થઈશ સુખ કહે ગુરુ ॥ ૧૩ ॥
 કુમાર ત્વષ્ટ્રદેવનો ॥ વિદ્યાર્થી થયો ગુરુનો ॥ ભાવ પરીક્ષવા એનો ॥ ગુરુ એને કહે રે ॥ ૧૪ ॥
 કરે એક ગૃહ નિર્માણ ॥ જે ન તૂટે ન થાય જીર્ણ ॥ કરે વૃષ્ટ્યાદિ નિવારણ ॥ એ સુણી તત્ત્વી કહે ॥ ૧૫ ॥
 ન સી વ તાં ન વણતાં બને ॥ બરાબર અંગે થાય મને ॥ રમ્ય કાંચળી લાવ મને ॥ તત્સુત તને કહે ત્યારે ॥ ૧૬ ॥
 મારા ચ રણે સુખે બેસે ॥ મનોગતિ પંક ન સ્પર્શે ॥ પાદુકા જે જલ પ્રવેશે ॥ ન ડૂબે, સુતા કહે પછી ॥ ૧૭ ॥
 દે અક્ષ યૌકસ્તંભ ઘર ॥ પાત્રે પાક ન થાય શીતલ ॥ કાળું ન થાય લગાર ॥ આપ સુંદર કુંડલો ॥ ૧૮ ॥
 કુમાર એ સ્વીકારીને ॥ વંદી એમને ગયો વને ॥ અવધૂત ત્યાં આવીને ॥ પૂછે મુખ મ્હાન કાં ॥ ૧૯ ॥

॥૪૨॥

સ ગુ. મન સ્સ માધાન કરીને ॥ શિષ્ય કરે સર્વ નમીને ॥ યતિ એને આશ્વાસીને ॥ કાશીસેવન કહે કર ॥૨૦॥
 ચ.સ. જે શર્વા ધિષ્ઠાન જાણુ ॥ ગંગા કરે યદ્દવેષ્ટન ॥ સર્વ દેવ તીર્થસ્થાન ॥ તત્સેવન કર શીઘ્ર ॥૨૧॥
 ૥૪૩॥ ત્યાં જાણિ ન વાત અમુક્ત ॥ તેથી કહે અવિમુક્ત ॥ વિરક્ત કે વિષયાસક્ત ॥ તેએ મુક્ત થાય જ્યાં ॥૨૩॥
 બીજું મૂમંડળે ન એવું ॥ શિષ્ય કહે ન જાણું કેવું ॥ કાશીક્ષેત્રે કયાંથી જવું ॥ પ્રાર્થું આવું કહો પ્રભો ॥૨૪॥
 કહે તા પસી બતાવીશ ॥ ત્વહોએ દર્શન આપ ॥ મનેએ થશે અનાયાસ ॥ કહી પાસ લાવ્યા ક્ષણે ॥૨૫॥
 કાશી નિ કટ આવ્યા યતિ ॥ કહે યથાવિધિ સુમતિ ॥ કર યાત્રા ધરી ભક્તિ ॥ થશે પૂર્તિ કામનાની ॥૨૬॥
 એ સા કૂ ત' સુષી વચન ॥ કહે ન જાણું યાત્રાચરણ ॥ કહે અવધૂત કરી સ્નાન ॥ મણિકણિકાનું આવ તું ॥૨૬॥
 નિક ટ કાશીવિશ્વેશ્વર ॥ અંતગૃહ યાત્રા કર ॥ દક્ષિણ માનસ યાત્રા વર ॥ સ્નાનાચર્યન શ્રાદ્ધદાને ॥૨૭॥

ઇતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ ૫૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
 કાશીયાત્રાનિરૂપણં નામ એકચત્વારિશોડશ્યાયઃ ॥ ૪૧ ॥ કુલ ઓંવી ॥ ૫૭૪ ॥

અધ્યાય ૪૨

તત્ર સ્થો દુર માનસયાત્રા ॥ કર પંચકોશીની જાત્રા ॥ શુકલ કૃષ્ણપક્ષ યાત્રા ॥ નિત્ય યાત્રા કર ભાવે ॥ ૧ ॥
 પ્રત્ય ક્ષ જ વિશ્વેશ્વર ॥ ભવાની હરિ કુંદીશ્વર ॥ દંડપાણિ ભૈરવેશ્વર ॥ વિઘ્નેશ્વર ગુહા દેખી ॥ ૨ ॥
 તું સ્થિરચિત્તો જાત્રા કર ॥ સ્થાપ લિંગ હે કુમર ॥ મટી જશે ચોર્યાસી ફેર ॥ કહી ત્વરાએ થયા ગુપ્ત ॥ ૨ ॥
 શિષ્ય હ ઠીને દેખે જ્યાં એ ॥ થયા ગુપ્ત ન દેખાએ ॥ આજ મારા ગુરુ કહી એ ॥ કરે યાત્રા યથાર્થ ॥ ૪ ॥
 એ વાચ્ય લીલા શિવ એને ॥ ઇંટ વર આપે તેને ॥ આપે સર્વ એ ગુર્વાદિને ॥ વિશ્વકર્મા થાય એ ॥ ૫ ॥
 દ્વિજ તે કહે ગુરુ જેવું ॥ દેખે ત્યારે તેવું તેવું ॥ ગુરુનાથને વંદી એવું ॥ સાચંદેવ કરે સ્તવન ॥ ૬ ॥

૧. હેતપૂર્ણ. ૨. ઉત્તર.

૥૪૩॥

સ.યુ.
ચ.સ.
॥૪૪॥

તુંજ હ માપતિ દેવ ॥ દેખાડી કાશી અત્રવ ॥ ગુરુ કહે ત્વદ્વંશભવ ॥ એકવિંશને યાત્રાલાભ ॥ ૭ ॥
તું ઉત્તમ ગતિ પામીશ ॥ હવે મ્હેચ્છને ન સેવીશ ॥ લાવી સ્ત્રીપુત્ર અહીં વસ ॥ અમ પાસ સેવા કરી ॥ ૮ ॥
એ નમઃ કહીને ગયો ॥ સ્વકુટુંબ લઈને આવ્યો ॥ સ્તવીને શ્રીગુરુને રહ્યો ॥ કાનડી સ્તોત્રાલાપથી ॥ ૯ ॥
એનોપુત્ર નાગનાથ ॥ વર આપે ગુરુનાથ ॥ કહે સાયદેવને સ્વસ્થ ॥ કર અનંતવ્રત આજે ॥ ૧૦ ॥

અ
૪૨-
૪૩

ધતિ શ્રી૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી૦ બ્ર૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
‘કાશીયાત્રાનિરૂપણ’ નામ દ્વિત્વારિશોડ્ધ્યાયઃ ॥ ૪૨ ॥ કુલ ઝોંવી ॥ ૫૮૪ ॥

અધ્યાય ૪૩

જે પુરુષાર્થ આપે ક્ષણે ॥ ભાદ્ર શુકલ ચૌદસદિને ॥ ચૌદઅંથી રક્તસૂત્રને ॥ પૂજીને કરે બાંધ ॥ ૧ ॥
સંતોષ માની પૂછે એ ॥ વ્રત કોણે કયું કહો એ ॥ ગુરુ કહે ઘૂતે હરી લે ॥ પાર્થરાજ્ય દુર્યોધન ॥ ૨ ॥
અભાસ્ત્વ^૧ પામીને પાંડવ ॥ વને શ્રમતાં આવે માધવ ॥ એને આપવા સ્વવૈભવ ॥ કહે દેવ અનંતવ્રત ॥ ૩ ॥
ત્વદ્વ્યઃ કોડનંત ધતિ^૨ ॥ પૂછતાં કહે હુંજ શ્રીપતિ ॥ સુણ સુમંતુ કન્યા હતી ॥ પૂર્વસીબ સુશીલ એ ॥ ૪ ॥
થાય પત્ની કૌંડિણ્યની ॥ સાવકી માતા દ્વેષી એની ॥ લઈજાય બીજે એને ઘણી ॥ અનંતની એ કરે પૂજા ॥ ૫ ॥
શ્રીવર આપે અનંત ॥ વશીકારભયે અગ્નિગત ॥ કરે દોરો મુનિ કુપિત ॥ દુઃખાબ્ધિમાં પડે એ ॥ ૬ ॥
દેવ મારી પર રૂઠ્યા અતિ ॥ કહી મુનિ સત્વરગતિ ॥ ગયા વને પડ્યા મૂર્છાથી ॥ શ્રીમદનંત મળ્યા એને ॥ ૭ ॥
જીભા ભેજે અભિન્નત્વથી ॥ કરે ઋષિ એમની સ્તુતિ ॥ વર આપે સર્વૈશ્વર્યાસિ ॥ મોક્ષપ્રાપ્તિ તત્પશ્ચાત્ ॥ ૮ ॥
એ અત્યુદાર અનંત ॥ ફરી કરે એને શ્રીમંત ॥ તેથી શ્રીકૃષ્ણ આ વ્રત ॥ પાર્થહાથે કરાવે ॥ ૯ ॥

૧. તેમ્હેનીત્વ. ૨. તારા વગર બીજો બળી અનંત કોણ ? ૩. યુધિષ્ઠિર.

॥૪૪॥

સ.યુ. દાયા દા દિને' મારી ધર્મ' ॥ થયો જાણુ સાર્વભૌમ ॥ સદેહ ગયો સ્વર્ગે' શર્મ' ॥ પામ્યો, કર તું વ્રત ॥૧૦॥
 ચ.સ. વિપ્ર હૃદયર થઈને ॥ ગુરુકૃત આ વ્રત કરીને ॥ રહે ગુરુની સેવા કરીને ॥ બંધ તોડીને થયો મુક્ત ॥૧૧॥
 ॥૪૫॥ તું અંતઃ કરણે એ જાણુ ॥ ગુરુપ્રસાદ થશે પૂર્ણ ॥ તારા વંશમાં, તેથી મન ॥ તારું જાણુ રમે અહીં ॥૧૨॥
 યાગ યો ગાદિક વિણુ ॥ તમને મળ્યું આ નિધાન ॥ આમ ભક્તિ કરી જાણુ ॥ દેવ પોતાનો કરી લે ॥૧૩॥

અ.
૪૩-
૪૮

ઇતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ અ ૦ પાંડુરગકૃતસમનુવાદે
 અનંતવ્રતકથનં નામ ત્રિચત્વારિંશોઽધ્યાયઃ ॥ ૪૪ ॥ કુલ ઓંવી ॥ ૫૯૭ ॥

અધ્યાય ૪૪

સિંહા લો કન કરી ક્ષણુ ॥ સાંભળ આગળ આખ્યાન ॥ તંતુક સંસાર કરી જાણુ ॥ ભજે ગુરુને 'યામમાત્ર ॥ ૧ ॥
 તલ્લે ક શ્રીશૈલે જતાં ॥ કહે એ એને બોલાવતાં ॥ ગુરુ પાસે સર્વ દેવતા ॥ શ્રીશૈલ મહિલકાજીન ॥ ૨ ॥
 સર્વ ત્ર આ ગુરુ એક ॥ પથર જેવા દોડે લોક ॥ એને નિંદીને ગયા લોક ॥ આવ્યો તંતુક ગુરુ પાસે ॥ ૩ ॥
 એ ગા ય વંદી ગુરુગુણુ ॥ ગુરુ પૂછે કેમ ગયો ન ॥ કહે, એવું એમને પણુ ॥ ચતુર્દશીદિન આવ્યો ॥ ૪ ॥
 નભો મા ગે' ગુરુએ એને ॥ આણ્યો શ્રીશૈલ્યે દર્શને ॥ લોક પૂછે જોઈ તેને ॥ ન માને સત્ય કહેતાં ॥ ૫ ॥
 લિંગે વિ લોકે ત્યાં ગુરુને ॥ સ્થાનમાહાત્મ્ય ગુરુ એને ॥ કહે પંપાપુરે શંભુને ॥ દેખીને ધ્યાન થયો રાજા ॥ ૬ ॥
 સ્ત્રીવ રૂપ એ ભલે હો શૈવ ॥ પૂછતાં સ્ત્રીને પ્રાક્સ્વભાવ ॥ કહે, રાણી પૂછે સ્વભવ ॥ કહે એ પૂર્વે કાગડી તું ॥ ૭ ॥
 આલં વિ ત માંસ ત્વન્મુખે ॥ શ્રીશૈલાત્રે દેખી સુખે ॥ સમડી તને મારે દુઃખે ॥ રાણી તેથી તું થઈ ॥ ૮ ॥
 તું હું મ વિખ્યત્વદ્ જન્મે ॥ થઈ રાજા અંતે સ્વધામે ॥ જઈશું, કહે તંતુક મેં ॥ ક્ષેત્રધામે આણ્યો તને ॥ ૯ ॥

૧. પિતારાઈઓને ૨. પહોર.

॥૪૫॥

સ.ગુ. જ્યાં વ ત્યં ઐ^૧ લાગે આગ ॥ ત્યાં શીઘ્ર થાય ધ્વાંતભંગ^૨ ॥ તેમ થતાં સદ્ગુરુસંગ ॥ આવૃત્તિભંગ થાય તેનો ॥૧૦॥
 ચ.સ. એ અ વ્ય અને ગુરુ સંગમે ॥ લાવી શીઘ્ર મોકલે આમે ॥ એને બ્રાંત કહી સ્વ^૩ દમે ॥ મઠધામે આણે ગુરુ ॥૧૧॥
 ॥૪૬॥^૪ પ્રત્યય યાત્રિક આવતાં ॥ આવે સહુને જાથ બાંતતા ॥ માને ગુરુને પ્રત્યક્ષ દેવતા ॥ ભક્તાગ્રણી તંતુકને ॥૧૨॥

અ.
૪૪-
૪૫

ઈતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ બ્ર ૦ પાંડુરંગકૃતસમનુવાદે
 શ્રીશૈલયાત્રાવર્ણનં નામ ચતુશ્ચત્વારિંશોઽધ્યાયઃ ॥ ૪૪ ॥ કુલ ઓંવી ॥ ૬૦૯ ॥

અધ્યાય ૪૫

સુણુ હૈ શ્વર પ્રભાવ ॥ નંદિનામે એક ભૂદેવ ॥ કુળે વ્યાપ્ત હોડે સજવ ॥ દેવી પાસે તુળજાપુરે ॥ ૧ ॥
 જાઈ શ્વ રે કહ્યું ગુરુ કને ॥ કહે એ કાં લેજે નર કને ॥ પછી કહી પૂજકોને ॥ કાઢે એને દેવી ત્યાંથી ॥ ૨ ॥
 ધી પુ રઃ સર^૫ ન ગમે એને ॥ તોએ મળ્યો ગુરુનાથને ॥ ગુરુ કહે કેમ એને ॥ નર કને આવ્યો રે ॥ ૩ ॥
 સ્વકી ચ મનોગત જાણીને ॥ પ્રાર્થે દેવ માની ગુરુને ॥ ગુરુ કહે પાપે કરીને ॥ કોઠ તને નીકળ્યો આ ॥ ૪ ॥
 અક સ્માત્ પાપ દૂર થશે ॥ સંગમે સ્નાન કર ॥ એમ કહી સાથે ભૂસુર ॥ સોમનાથ નર મોકલે ॥ ૫ ॥
 એજ ક્ષણે સ્નાન એ કરે ॥ અશ્વત્થને પ્રદક્ષિણા કરે ॥ આવી મહે એ અવસરે ॥ જો શરીરે કહે ગુરુ ॥ ૬ ॥
 શરી ર એનું દિવ્ય થયું ॥ કિંચિત્ જંઘા ઉપર રહ્યું ॥ પૂછે કુળ આ શાથી રહ્યું ॥ કહે ગુરુ શંકાથી ॥ ૭ ॥
 તેં જે મ નુપ્યધી કરી ॥ એજ આડે આવી તારી ॥ કર સ્તોત્રે સ્તુતિ મારી ॥ કહે એ અક્ષરે ન જાણું ॥ ૮ ॥
 ભભૂંતી નાળી જીભ પર ॥ કહે ગુરુ સ્તોત્ર કર ॥ પછી એ થાય ખુદ્ધ ધીર ॥ કરે સ્તોત્ર શ્રીગુરુનું ॥ ૯ ॥
 એ ત્રં તો દેવ ત્ર્યધીશ ॥ શુદ્ધ ખુદ્ધ સર્વાધીશ ॥ ન જાણી તને કમંપાશ ॥ અજ્ઞાને ત્રાસ સહે જીવ ॥૧૦॥

॥૪૬॥

૧. દીવેટની ટોચે ૨. અંધકારનો નાશ, ૩. સર્ગાં. ૪. વિશ્વાસ. ૫. અંતઃકરણથી.

અ.ગુ.
અ.સ.
॥૪૭॥

એ અ હ ડ્કારે જીવ ત્રિવિધ ॥ પાપયોનિ કમે વિવિધ ॥ સમ પાપપુણ્યે ત્રિવિધ ॥ રક્ત રેતે થાય નર ॥૧૧॥
ગલે^૧ મ હા કષ્ટ લોગે ॥ મુક્ત થવા પ્રાર્થે^૨ વિરાગે ॥ થતાં ઉત્પન્ન વાયુવેગે ॥ વળી લોગે મરે પાછો ॥૧૨॥
ત્વદી ક્ષણ વિના કેમ ॥ ટળે એનું મોત જન્મ ॥ તું જ કૃપા કર એમ ॥ સ્થિર મને પ્રાર્થે^૩ એ ॥૧૩॥
રહ્યું^૪ રા ઇ સમ જે કુષ્ઠ ॥ ગયું^૫ તેએ થયો પ્રેષ્ઠ^૬ ॥ કવિતા કરી કવિશ્રેષ્ઠ ॥ એકનિષ્ઠ ગુરુપદે ॥૧૪॥

અ.
૪૬
૪૭

ઇતિ શ્રી૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી૦ અ૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
આત્મશુદ્ધિનિવારણં નામ પંચયત્વારિણોડધ્યાયઃ ॥ ૪૫ ॥ કુલ ઓંવી ॥ ૬૨૩ ॥

અધ્યાય ૪૬

૧વિશ દ તત્કવિતારીતિ ॥ નૃકેસરી એ નરસ્તુતિ ॥ માની નિદતાં ગુરુમૂર્તિ ॥ તચ્ચિત્તો થઈ પ્રગટ ॥ ૧ ॥
લિંગ પિ ઇડે બેસી જાણ ॥ એનું પંચકવિત્વપૂજન ॥ ગુરુ પોતે કરે ગ્રહણ ॥ બેઈ ગુરુને પ્રાર્થે^૨ એ ॥ ૨ ॥
તું છ ચો ક છોડી દેવને ॥ મૂખપણે કાં સ્તવે નરને ॥ એવું ગુરુ પૂછે એને ॥ થયો પ્રાર્થાને શિષ્ય એ ॥ ૩ ॥
આ ઉ ત્ત મ બે કવિરત્ન ॥ ગુરુગાન કરે અનુદિન ॥ શ્રીગુરુ થઈને પ્રસન્ન ॥ કરે એમનો ઉદ્ધાર ॥ ૪ ॥
એ ત મઃ શાંતિ કરે ભાસ્કર ॥ આ ભક્તાજ્ઞાન મિટાવે ધીર ॥ અત્ર શાંત અન્ય ભાસ્કર ॥ કીર્તિ પ્રખર શ્રીગુરુની ॥ ૫ ॥

ઇતિ શ્રી૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી૦ અ૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
કવીશ્વરોપદેશો નામ પંચયત્વારિણોડધ્યાયઃ ॥ ૪૬ ॥ કુલ ઓંવી ॥ ૬૨૮ ॥

અધ્યાય ૪૭

ભક્ત અ તિ પ્રિય સાતે ॥ ઘેર દીપોત્સવ નિમિત્તે ॥ તેડવા આઞ્યા ગુરુને જાતે ॥ પ્રાર્થે^૩ સાત એ ગ્રામવાસી ॥ ૧ ॥

૧. અત્યંત પ્રિય. ૨. સ્પષ્ટ.

॥૪૭॥

સ.ગુ. શુરુ તો ષવવા એમને ॥ સાથે સાત રૂપ ધરીને ॥ ગયા સાતેને આંગણે ॥ રહીને મઠે કાયમ ॥ ૨ ॥
 ચ.સ. એ વિ સ્મિત થઈ વાદ કરે ॥ પરસ્પર કહે અરે ॥ શુરુ તો હતા મારે ઘરે ॥ દિવાળી કરી ત્યાં પેાતે ॥ ૩ ॥
 ॥૪૮॥ આમ લોક કહે મિથ્યા સર્વ ॥ અહીં જ કયું શુરુએ પર્વ ॥ આપી વસ્તુ બતાવે સગવર્ ॥ સાચા સર્વ કહે શુરુ ॥ ૪ ॥
 તું જ કે વળ પરબ્રહ્મ ॥ એવું સ્તવે એ સપ્તેમ ॥ ભક્તોને એ શુરુત્તમ ॥ આપે ધામ અલભ્ય ॥ ૫ ॥

અ.
૪૭-
૪૮

છતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ ૫૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
 શિષ્યવર્ગદર્શનયોગો નામ સપ્તયત્વાર્ણિશોડશ્યાયઃ ॥ ૪૭ ॥ કુલ ઝોંવી ॥ ૬૩૩ ॥

અધ્યાય ૪૮

જે છે વે દોને અગોચર ॥ તે ભક્તોને સુગોચર ॥ આમે શૂદ્ર એ ભક્તવર ॥ નમસ્કાર કરે નિત્ય ॥ ૧ ॥
 જતા દે વ સંગમે યતિ ॥ જોઈ શૂદ્ર કરે પ્રણતિ ॥ ફરી આવતાં એજ રીતિ ॥ કરે ખેતી ભક્તિ કરી ॥ ૨ ॥
 દેખે ચ મત્કાર લોક ॥ કહે શૂદ્રને શુરુ દેખ ॥ બપોર પહેલાં કાચો પાક ॥ કાપી નાંખ આ તૂણ ॥ ૩ ॥
 એ એ પ્ર માણુ માનીને ॥ સ્વામિભાગ નક્કી કરીને ॥ કાપતાં તત્સત્તી ત્યાં આવીને ॥ કરે વિદ્ય તોએ ન હો ॥ ૪ ॥
 એ કથિત અધિકારીને ॥ કહું, શૂદ્ર ન ગણે એને ॥ દેખાડી મધ્યાહને શુરુને ॥ કહે ક્ષેત્રને કયું સાફ ॥ ૫ ॥
 તું અ તઃ પર શું ખાશે ॥ એવું શુરુએ પૂછતાં હસે ॥ કહે ત્વત્પ્રસાદે થશે ॥ સો અંશે લાભ અમને ॥ ૬ ॥
 ઇચ્છા પુ રી કરવા એની ॥ પાડી 'મૂલક્ષે' વૃષ્ટિ ઘણી ॥ થઈ શતશુભ કમાણી ॥ શૂદ્રને શુરુકૃપાથી ॥ ૭ ॥
 એ આરુ ક્ષેત્રપૂજન ॥ કરે સસ્ત્રીક શુરુપૂજન ॥ સ્વામિભાગ કરી અર્પણ ॥ હર્ષે દ્વિજગણ સંતોષે ॥ ૮ ॥
 સંતોષો તુંકુલ શુરુમૂર્તિ ॥ આપે તદ્દર્શને ગતિ ॥ લીલા કીધી અમિત અતિ ॥ બ્રહ્માદિએ ન બાણે જે ॥ ૯ ॥

॥૪૮॥

૧. મૂલનક્ષેત્રે ૨. સુંદર. ૩. ક્ષેત્રપાલપૂજન.

ચ ગુ
ચ.સ.
॥૪૮॥

ઈતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ ૫૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
શૂદ્રોત્કૃષ્ટધાન્યપ્રસવો નામ અષ્ટયવારિંશોઽધ્યાયઃ ॥ ૪૮ ॥ કુલ ઓંત્રી ॥ ૬૫૪ ॥

અધ્યાય ૪૮

આ ઉ ત્ત મ અતિશ્વેત્ર ॥ ભીમાઅમરબળયોગ ચિત્ર ॥ રણે જલધર મારે સુર ॥ અમૃતે હર ઉઠાડે એ ॥ ૧ ॥
હૃ ત્ત મઃ પ્રકાશક ॥ શિવ આપે અમૃત દેખ ॥ ઢળ્યું થોડું એજ વિશેષ ॥ તે આ નદી અમરબળ ॥ ૨ ॥
એ ત્ર જો પતાપ નિવારે ॥ ભીમા સાથે સંગમ કરે ॥ પ્રયાગ સમ પાપ વારે ॥ ભૂમિ પર તારક એ ॥ ૩ ॥
સર્વ મા ન્ય મનોહૃત્તીર્થ ॥ જ્યાં કદપદ્મ અશ્વત્થ ॥ આગળ સંતોષાખ્યતીર્થ ॥ વિશ્વનાથ ત્યાં આવ્યા ॥ ૪ ॥
આ ઉ મે શ પ્રસાદે કરી ॥ એક જીવનમુકતે કરી ॥ કારી એ, નિજસ્નાને કરી ॥ કૈવલ્ય વરી નિઃસંશય ॥ ૫ ॥
યતિ વ ર પાપવિનાશ ॥ તીર્થ બતાવે ત્યાં ખાસ ॥ ત્યાં મળે તત્સમથે સ્વસ ॥ પૂર્વાશ્રમની રતના એ ॥ ૬ ॥
એ એ મ હાતીર્થે કરી સ્નાન ॥ થઈ શુદ્ધ કુઠંમુક્ત જાણુ ॥ ગુર્વાજ્ઞાથી રહી તત્સ્થાન ॥ થઈ મુક્ત એજ જન્મે ॥ ૭ ॥
વારે સં કટ કૌટિતીર્થ ॥ આગળ દેખાડે રુદ્રતીર્થ ॥ ફળ ગયાસમ તદ્દગત ॥ ચક્રતીર્થ એ પછી ॥ ૮ ॥
આ સ મૂળ વારે દુરિત ॥ અસ્થિ કરે ચક્રાંજિત ॥ દ્વારિકાથીએ આ પ્રશસ્ત ॥ સ્નાને પતિત થાય જ્ઞાની ॥ ૯ ॥
કહે હો સ વગાડી યતિ ॥ માયામગ્ન સ્નાને મુક્તિ ॥ પામે અહિયાં વિશ્રાંતિ ॥ દુઃખસંતતિ નાસે સહુ ॥ ૧૦ ॥
રે પૂ જા અર્ચા કરો ચિત્ર ॥ કલેશ્વર મહાપવિત્ર ॥ પ્રાગ્ભાવે ગોકણુ' શ્વેત્ર ॥ આવું શ્વેત્રમાહાત્મ્ય આ ॥ ૧૧ ॥
અજ્ઞા ના ડુક્કિત કલિ જાણુ ॥ થાય સર્વ તીર્થ પ્રચ્છન્ન ॥ ગુરુ પ્રગટ કરે પૂણુ' ॥ થાય આનંદ લોકને ॥ ૧૨ ॥

ઈતિ શ્રી ૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી ૦ ૫૦ પાંદુરંગકૃતસમનુવાદે
અષ્ટતીર્થનિરૂપણં નામ એકોનપચાશતમોઽધ્યાયઃ ॥ ૪૯ ॥ કુલ ઓંત્રી ॥ ૬૫૪ ॥

૧. બહેન.

અ
૪૯-

॥૪૯॥

અધ્યાય ૫૦

સ.ગુ.
અ.સ.
॥૫૦॥

અ.
૫૦

દે ય તિ શ્રીપાદ વર ॥ એ રજક પામે જન્માંતર ॥ થાય સ્વેચ્છ રાજ શૂર ॥ ધર્મ પર મન એનું ॥ ૧ ॥
એના પુ રોહિત કહે ॥ હિંદુ પાપાણુ પૂજે મોહે ॥ ભૂગોળલને દેવ કહે ॥ હુર્મતિ એ ન વંદવા ॥ ૨ ॥
રાજા રુ પા^૧ ઓલે વચન ॥ સત્ય મત એમનો જાણુ ॥ જે દ્રેષ કરશે એમનો જન ॥ તેમને પ્રાણુત દંડીશ ॥ ૩ ॥
આ દે ષો કિત છોડો તત્ક્ષણુ ॥ એવું એમને કથે જ્ઞાન ॥ જંઘા પર દ્રોહો દારુણુ ॥ થઈને પીડે દેવે બહુ ॥ ૪ ॥
લેપો ત્ત મ ત્યાં કરે અતિ ॥ તેઓ ન થાય એની શાંતિ ॥ રાજ પૂછે સદ્વિપ્રો પ્રતિ ॥ એકાંતે એ કહીશું કહે ॥ ૫ ॥
રાજા મ ત્યાદિનં ત્યજીને ॥ એકલોજ પોતે જઈને ॥ પાપનાશતીથે^૨ આવીને ॥ પૂછે વંદીને વિપ્રને એ ॥ ૬ ॥
આત્મા સ ન આપી દિજ ॥ કહે સત્પુરુષને ભજ ॥ થશે ભવરોગ નિર્ભીજ ॥ ભય સ્ફોટ જ કયાંથી રહે ॥ ૭ ॥
એક સ વં^૩ કર્મહીન ॥ ઉજ્જયિનીમાં હોતો જાણુ ॥ દિજ વેરયાથી રમમાણુ ॥ આવે ગૃહે ઋષભ યોગી ॥ ૮ ॥
તત્પૂ ત્ર પુણ્ય થયું ઉદિત ॥ તેથી મળ્યા મુનિ મંત ॥ પૂજ્યા બંનેએ મહંત ॥ અહોરાત્ર સેવા કરી ॥ ૯ ॥
એ સે વિ ત પુણ્યથી બંને ॥ રાજકુળે જન્મે ફરીને ॥ ભોગ ભોગવતાં દેવે કરીને ॥ આબુ^૪ વિદ્ધ સ્વકર્મે ॥ ૧૦ ॥
જે સ દ્વ ક્ત હોય સકામ ॥ એ પામે શ્રીમત્કુલે જન્મ ॥ મુક્તિ પામે જે નિષ્કામ ॥ સત્સમાગમ વ્યર્થ ન ॥ ૧૧ ॥
દિજ જ ન્મે દશાણુ^૫દેશે ॥ વજ્રબાહુ રાજવંશે ॥ જ્યેષ્ઠ રાણીની કૂખે વસે ॥ ન ગમ્યું એ શોકને ॥ ૧૨ ॥
યને તિ ગમ^૬ સર્પગરલ^૭ ॥ આપ્યું ગંભિણીને અમલ ॥ વ્યાપ્યું^૮ તેઓ પ્રાણુ અચલ ॥ રહ્યા, અકળ દેવલીલા ॥ ૧૩ ॥
એનું માં સ લોહી બગડે ॥ કષ્ટ અમિત એને પડે ॥ પુત્ર પ્રસવે અતિ રડે ॥ વ્રણ પીડે બંનેને ॥ ૧૪ ॥
થયા સ વૌપાય અપાય ॥ ન થાય એને આરોગ્ય ॥ એક દિન એમને રાય ॥ વિજનારણ્યે નાંખી દે ॥ ૧૫ ॥
એ પૂ વં કર્મ સ્મરીને ॥ બાળક કેડે લઈને ॥ કરે આકંઠન વને ॥ ત્યાં ગોધન દેખે એ ॥ ૧૬ ॥
રાજ મા મિની^૯ ગોવાળને ॥ આવે પુરે વાટ પૂછીને ॥ બહુક્રપતિ ત્યાં રાખે એને ॥ વ્રણકષ્ટે મર્યો પુત્ર ॥ ૧૭ ॥
ત્યાં દે વે ઋષભયોગી ॥ સુણી ડુદન આવે ત્યાગી ॥ કહે છાની રહે સુભાગી ॥ શોક ત્યાગ વિવેકે ॥ ૧૮ ॥

॥૫૦॥

૧. કોધથી. ૨. તીક્ષ્ણ ૩. ઝેર ૪. સ્ત્રી

સ.ગુ.
અ.સ.
॥૫૧॥

કથ ન કરે તત્ત્વજ્ઞન ॥ સ્મરે પૂર્વવૃત્ત તત્ક્ષણ ॥ જીવાડે એ સુત નિપુણ ॥ આપે બંનેને આરોગ્ય ॥૧૯॥
આવે મા ગ્યે મળે પુરુષ ॥ જાય તૂણું દારુણ દોષ ॥ રાજા પૂછે સત્પુરુષ ॥ દોષહર કયાં મળે ॥૨૦॥
બૂસુ ર કહે રે નૃપતિ ॥ ભીમાતીરે વસે યતિ ॥ નામે નરસિંહસરસ્વતી ॥ સત્વરગતિ મળ એને ॥૨૧॥
રાજા ત થાસ્તુ કહીને ॥ એ વિપ્રને સત્કારીને ॥ ચતુરંગ સૈન્ય લઇને ॥ ભાવ રાખીને આવ્યો ત્યાં ॥૨૨॥
સિપા હ એ દૂર કરીને ॥ આવ્યો પગે ત્યાં ચાલીને ॥ સંગમે દેખી દેવને ॥ કરે નમન એક ભાવે ॥૨૩॥
શ્રીપ તિ કહે રે રજક ॥ કયાં વસે, કાં નાવે રે ઠક ॥ મળવા માટે ભાવિક ॥ એ સુણી થયો જ્ઞાની ॥૨૪॥
નિજ ગુ હ્ય પ્રાગ્જન્મનું ॥ સ્મરે રૂપ એ શ્રીપાદનું ॥ એાળખી મૃદુ વાચા ઘણું ॥ કરે સ્તવન એમનું એ ॥૨૫॥
કાં બા હ્ય વિષયાબિધમાં હંત ॥ ઠેકે મુને તું કૃપાવંત ॥ પકડી હવે મારો હાથ ॥ કાઢ ત્વરિત બહાર ॥૨૬॥
હે તા ત તું મારો હાથ ॥ સાહ, આવું પાસે ત્વરિત ॥ જંઘમણ કરી નિમિત્ત ॥ આપી ભેટ કૃપાળુ તેં ॥૨૭॥
મારો મં ગલ રહે ભાવ ॥ ગુરુ કહે કૌલો બતાવ ॥ જંઘા ખેલે જ્યાં એ સજવ ॥ સ્ફોટકાભાવ થયો ત્યાં ॥૨૮॥
કહે શા બાશ છે ભેટ ॥ મારો નષ્ટ કર્યો તેં સ્ફોટ ॥ કહે ન જાણું હું આ કૂટ ॥ હેતુ તવ ભેટ માત્ર ॥૨૯॥
હું શ જા બાહ્ય જો આચાર ॥ ન કરું ગોહત્યાદિકપ્રકાર ॥ કહે જુઓ મારું પુર ॥ નમસ્કાર કરે ફરી ॥૩૦॥
એ અ મિ ત સેના દેખાડીને ॥ ગુરુ પાદખીમાં બેસાડીને ॥ જાય સાથે પગે ચાલીને ॥ બેસાડે યાને ॥૩૧॥
કર દ શંન કહી એને ॥ પાપનાશતીથે ॥ આવીને ॥ રહે ગુરુ પ્રાર્થી તેમને ॥ નાગનાથ ઘેર તેડે ॥૩૨॥
ગુરુ મુ ખ્ય શિષ્ય સહિત ॥ જમી તીથે ॥ આવે ત્વરિત ॥ ત્યાં તે રાજા સવાધગીત ॥ નગરમાં લઈ જાય ॥૩૩॥
વિવિ ક્ત દષ્ટિ ભગવાન ॥ જાય પુરે બક્ષાધીન ॥ નિજેન્દ્રિય ॥ રાજરત્ન ॥ બતાડે સર્વને સપ્રેમ ॥૩૪॥
એ ગ મ્મ ત વર્ણી ન જાય ॥ મહોત્સવ કરે રાય ॥ દો પાદદાસ્ય યતિરાય ॥ પ્રાર્થે ભાવે ભૂપ એવું ॥૩૫॥

૧. વાહનમાં.

॥૫૧॥

સ.ગુ. તન ચા પંચ રાજ્ય જાણ ॥ કરી શ્રીશૈલે આગમન ॥ કર મારું નિત્યદર્શન ॥ રાજા જ્ઞાન રહો કહે ॥૩૬॥
 ચ.સ. પદે ન મ થયો ભૂપતિ ॥ આશ્વાસીને યતિપતિ ॥ ગાણુગાપુરે પુનઃસ્થિતિ ॥ કરે ભક્તતાપીન દેવ ॥૩૭॥
 ॥૫૨॥ એ અ ઘ હરિ^૧ દર્શન ॥ થતાં જનો હર્ષપૂર્ણ ॥ કરે સર્વ નીરાજન ॥ ગુરુસ્તબનપૂર્વક ॥૩૮॥

અ.
૫૦
૫૧

છતિ શ્રી૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી૦ ૫૦ પાંડુરંગકૃતસમનુવાદે
 યવનોદ્ધરણું નામ પંચાશત્તમોઽધ્યાયઃ ॥ ૫૦ ॥ કુલ ઓવી ॥ ૬૯૨ ॥

અધ્યાય ૫૧

ન આ એ સ્થાને રહેવું ॥ હવે કલિમાં ગુપ્ત થવું ॥ શ્રીગુરુએ કહેતાં એવું ॥ દુઃખિત સર્વ થયા એ ॥ ૧ ॥
 આપી ત દાશ્વાસન જાણ ॥ કહે ભજવા લાગ્યા હીન ॥ આગળ આવશે દુર્દિન ॥ જાણીને એ ગુપ્ત રહેશું ॥ ૨ ॥
 જે સ દુબુદ્ધિ ભક્તજન ॥ તેમને સદા દેશું દર્શન ॥ ગાણુગાપુરે રહીશું જાણ ॥ લો વચન ત્રિવાર ॥ ૩ ॥
 ભવા ધ્વા^૨ થાઓ સુગમ તમ ॥ ભજતાં પાદુકા જે કામ ॥ તે પૂર્ણ થઈ અતેધામ ॥ મળશે નામ મારું ગાતાં ॥ ૪ ॥
 ભવાં બુધિતરણાર્થ ॥ ભજો સિદ્ધ થશે સ્વાર્થ ॥ ગાતાં ચરિત્ર મનોરથ ॥ થશે પૂર્ણ વ્યર્થ ચિંતા ॥ ૫ ॥
 ભવ દ્વિ ત પાદુકાર્થને ॥ વિદ્યહર ચિંતામણિને ॥ અર્ચો પ્રાતઃ કૃષ્ણાસ્નાને ॥ જઈને નિત્ય આવીશ ॥ ૬ ॥
 ભક્તિ માન જેવો તેવો ॥ તે પાસે હું તેવો તેવો ॥ ગુરુનો આ કોલ એવો ॥ કહે સિદ્ધ શિષ્યને ॥ ૭ ॥
 રહ સ્યા થઈ ગુરુચરિત્રનો ॥ સંવાદે જે ગુરુશિષ્યનો ॥ સિદ્ધનામધારકનો ॥ સાર તેનો આ ચિદ્રસ ॥ ૮ ॥
 આ સ ત્ક્ર પા કરીને દત્ત ॥ વદાવે પ્રેરીને જે ચિત્ત ॥ તત્પદાજીએ આ સમસ્ત ॥ સમર્પિત ગ્રંથ હો ॥ ૯ ॥

છતિ શ્રી૦ ૫૦ ૫૦ વાસુદેવાનંદસરસ્વતીવિરચિતસપ્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય શ્રી૦ ૫૦ પાંડુરંગકૃતસમનુવાદે
 એકપંચાશત્તમોઽધ્યાયઃ ॥ ૫૧ ॥ કુલ ઓવી ॥ ૭૦૦ ॥

॥૫૨॥

૧. પાપહારક. ૨ સંસારનો માર્ગ.

આરતી

સ ગુ.
ચ.સ.
॥૫૩॥

જય ત ત્વજ્ઞાનનિદાન ॥ અનસૂયાત્રિનંદન ॥ ત્વત્પદાબજ પરથી જાણુ ॥ પંચ પ્રાણ વારી નાંખું ॥ ૧ ॥
કર કૃ પા હે માયાપ ॥ વાર સર્વ પાપ તાપ ॥ નિજ માર્ગ સાનુકંપ^૧ ॥ સુગમ પૂર્ણ કર તે તું ॥ ૨ ॥
જે અ ત્ય દ્વિભુત તવ રૂપ ॥ તે આ ચિત્તો સ્વયં સકૃપ ॥ પ્રગટાવી જે કામકોપ ॥ શાંત પૂર્ણ કર તે તું ॥ ૩ ॥
તપ અ ર્યા આ અમારી ॥ રહે ત્વત્સ્મૃતિ મંગલકારી ॥ દુર્વાસના મનમાં નઠારી ॥ ન બીડે દાન આજ આપ ॥ ૪ ॥
ગુણ મા વે ગાઈ તારા ॥ અનાસક્તિથી વર્તું, ત્વરા ॥ કરું સત્સંગે તાણી ડેરા ॥ આપો વરદાન આ મુને ॥ ૫ ॥
અનુ ર ક્ષિત ત્વત્પદે રતિ ॥ વિષયે થાય સુવિરક્તિ ॥ કષ્ટ પડતાં ન ઢળે ધૃતિ ॥ હાથે સેવા થાય તારી ॥ ૬ ॥
તાર^૨ ત ત્સદ્ બ્રહ્માપર્ણ ॥ રહેા સંપૂર્ણચરણ ॥ દઢ ધરું તવ ચરણ ॥ ત્વદન્યશરણ ન મને ॥ ૭ ॥
॥ ઇતિ શ્રીસત્તશતીગુરુચરિત્રસ્ય સમનુવાદઃ સમાપ્તઃ ॥

અવધૂત-વિશ્રામ,

વૈ૦ ૬-૩૦

૧ દયાળુ ૨ ઝોમ.

॥ શ્રી ॥

स. गु.
य. स.
॥५४॥

॥ श्रीनृसिंहसरस्वतीपादुकास्तोत्रम् ॥
 श्रीपाद श्रीनृसिंहाभ्यम् औदुम्भरनिकेतनम् ।
 नृमणिं सहस्रगुरुं वन्दे नरभावविमुक्तये ॥ १ ॥
 सिन्धुकान्तं ह्यासिन्धुं पादुकाङ्गपिण्डं यतिम् ।
 हरन्तं लज्जतजडयं कं कृष्णवेणीयुतिस्थितम् ॥ २ ॥
 सञ्चित्सुभौकदातारं सविन्मात्रैकविग्रहम् ।
 रहस्यभ्यायिनं देवं नानात्मैक्यप्रभोधिनाम् ॥ ३ ॥
 स्वतन्त्रं स्वैकवरहं स्वप्रकाशं स्वस्वस्तरुम् ।
 तीर्थतीर्थं तिग्मरश्मिं तिष्यतारं त्रयीभुजम् ॥ ४ ॥
 श्रीभङ्गभूतिक्षिप्तार्जुनं श्रीकण्ठकृतसौहृदम् ।
 पाथोदरयामलं शान्तं शवंरीश-सहोदरम् ॥ ५ ॥
 दुर्ध्ववद्भुमदावाग्निं दुर्लभेक्षं दुरासदम् ।
 कामङ्गं काकनिद्रं कामभारं कविप्रियम् ॥ ६ ॥
 नतितुष्टं नयाकृष्टं योगिनीराजितं विभुम् ।
 मायामाण्डवकं भक्तं भण्डलेश्वरमण्डितम् ॥ ७ ॥
 भीनदण्डिं मनोवेगं मनःसन्तापहारिणम् ।
 तिभिताक्षं तपोभोधिं रङ्गिण्डोषणुशान्तये ॥ ८ ॥
 श्रीनृसिंहसरस्वतीपादुकास्तोत्रमुत्तमम् ।
 पठन् विघ्नैर्न आध्येत सहस्रकृत्या संयतेन्द्रियः ॥ ९ ॥
 रंगं व्यवधूत

॥५४॥

૫૫

પૂજ્ય શ્રી. રંગ અવધૂત મહારાજની અન્ય કૃતિઓ

ગુજરાતી

૧ શ્રીગુરુલીલામૃત (જ્ઞાન, કર્મ, ઉપાસના) જીઠી આ. ૩૦-૦૦	
૨ શ્રી ગુરુલીલામૃત (જ્ઞાનકાંડ) : જીઠી આવૃત્તિ ૧૦-૦૦	
૩ શ્રી ગુરુલીલામૃત (કર્મકાંડ) ,, ૧૦-૦૦	
૪ શ્રી ગુરુલીલામૃત (ઉપાસનાકાંડ) ,, ૭-૦૦	
૫ અવધૂતી આનંદ : (ત્રીજી આવૃત્તિ) ૩-૦૦	
૬ ઉપનિષદોની વાતો : ચોથી આવૃત્તિ ૦-૭૫	
૭ પત્રગીતા : (બીજી આવૃત્તિ) હાલ નથી ૦-૨૫	
૮ સંગીત ગીતા જીઠી આવૃત્તિ ૦-૭૫	
૯ ઉપસાર્થના (પ્રભાતિયાં) નવમી આવૃત્તિ ૦-૨૫	
૧૦ ખેડો અવધૂત (જીઠી આવૃત્તિ) હાલ નથી ૦-૧૩	
૧૧ ઊભો અવધૂત (સાતમી આવૃત્તિ) હાલ નથી ૦-૧૩	
૧૨ ગ્રામ અવધૂત (ત્રીજી આવૃત્તિ) હાલ નથી ૦-૫૦	
૧૩ દત્તબાવની (તેત્રીસમી આવૃત્તિ) ૦-૧૫	
૧૪ શ્રીદત્ત પંચપદી (૧૫મી આવૃત્તિ) ૦-૪૫	
૧૫ આત્મચિંતન બીજી આવૃત્તિ હાલ નથી ૦-૧૦	
૧૬ દત્તઉપાસના (એક ઊડતું પ્રવચન) પાંચમી આવૃત્તિ ૦-૪૫	

૧૭ દત્તનામસંકીર્તનમ્ (ગુજરાતી લિપિમાં) ૦-૫૦	
૧૮ અબુધ અવધૂત હાલ નથી ૦-૧૯	
૧૯ નિત્ય સ્તવન ૨૦ અષ્ટ ગરબી ૨૧ ડોકોર માહાત્મ્ય ૨૨ ધર્મજનો ધડાકો ૨૩ કણબાનો કડાકો ૨૪ દારકાનાં ડિડિમ ૨૫ નવાગામની નોખત ૨૬ હાલરકાં ૨૭ ભવરોગનું અચુક ઓસડ ૨૮ અમર સંદેશ ૨૯ અમર આદેશ (ઉપરનાં બધાં એક સાથે) ૧૯થી૨૯ ૧-૫૦	
૩૦ અવધૂતી-મૌજ (હિંદીમાં પહેલી આવૃત્તિ) ૦-૫૦	
૩૧ દત્ત ઉપાસના (હિંદી) ૦-૫૦	
૩૨ વિષ્ણુપુરાણની વાતો (પ્રથમ આવૃત્તિ) ૧-૦૦	

સંસ્કૃત

૧ રક્ષ-હૃદયમ્ : બીજી આ. ૨-૦૦	
૨ શ્રીવાસુદેવનામસુષા (સાર્થ) જીઠી આ. ૦-૫૦	
૩ સદ્બોધશતકમ્ (શ્રીબાલબોધિની ટીકા સમેતમ્) :— ૧-૦૦	
૪ દત્તનામસંકીર્તનમ્ :— જીઠી આ. હાલ નથી	
૫ બોધમાલિકા (ગુજરાતી પદ્ય રૂપાંતર સાથે) હાલ નથી	
૬ દત્તનામસ્મરણમ્ ૭ શ્રીદત્તરક્ષાસ્તોત્રમ્ ૮ સ્તોત્રષટ્કમ્	

૫૫

૫૬

૯ પ્રભોત્તરમાલિકા (પ્રથમ આ.) સવિવેચન પ્રેક્ષણ (ગાધીનારક પ્રિ એવધૂતશ્રીન ચેતી આ.

૦-૫૦

મરાઠી

૧ શ્રીવાસુદેવસમશતી :- ૧-૦૦

૨ રક્ત તરંગ હાલ નથી ૦-૧૩

૩ દત્તઉપાસના :- ૦-૫૦

પૂજ્યશ્રી પ્રેરિત પુસ્તકો

૧-૩ શ્રી દત્તલીલાસાર (ત્રણ ખંડમાં) ૫-૦૦

૪ દત્તજયંતી-દર્શન (નવાપુર સં ૨૦૦૬) ૧-૦૦

૫ સપ્તાહમાંથી સપ્તતીર્થી ૨-૦૦

૬ અમર આદેશ (હાલ નથી)

૭ અક્ષરગીતા (ખીજી આ.) સવિવેચન ૩-૦૦

૮-૯-૧૦ અવધૂતી મસ્તી ૧૧-૦૦

૧૧ દત્ત અવધૂતઅંક (મંગલ મંદિરનો) ૪-૦૦

૧૨ ગાંડા મહારાજનું ચરિત્ર ૩-૦૦

૧૩ શ્રી ગુરુલીલામૃત ચિત્રાવલી: ચિત્રકાર પ્રમોદ પટેલ ૧૦-૦૦

૧૪ દત્તઉપાસના-ઉદ્ભવ ને વિકાસ (અંગ્રેજી) ૧૨-૫૦

૧ રંગસ્તવન

૨ નારેશ્વરનો સંત } પૂ. શ્રી ઉપર લખાયેલ પુસ્તકો હાલ નથી

૪ અવધૂતસ્મરણ (નવમી આ.) ૫ રંગ-ઝરણાં

૬ અલૌકિક અવધૂત :- દરેકની કિંમત ૦-૫૦

૭ રંગ-ચિંતામણી ૦-૭૫

૮ શ્રદ્ધાનું ફળ ૦-૭૫

૯ રંગબાવની (હાલ નથી)

માત્ર ટપાલ ખર્ચ

૧૦ મગવદ-રંગાવધૂત-માનસપૂજા ૧૧ શ્રીઅવધૂતપ્રશસ્તિ ૦-૫૦

૧૨ શ્રીરંગપ્રશસ્તિ: ૧૩ શ્રીરંગગુણમરિમા } માત્ર ટપાલ ખર્ચ

૧૪ રંગમંડલમાલિકા

૧૫ નારેશ્વરનો સંત ૧૬ નારેશ્વરને સંત ૧-૭૫

૧૭-૧૮ પ્રવાસી અવધૂત (પૃષ્ઠ ૧-૩) ૫-૦૦

૧૯ સંગીત અવધૂત-૧-૨ ૨-૨૫

૨૦ અસ્તાત (તડીમાર) રંગજયંતી

૨૧ મા ડુકમાખ્યા ૩-૦૦

૨૨ રંગસ્વરૂપાનુસંધાન ૨-૦૦

૨૩ સપ્તસિન્ધુ ૧૫-૦૦

૨૪ શ્રદ્ધાંજલિ (પૂ. શ્રી. ને)

૨૫ પૂ. માજી (સ્મરણિકા) ૪-૫૦

૫૬

॥ नरसिंहसरस्वतीस्तोत्रम् ॥

विजयते जयते जय ते यतेरिह तमे। हतमे। हतमे। नमः ।
 हृदिकदाय पदाय सदा यदा तदुदयो नदयो न। पयो नयः ॥ १ ॥
 उदयते नयतेर्नयतेथ'दा। मनसि कामनिका मगतिस्तदा ।
 पदुदयो हृदयो कसि ते सिते भवति योवति यो गिवरावरान् ॥ २ ॥
 भवति भावभावो वभावो यदा भवति कामनिका मगतिस्तदा ।
 भवति मानव मानवदुत्तमे भवति रौधिरतो विरतोत्तमे ॥ ३ ॥
 तव सतां वसतां मनसा नसा प्रपदयोः पदयोरजसां जसा ।
 सुसहितः सहितस्तव तावता यदवतारवता जनताविता ॥ ४ ॥
 कृतक्ष' तु विहाय विहायसा समभज' भवतामज ताभसात् ।
 भिलति तारकमत्र कमत्रसत् पदरजो ब्रमहारिमहारिसत् ॥ ५ ॥
 तदजराभरकोशविदक्ष' सदनधीगुणवेत्तकलक्षणम् ।
 लुवनहेत्वधहृत्त्रिपुराधिकं तव न जनु पदं कुपुराधिकम् ॥ ६ ॥
 त्रिविधसेधपरं समदश्यते विविधसेधपरं कमदश्यते ।
 पदभियं बहुचिद्वधनमुद्धिया सदनिदं प्रजहात्यधनुद्धिया ॥ ७ ॥
 अज नमो जनमोहनमोहनः प्रिय नियोजय ते नयते नते ।
 य धिहु वेद निवेद निवेदवे त्यज पदं जपदं तपदं पदम् ॥ ८ ॥

॥ धिति श्री. ५० ५० श्रीवासुदेवानंदसरस्वतीविरचितं नरसिंहसरस्वतीस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

શ્રીકલાસગારસુરિ જ્ઞાનમંદિર

શ્રીમહાવીર જૈન આરાધના કેન્દ્ર

કોવા (ગાંધીનગર) વિ. ૩૮૨૦૦૯

ઠાડે ઔદુમ્બર તરુ તલપે ગાણુગાપુર સ્વામી

લગી લીડ ભક્તન કી જહાંપે ઢોડે અકામ કામી ।

દત્ત દિગંબર સો । કલિતારક કે । ઐસો ॥ ૧ ॥

ભયે પુત્ર બમ્મન કી સ્ત્રી કે દેખ શુદ્ધ મન વાકો ।

લીલા અદ્ભુત કીની જગમેં સમરથ કે કહને કે ।

નૃસિંહસરસ્વતી ભો । શ્રીપાદશ્રીવલ્લભ ॥ ૨ ॥

વંધ્યા કે સુત નિર્ધન કે વિત દેત દેખ પ્રીત જોહી ।

પ્રાણુ પ્રેત કે પાંવ પંચુ કે જ્ઞાન મૂક કે સોહી ।

હલંભ કહુ નાહી । કૃપા કરત જખ ઐહી ॥ ૩ ॥

દિયો રાજ ધોખી કે દેખો એક ભક્તિ કે ભૂખો ।

છન મેં શૈલ પહુંચાયો તંતુક બતપાત કખ દેખો ।

સુરનર જશ ગાવે । જો માગે સો પાવે ॥ ૪ ॥

શ્રી નૃસિંહસરસ્વત્યષ્ટક

(રાગ : સાખી-મરાઠી)

ધર્યો ભેખ યતિવર કે આપે અલખ જગાયો જગમેં ।

રૂપ અનેક દિખાયો એકે નિરાકાર નિશુન મેં ।

માયા યહ તેરી । ટાર પીર ભવ મેરી ॥ ૫ ॥

અંત્યજ મુખ સે બેદ નિકાલ્યો ટાર્યો દિજમદ ગહરો ।

સેર ધાન મેં ગાંવ જિમાયો । ધન ધન ગુરુ ધન ચેરો ।

ધન ગાણુગાપુર સો । આધિવ્યાધિહર ઐસો ॥ ૬ ॥

રતનાઈ કે કુળ મિટાયો તીરથબેદ દિખાયો ।

કર્મોપાસન જ્ઞાન સિખાયો ધમધ્વજ ફહરાયો ।

મૂળો સેસ ભયો । ગુન બરનન સે હાર્યો ॥ ૭ ॥

સરન ચરન મેં રંગ રાંક યહ ભયો દેખ મતવાલો ।

ફિરે બાવરો તવ ગુન ગાવત સુમિરન એક તિહારો ।

જય ગુરુ અવધૂતા । કયા મુઝકો અખ ચિન્તા ॥ ૮ ॥

રંગ અવધૂત

डा. श्रीकैलसरागरसुरि काशीचिर
/ श्रीमहावीर जैन आराधना केन्द्र
कोटा (राजस्थान), वि. २००१